

సంకనికుణ అత్త
సంకనికుణ అత్త
సంకనికుణ అత్త

3810
182 వ.న

శ్రీగురుకటాక్షము.

అ చ ల బో ధ య ను
శుద్ధనిర్గుణతత్వకందార్థ దరువులు
తాత్పర్యసహితము.

సాధనచతుష్టయసంపత్తిగలయథికారికి, ఆవరణవిక్షేప
రూపంబగు శక్తిద్వయనిరాసకమై, కేవలాత్మాను
భవవేద్యంబగునటుల భాగవతుల
శృష్టదాసులవారిచే రచియింపఁబడినది.

ఇ ది,

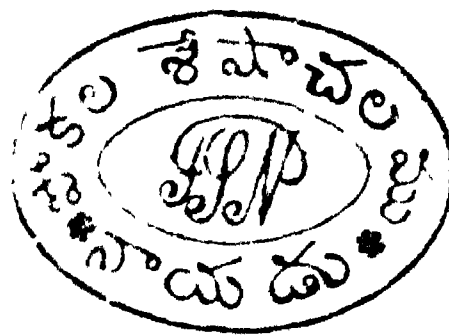
పోకల - శేషాచలాహ్వయునిచే సరిచూడబడి

తా త్ప ర్య ము వ్రా య బ డి

నె. నా. జూబ్లీముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రించి ప్రకటింపఁబడి యె

మొదటి కూర్పు ౧౦౦౦—కాఫీలు.

2810
182

Andres.

౧౮౯౦ సం॥ నవంబరు నెల .

రిజిష్టరు కాపీరైట్టు.

Registered Copy-Right.

దీనివెల అణాలు - ౧౨

ప్రకటనపత్రిక.

శ్రీమద్వేదాంతసారమును, అచలపరిపూర్ణమును, ఆశీర్వాదమునైన సద్గురుస్వామికి శిష్యుండగు పోకల-శేషాచలమూనాయుడు భక్తివైరాగ్య, యోగ, జ్ఞాన జ్ఞానావీతముల నెడ వేదాంతమార్గములు పుణ్యపురుషులును స్త్రీలును గ్రహించి, సాత్విక, సమిప్య, సారూప్య, సాయుజ్య, సామ్య-త్వ, మోక్ష, పరిమపదపులనుబొందునగుల ఆంధ్రంబునవచనకావ్యంబుగిరిచియించిరి యిట్లు సచేయబడిన గ్రంథములవినరము.

	మొలు		సోప్యేతి.	
	పా	ఆ	అ	ప్రై
సుజ్ఞానరీతిమనునుగీత ౨౪ శ్లోకం - టీక తాత్పర్యములతోడ	౧	౪	౧	౫
శ్రీరారామకీర్తనము ౧౪-అధ్యాయములుగల అచలగ్రంథం	౧	౫	౧	౫
మన్మథునితత్వంబు సమీక్షించు తాత్పర్యసమీక్ష	౦	౧౨	౧	౫
శ్రీకృష్ణబోధామృతము పండ్రిదేవురాజుల కథలు	౦	౧౩	౧	౫
శ్రీకృష్ణార్చన సంవాదిమను పరిమపది మార్గము ...	౦	౪	౦	౬
శ్రీరామహృదయమను యింద్రజాలపుకథలు ...	౦	౪	౧	౫
నల్లిపజనక సంవాదిమను అతీతమార్గగ్రంథం ...	౦	౦	౧	౫
సుకసంచరిత్రమును చిలుకజెప్పిన ౨౫-కథలు...	౦	౪	౧	౫
సుజ్ఞానరీతానళియను ౧౦౮-వేదాంతతత్వకీర్తనలు	౦	౬	౦	౬
భక్తివిజయమను పగుగురు మహాపత్రినతిలకథలు...	౦	౬	౦	౬
ఆత్మలక్షణసారము గ్రంథం ...	౦	౨	౦	౬

శ్రీమచ్చెన్నపురింబున పెద్దినాయనిపేట నాటుపిల్లారి గుడివీధి కవాటసంఖ్య (౨౦) గల మందిరంబున యీగ్రంథములు సదా విక్రయింపబడును. ఈరిజ్జిరుగ్రంథములను గొనువారలకు ౧౦౦-కి యొక. ౧౦.వంతునకమీయక అనగాతోలి యివ్వబడును. యొ. ౧౦-లకు తక్కువగా కొనెడువారలకు కమీయక యివ్వబడదు.

౧౮౯౦ సం
నవంబరు నెల ౨౨-తేది

ఇట్లు
గ్రంథకర్త

పోకల - శేషాచలమునాయుడు.

పీఠిక.

అచలగురుపరంపర.

క్రిమద్వేదాంతసాగుండును, శద్ధివానందరహితుండును, నాచిలిం
దు కళాతగుండును, ప్రకృతిద్వయ గోచరితుండును, అశరీరుండును,
అచలపరిపూర్ణుండునునైన శ్రీ - వశిష్టమహాబుషికి, ప్రియశిష్యుండు జనకమ
హారాజును * జనకమహారాజునకు ప్రియశిష్యుడు, శుకమహాబుషియును * శు
కమహాబుషికి ప్రియశిష్యుడు సాందీపమహాబుషియును * సాందీపమహాబుషికి
ప్రియశిష్యుడు, శ్రీకృష్ణగణవాసుడును * శ్రీకృష్ణగణవాసులకు ప్రియశిష్యులు
ఉద్భవాద్భినులును * వీరికివెనుక కొందఱువిశదపదలేదు, శ్రీధరస్వాములవారును *
శ్రీధరస్వాములవారికిప్రియశిష్యుండు, రామమడుగుశివరామ దీక్షితులవారును * శివ
రామదీక్షితులవారికిప్రియశిష్యుండు, కింబాలూరు-అప్పారావు గారును, పిమ్మారు
రామకృష్ణయ్యగారును * అప్పారావులవారికి ప్రియశిష్యుడు, పరశురామ సీతారా
మస్వాములవారును * సీతారామస్వాములవారికి ప్రియశిష్యుడు, భీగవతులకృష్ణదా
సులవారును * కృష్ణదాసులవారికి ప్రియశిష్యుడు శ్రీభానాంకిరీరావుగారును *

శ్రీభాగవతుల కృష్ణదాసులవారు, శ్రీశివరామదీక్షితులవారు, వీరు అచ
లగురు, అవధూతాశ్రమమునుబొంది వృద్ధాశ్రమమును బొంది వృత్తిరహి
తైరహితులైన అచలపరిపూర్ణులు. వీరునునైన అచలపరిపూర్ణులు.

పీ ఠ క.

సచ్చిదానందగురుపరంపర.

శ్రీమద్వేదాంతప్రసర్తకుండును, మహాయోగపురుషుండును, జీవేశ్వరైక్య సమాధిలక్షణలక్షీతుండును, జ్ఞానసంపన్నుండును, సచ్చిదానందస్వరూపకుండును నైన పోతులూరు వీరబ్రహ్మముగారును * వీరబ్రహ్మముగారికిప్రియశిష్యుడు దూదేకులసిద్ధప్పగారును * సిద్ధప్పగారికి ప్రియశిష్యుడు జంగంతమరలింగంగారును * అమరలింగ గురువులవారికి ప్రియశిష్యుడు, శేషరాజుగారును * శేషరాజుగురువులవారికి ప్రియశిష్యుడు, చెంచురాజుగారును * చెంచురాజగురువులవారికి ప్రియశిష్యులు, అమినిగడ్డ కోటప్పదేవరవారును * కాశింసా హేబులవారును పోకల-శేషాచలాహ్వయుండును * యింకనుగొండలుగలరు.

అచలగురుపరంపరలో నెక్కడైన శ్రీశివరామదీక్షితులవారి, శిష్యుడు వత్సూరు-రామకృష్ణయ్యగారును * రామకృష్ణయ్యగారికి ప్రియశిష్యుడు, మహేశ్వరుండును * మహేశ్వరులవారికి ప్రియశిష్యుడు పై చెప్పినకోటప్పదేవరగారును * కోటప్పదేవరవారికి ప్రియశిష్యుడు పోకల-శేషాచలాహ్వయుండును * అట్టి శేషాచలాహ్వయుని శిష్యమండలిలో ముఖ్యశిష్యుడు వేంకట్రావును.

సిందె-వేంకట్రావు.

పోకల-శేషాచలాహ్వయుడు.

శ్రీగురవేనమః.

శేర్ధనిర్గుణతత్వకందార్థదరువులు

తాత్పర్యసహితము.

పద్యం || జనులార జననమరణము | లనుదొలగింద్రోయః
జాలులక్షి యుతమై | వినువారికిఁగనువారికిఁ | దినలావెటిఁగం
మదీనితప్పకవింశే * అప్పుడెవారలెప్పుడుగం * గనుకవిస
బుద్ధియితే పినుడుచదివెదమీ క | కనుగొనమనసై ఈ కనుడి
పుస్తకమంత తప్పకవింశే * అప్పుడెవారలెప్పుడుగంశే | ౧||

తాత్పర్యము || ఓనరులారా! జననమరణప్రవాహములనుండి దొల
గించి, నిజస్వరూపలక్షణములను దెలియజెప్పెడు యీగ్రంథ పద్ధతుల
నుదెలుసుకొనుడు. ఈగ్రంథమును నే జదివెదను మీకు వినుడు, లేక
చదువనపేక్షించినవారు కడపరకును జదువుటయు క్తమని భావము.

ప|| వినవలెకనవలెననుచును | మనసందునగోగ్ధ గల్గుమను
జులెవినుడి | వినజేసెదకనజేసెద | ఘనమగుబోధవిసగగన
నొల్లనట్టి * వారుచనుడుతోచినత్రోవబట్టి * తినుమంతుపులి
వల్లదనిలోకులనవింటి | గనుకనిదివినవలెనననారాడదువినగ
గననెల్లనట్టి * వారు చనుడుతోచినత్రోవబట్టి|| ౨||

• తా|| ఓనరులారా! వినవలెనని కనవలెనని మనస్సున యిష్టము
గలవారే యీపద్యములనువినుడు, చదువుడు, చదువుటకునువినుటకును
యిష్టములేనివారువాఁకిష్టమైన మార్గమునంబోవుడు, తినుమనిననుపులి
తిననెల్లదనిలోకులనెదరుగావున, వినుడనికనుడనినేనుగ్రార్థించుటలేదు.
ఇష్టముగలవారు వినవచ్చును జదువవచ్చునని భావము.

ప|| ననుమిమునేగనిపుస్తకమునుజేసితిదీనిమీరుముదమున
• వినుడా! ననుటయుమిముననుమీరలు | గనుగొనివినుపించుమచు
టకలయట్టిమాట*బోధనుమేల్కగనలేదెచ్చోట్ట*ఘనులారయి

టువంటికలలోముచ్చటలాడి గనుగొనిమీరుమేల్కనిమేల్కొల్పి
• ల్పుడునన్ను కలయట్టిమాట * బోధనుమేల్కగనలేదెచ్చోట॥3॥

తా ॥ ఓనరులారా! నన్నుమీరును మిమ్మునేనును జూచి యీ
గ్రంథమునుజేసితిని, మీరుసంతోషముతోవినుడు, నాకు మీరును మీ
కునేనునుగనుపించి మాట్లాడుటలు, కలుగానిజాగ్రతకాదు. జాగ్రత బో
ధనుదెలియదు, యీకలలో మనము ముచ్చట్లాడుదము, నన్ను మీరు
మేల్కొల్పుడు, యీగనుపించెడు ప్రపంచ రూపునామములగల సర్వ
మును కలయేగాని జాగ్రత కాదని భావము.

ప॥ ఒరులొరులునేనునేననియెరులనుతనునెన్న డెఱుగకున్న
బయలులోనరుదెంచితిన్నుతాగని పరులనుగనిలెస్సయేనుపరు
లనియనుచు * యెఱిగెడుయెఱుకబయలుండగనుచు* నిరీతము
తానెందునిలువకుండుటకునై । విరచి స్తిదీన్నెఱుకవినిననిల్వదు
నేనుపరులనియనుచు*యెఱిగెడుయెఱుకబయలుండగనుచు॥ ౪॥

తా ॥ తన్నును పరులను యెన్న డెఱుగని పరిపూర్ణము నందు
యెఱుకవచ్చి తన్నును పరులనుయెఱిగి, యీయెఱిగిన యెఱుకచేత పరి
పూర్ణమునుదర్శించి, తానెందునునిలువకుండ మటుమాయముగా బో
వుటకొఱకై యీగ్రంథమునుజేసితిని భావము.

ప॥ శ్రీమించునచలబోధను । యేమహానీయుండుచేసి యెగ
జల్లెనునీ । భూమినుజనులకొఱకా । రాముండగుగురునిశివ
రామదీక్షితుల*తలచియప్పారావుగుణతతుల* ప్రేమతో
బాగడనాభూమినిర్జ్వరపరశు రామసీతారామస్వామికిమ్రొక్కి-
శివరామదీక్షితుల*తలచియప్పారావుగుణతతుల॥ ౫॥

తా ॥ ఈలోకమున సుజనులకొఱకై మహాశ్రేష్ఠమైన యచల
పరిపూర్ణబోధను వెల్లడిజేసిన శివరామదీక్షితుల వారిని మనంబున సే
వించి, అప్పారావులవారిని వినుతించి, పరశురామ సీతారామస్వాముల
వారికి సాష్టాంగనమస్కారములు గావిరచితినిభావము.

ప॥ ఎఱుకనుకలలోపలనే । నరుదెంచితిమీరలట్టులరుదెం
చితిరీ । యెఱుకజననేనుమీరలు । యెఱుకతోజనువారమను
చు యెఱిగేటికొఱకు * గ్రంథముజే స్తినెఱిగియీవరకు * గురు

బోధంచునుమీరునరులారచేకొంటె । యెఱుకనకలబోలినెఱిగిన
నిల్వదంచెఱిగేటికొఱకు * గ్రంథముజేసి నెఱిగియివరకు॥ ౬॥

తా ॥ ఓనరులారా! యెఱుకయనెడు కలలోపల, నేనునుమీరు
నువచ్చితిరి, యెఱుకతోడమనము బోవువారము, యీపరిపూర్ణబోధవ
లన యెఱుకయనెడు కల తొలగిపోవును. అందుకై యీగ్రంథమును
జేసితినిని భావము.

ప॥ శ్రీమత్సీతారామ । స్వామిక్ష్మపంజెప్పనయ్యెనదసద్రహి
తం । బేమిపదార్థమొదానిని । యీమహికందార్థములుగనిది
వినరయ్యా * ప్రాజనులారయిటుగానరయ్యా * చేమారునేమి
మ్మువేడెదింతియనుమ్మి । నామీదకృపజేసిననుజదువుమని మీ
రలిదివినరయ్యా * ఓజనులారయిటుగానరయ్యా॥ ౭॥

తా ॥ ఓజనులారా! శ్రీసీతారామస్వాములవారికటాక్షముచేత,
సదసత్తులురహితమైన అచలపరిపూర్ణబోధను కందార్థములు గారచి
యించినాడను, మీరునామీదదయయుంచి నన్నుజదువుమనిమీరువి
నుడు, లేదామీరేచదువుడని భావము.

ప ॥ శివరామదీక్షితులశిష్యుడగుపృథ్వీమంత్రియతనిశి
ష్యుండీ । భువిపరశురామవంశో । ద్భవుసీతారాములతనిభక్తు
డనుమ్మి * తద్బోధప్రయుక్తుడనుమ్మి * స్తవనీయులగుమీరు
త్సాహముతోయీక । ధవినుడునేకందార్థములచేవినుపింతుభ
క్తుడనుమ్మి * తద్బోధప్రయుక్తుడనుమ్మి॥ ... ౮॥

తా ॥ శ్రీశివరామదీక్షితులవారి శిష్యుడగుపృథ్వీమంత్రి, అ
పృథ్వీమంత్రివారిశిష్యుడు పరశురామవంశమునంబుట్టిన సీతారామ
స్వాములవారు, ఆసీతారామస్వాములవారికి నేనుభక్తుండను, అచలబోధ
పేరుండను, కీర్తిపరులైనమీరుసంతోషముతో యీకథనువినుడు, నేను
కందార్థములుగావినుపింతునని భావము.

ప॥ మనసిచ్చివినుడియికనొక । మనివిదినాపాలిగురునిమది
లోపలనే । నునుచుకొనిపెద్దలాజ్ఞను । పనిబూనుక చేసితిట్టిపద్య
ములిన్న * తప్పొప్పులేర్పడదిద్దుడన్న * ఘనమతిమంతులుగను

కప్రార్థించితి । ననుమికటాక్షేక్షణలపీక్షింపుచు పద్యములిన్న

* తప్పొప్పులేర్పడదిద్దుడన్న ॥ ... ౯॥

తా॥ పెద్దలాజ్ఞ చేతనాపాలిటి సన్గురుస్వామినిమనంబున నిలుపు
కొనిరచియించిన, యీకందార్థములయందలి తప్పులనుయొప్పులనుబుద్ధి
మంతులు యేర్పరచిదిద్దుదురని యాబుద్ధిమంతులై నవారినింబ్రార్థించె
దను, నన్ను మీరుకరుణతో జూడుడని భావము.

ప॥ వినిమీరిదిదిద్దుండనిపనిపడిప్రార్థింపనేలపరుసమునిను
మే । ననుస్వర్ణముజేయుమనునె । తనకై తానొనుసన్నిధానమం
దుంటే * తెల్పుడీయనుమానమిందుంటే * మనివిజేసునెపాలి
వ్తునిలేగతల్లిని । తనకై తానిచ్చునుడయచేసితాసన్నిధానమం
దుంటే * తెల్పుడీయనుమానమిందుంటే ॥ ... ౧౦॥

తా॥ ఈకందార్థములను మీరుజక్కగావినిదిద్దుండనినేనుబ్రా
ర్థించుచుందుకు, ఇనుముతన్ను బంగారముగాజేయుమని స్పర్శవేధిప్రార్థి
ంచునా, అటువలెనేమీపమందుండినతనకు తానేయగుచున్నది, అను
మానమువలదు, ఆవు, తనదూడ తన్ను పాలుయిమ్మని ప్రార్థించకనే స
మీపమందుండిన తానుగానే పాలుయిచ్చుననిభావము.

ప॥ అప్పకవీయాద్యాంధ్రము । లొప్పగునూఘాదికావ్య
మొగిజదివికృతికా । దప్పనికవులకుసమముగ । దప్పులులేకుండ
జెప్పదరమానెకృతిని * యూహనుజేస్తమరినేనీకృతిని * గొప్ప
పక్షులతోటికొదువపక్షులుసాటె । నుప్పురవీధినికూటాడెటందు
కుతరమానెకృతిని * యూహనుజేస్తమరినేనీకృతిని॥ ౧౧॥

తా॥ అప్పకవీయమును, నూఘాదికావ్యములను జదివినకవుల
తోనేనుసమముగా, తప్పులులేకుండా జెప్పటకునాతరమగునా, సన్గురుబో
ధయనెదు యూహచేతనీగ్రంథమునుజేసితిని, ఆకాశమునందుతిరుగుటకు
గొప్పపక్షులతోడ చిన్నపక్షులు సాటియగునా=సాటికావని భావము.

ప॥ ఛందములెఱుగకపద్యము । లెందుకుజేసెదవటంచుని
లజనులననే । సందేహింపకజేసితి । నిందునదప్పున్నమీరలివి
దిద్దేరనుచు * నేజదివితెచెవియొగ్గివినుచు * అందముగాజిత్తు

మందిట్లుతలపోసి | కందార్థములుమీముందరబెట్టితి యివిదిద్దె
రనుచు * నేజదివితేచెవియొగ్గివినుచు|| ... ౧౨||

తా || నీవుచందోలక్షణములను తెలియకపద్యములందుకుజేసె
దవని నన్నుకొందఱుయా క్షేపించిరి, నేనుసందేహింపక నీగ్రంథమునుజే
సితిని, బుద్ధిమంతులైనవారుయివిదిద్దుదురనియును, నేజదివినచెవియొగ్గి
వినుదురనియును, నాజుత్తమునందలంచియీకందార్థదరువులనురచియిం
చి మీముందరబెట్టితిని భావము.

ప|| పునరుక్తిగలిగియుండిన | వినికోపముసేయవలదువేడు
కొనియెడన్ | వినువారలుదూరార్థము | గనవలెదగ్గరనటంచు
గల్పించినాను * తెలియకగాదీగ్రంథములోను * జననీజనకు
లుదాముతనయులపునరుక్తి | వినగోరుదురుతప్పించక నేనదితె
లిసికల్పించినాను * తెలియకగాదీగ్రంథములోను|| ౧౩||

తా || ఈపద్యములయందు జెప్పినపదములను మఱలమఱలజె
ప్పుటచేత పునరుక్తిదోషమనియెంచి కోపముచేయవలదు, దూరార్థము
ను దగ్గరజెలుసుకొనుటకై నేనిటులరచియించితినేగాని, తెలియక
గాదు, తల్లిదండ్రులు, తమబిడ్డలుపదేపదజెప్పిన మాటలకుసంతసింతురే
గానివారిమనంబునగోపింపరనిభావము.

ప|| ఇదియాంధ్రకవిత్వంబని | మదిరోయగడగదుదీనిమర్క
మరయుడీ | పదియారువన్నెపసిడిని | ముదమునతోల్పెట్టె
నుంచముట్టకుండుదురా * లోకులుచేతబట్టకుండుదురా*యిది
గాకకులహీనుడిచ్చినద్రవ్యము|విదితముగాసంతవేత్తలైననుదా
నిముట్టకుండుదురా * లోకులుచేత బట్టకుండుదురా|| ౧౪||

తా || ఇవి తెనుగుపద్యములని మనంబున యసహ్యభావమును
బొందవలదు, ఈపద్యములయొక్క భావమును జక్కగాతెలియుదు, పది
యారువన్నెగలబంగారమును తోలుపెట్టియలోనంబెట్టినను, అదిలోకు
లుగ్రహించకుందురా, ఇదియునుగాకకులహీనుడిచ్చినద్రవ్యమునుయెం
తటి కులశ్రేష్ఠులైనను గ్రహించకుందురా, గ్రహింతురని భావము.

ప || ఆసాంతముయీగ్రంథము | ప్రాసయతుల్కబ్బగణము
భావముయుక్తుల్ | జూచినరిపడనిచోటను | యీసభలోపెద్దలెల్ల

నివిదిద్దవలెను*దిద్దినదినామదికందవలెను*మీసాటివారికివేసట
లిందుంటు | నాసాటివారిబ్రతుకేసాటిగాకుండునివిదిద్దవలెను *
దిద్దినది నామదికందవలెను || ౧౫||

తా || ఈపద్యములయందలి, యతి, గణ, ప్రాసములను, భావ
ములను, యుక్తులను, జక్కగావిమర్శించి, సరిపడని తావున యీసభ
యందుండెడు పెద్దలు నాటిని దిద్దవలయును, దిద్దిన యంశమును నా
కుండెలుపవలయును, మీవంటివారికే యిసుకుబుట్టిన యెడల నావంటి
వారిబ్రతుకు యేమాత్రమని భావము.

ప|| తప్పొప్పులురెండెఱుగని | తప్పుతనందుండినీతప్పనికూ
సె|తప్పుడునరునకుజెప్పెద|చప్పుడుచాలించుమనుచుసభవారువి
నగా * సరేసరేయనిసభవారిట్లనగా * చెప్పినవినకుంటెతప్పు
వానిదెసుమ్మి | తప్పుగలిగినవెనుకగొప్పవాడెట్లాను సభవారువి
నగా * సరేసరేయనిసభవారిట్లనగా|| ... ౧౬||

తా|| తప్పును, ఒప్పును, యీరెంటిని యెఱుగని తప్పు తనయం
దుంచుకొని, యీపద్యములు తప్పనిచెప్పెడు యీతప్పుడు జనులమాట
లుసరిగావు. ఒప్పునుతప్పనిజెప్పినవెనుకవాడు గొప్పవాడుకానేరడనిభా.

ప|| ఇలుజొచ్చిగ్రామసింహము | కలదొంతులుగూల్పునిం
టిగరితలొరుగుదొం | తులుజక్కజేతురట్లనె | యిలసుకవిజ
నొక్తితప్పలెంచుదుర్జనుడు*తప్పొప్పులుగాంచుసజ్జనుడు* తుల
లేనిబుద్ధిమంతులుసర్వజ్ఞులుమీకు | తెలుసునాతలపు నేజెలిపె
దనికతప్పలెంచు దుర్జనుడు*తప్పొప్పులుగాంచుసజ్జనుడు|| ౧౭||

తా || తమయిండ్లయందు కుక్కలుదూరి, దొంతికుండలు పడ
త్రోచినయెడల, కులకాంతలెటులవాటినిజక్కపఱతురో, అటువలెనేసజ్జ
నులు తప్పులనుసవరింతురు, దుర్జనులు తప్పులెంచుదురు, గావునమతిమం
తులైన పెద్దలు నామనాభావమును జక్కగా దెలియుదురనిభావము.

ప || తనగొప్పనెంచరేమో | జనులనితలపోసిసాధుజనకృత
కవితల్ | వినరితరులువినగోరిన | వినకనరాదనుచుమనసు వి
రుచుదుర్జనుడు * వినుపించునువేడ్కసజ్జనుడు * కనవచ్చుముం

జేతికంకణాలకువేరె । ఘననిల్వటద్దముగావలె నామనసు విరు
చుదుర్జనుడు * వినుపించునువేడ్క-సజ్జనుడు॥ ... ౧౮॥ •

తా॥ సాధువులు రచియించిన కృతులను వినవలదని దుర్జనుడు
చెప్పును, సజ్జనుడు వినుమనిజెప్పి వినుపించును, ముంజేతి కంకణములను
జూచుటకు అద్దముకానలసినదిలేదని, దుర్జనుడు తానుజెడుటయే గాక
యితరులనుగూడాజెరుచును, సజ్జనుడు యితరులనుగూడాసుగతినింబొం
దించుననిభావము.

ప॥ ఆగామికధనుయిట్లని । బాగుగవినుపింతుచెవులపండువు
గాగ । న్నాగమనిగమోపనిష । త్సాగరమథితార్థమెల్లసాంగో
పాంగముగఁ *దయతోవినుడిసాంగోపాంగముగఁ * ప్రాగర్థచ
రమార్థయోగములకునుసం|యోగముగావించి నేగురైతిగినంత
సాంగోపాంగముగఁ *దయతోవినుడిసాంగోపాంగముగఁ॥౧౯॥

తా॥ ఆగామికధయనగా=ఇకమీదుకలిగెడు జననమరణముల
నుగురించి నేనువేదస్మృతులనియును, ఆగమములనియును, జెప్పంబడిన
మహాసముద్రమును జక్కగాతరచియెత్తిన సారాంశమైన నాయనుభవ
మును, శ్రోత్రములకానందముగా కడవరకువినుపించెదను మీరుదయ
తోవినుడు. ఆ త్తశరీరములకు సంధానముచేసి యారెండును యొక్కటే
యని నేనుఁబ్రతీగినంత మీకుజెప్పితిని భావము.

ప॥ మోదమునప్రొద్దుబోకకు|వాదిప్రతివాదులగుచువరగు
రుశిష్యుల్|వాదించిరనుచునొకసం|వాదముగల్పిస్తీకలగ వదల
కవినుడి*మోదటినుండితుదవెళ్ల, నుడి*వేదాంతార్థమును వేత్త
లమీరిందు । యేదేదిసవరించుడిదెనావిజ్ఞాపనవదలకవినుడి *
మోదటినుండితుదవెళ్లగనుడి॥ ... ౨౦॥

తా॥ ప్రొద్దుబోవుటకై వాదిప్రతివాదులవలె గురుశిష్యులు వా
దించినటుల సంవాదమునుగల్పించి, యీగ్రంథమునురచియించితిని, క
లయనిమీరుదీనినిమోదటినుండితుదవెళ్ల తెలియుడు, వేదాంతవేత్తలై
నపెద్దలువిని వీటిలోతప్పుగలిగినచోట సవరింతురనిభావము.

ప॥ కొంచెములోసరిపుచ్చక|పెంచితిసీగ్రంథమనుచు బెద్దల
లుకగఁ|మించినవేడ్కనువినుడి|పెంచినయర్థంబునేజెప్పెద లో

కులెల్లా*అర్థము తెలిసిమదినుల్ల సిల్లా*పెంచితి పెంచితికొంచెము
వెడలుపు । నుంచుండెనదిలోతంచెంచినామదినిజెప్పెదలోకులె
ల్లా*అర్థము తెలిసిమదినుల్ల సిల్లా ॥... .. ౨౦॥

తా॥ అచలపరిపూర్ణభావమును గొంచెములోసరిపుచ్చక, లోక
ములోని వేదాంతులు నామసూధర్మమును జక్కగాదెలుసుకొని యు
త్సాహమునుబొందుటకై, కొంచెమువెడల్పుగానునిడివిగానుపెంచితిని,
వీటియొక్క యర్థమునుజక్కగాబోధపడి యానందమునుబొందుటకొఱ
కై యీగ్రంథమును రచియించిననిభావము.

ప॥ సాధనసంపత్తియుగల|సాధకుడొక నరుడుఘోరసంసార
ములో|బాధపడలేకతనపుణ్యోదయమునగురునిగాంచియున్నత
రభక్తి*శరణనిమ్రొక్కిమరిమరియుక్తి* బోధజేయుపుణ్య
పురుషమాబోట్లకు । సాధించదగుముఖ్య సాధనమనిబల్కెయు
రుతరభక్తి* శరణనిమ్రొక్కిమరిమరియుక్తి॥ ... ౨౧॥

తా॥ సాధనేచతుష్టయమనగా=నిత్యానిత్యవస్తువివేకమును, ఇ
హమూత్రార్థఫలభోగవిరాగమును, శమాదిషట్కసంపత్తియును, ము
ముక్షుత్వమును, యీనాలుగును సంపత్తుగాగలిగిన యొకపుణ్యపురుషు
డు, ఘోరములైనయింద్రియములనెడు సంసారసాగరమును యీదజా
లక, తనపుణ్యవశంబునయచలగురునింగాంచి, యోమహాత్మా! పుణ్యపు
రుషా!నావంటిపామరునకు, జననమరణములులేని యచలబోధను గటా
క్షించిరక్షించుచు, నేనుసాధించవలసిన ముఖ్యసాధనమేయదియని, సా
ష్టాంగనమస్కారములుగావించెనని భావము.

ప॥ శరణాగతుడగుశిష్యుని|కరుణావృతదృష్టిచేతగనిమోద
ముము|ప్పిరిగొనమృదువాక్యములను । పరమదయాళుండుగురు
డుభక్తవినుమనెను*సంశయమింక బాధింపదనెను*పరిపూర్ణమొ
కటిలేనెఱుక నేదొకటుండు । పరిపూర్ణమెఱుకలనెఱిగియెఱుకను
మానుభక్తవినుమనెను * సంశయమింక బాధింపదనెను ॥౨౩॥

తా॥ సాష్టాంగపడి నమస్కరించినశిష్యుని యాయచలగురుడు,
కరుణారసదృష్టిచేతనెత్తియాదరించి, భక్తుడావినుము, ఇంద్రియములనే
డు సంసారతావత్రయాదులు (అనగా=అధ్యా తికఅధిభౌతిక అధిదై

వతములు) నిన్ను బాధింపనేరవు, పరిపూర్ణమనియును, లేనియెఱుకయనియునురెండుగలవు. ఆరెంటిలోపరిపూర్ణమునుగ్రహించి, లేనియెఱుకను సమూలముగావిడిచినయెడల నిన్ను సంశయములు బాధింపనేరవనిభా.

ప॥ ఏసాధన నీకెందుకు । ఏసానికి పనికిరాదు వినుమాయ య్యా । నేసాధులచేవిన్నది । యేసాధనలేనిబోధ యెఱిగింతు బోకు * సాధనలందుమఱిగితేరాకు * యేసాధనలజోలియేనొల్లననినీవు । బాసజేసితివేని పరిపూర్ణబోధనేనెఱిగింతుబోకు * సాధనలందుమఱిగితేరాకు ॥ ... ౨౮॥

తా॥ బిడ్డా! నీకు యమ, నియమ, ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార, ధ్యాన, ధారణ, సమాధులనెదు అష్టాంగలక్షణములును వివిధముద్రల మార్గములును యోగములునుబనికిరావు, నేనుసాధులవలనవినినది, యేసాధనయునులేని యచలబోధ, నీవునుదానినిగ్రహించుము. ఇకమీదు యేసాధనలతోనువర్తించుటలేదని నీవుప్రమాణముచేసినయెడల, నీకుఅచలపరిపూర్ణబోధను యెఱిగింతును, లేకసాధనలందువర్తించువాడవయ్యేనేని నాయొద్దికురావలదని భావము.

ప॥ గురువరపరిపూర్ణంబన । యెఱుకననవిరెండునెట్లుయెఱుకోద్భవమ౧॥ దెఱుకచనుచోటుయెయ్యెది॥యెఱుకనునే నెట్లువిడిచేదెఱిగింపుమనెను * అంతనెగుగుడుయెఱిగింతుననెను * చరణధూళినిరెండుకరములగొనితన॥శిరమునధరియించిశరణనియాశిష్యుడెఱిగింపుమనెను * అంతనెగుగుడుయెఱిగింతుననెను॥౨౯॥

తా॥ ఓనద్గురుస్వామీ! పరిపూర్ణమనియును, లేనియెఱుకయనియును రెండుగలవని సెలవిచ్చితిరి. అవియెట్లు, లేనియెఱుక యుద్భవమెట్లు, యెఱుకలియ్యమయ్యెడుచోటయ్యెది, యెఱుకనునేనెటులవిడుతును, యెఱిగించుడని పద్గురుమూర్తి పాదకమలములయందలిధూళిని (అనగా=దున్నును)తనశిరంబున ధరియించి యాశిష్యుడు బోధించుడనిప్రార్థించిన యానద్గురుడు యెఱిగింతును వినుమనెననిభావము.

ప॥ మొదలచలమునెఱిగించెద॥విదితముగాలేనియెఱుక వివరింతుపయి॥ తుదకెఱుకనువిడిపించెద॥మదిలోనామాటనమ్మిమరివింటివేని*సంశయబుద్ధిమానుంటివేని*పదుగురునినుజూచి భ

భిశాబాసీత్రోవ | కెదురులేదనునట్టులిదుగోనేజేసెదమరివింటివే
నిశంశయబుద్ధిచూచుంటివేని || ... .. ౨౬ ||

తా || శిష్యా! మొదటయచలమును, బిమ్మట లేనియెఱుకను, విను
పింతును, తుదనుయెఱుకనువిడిపింపఁజేతును, నామాటలునీమనంబునన
వ్విసీపుసంశయములేనివాడవైతివేని, పదుగురునిన్నుజూచి భళి శాబా
సు యీమార్గమునకు పైమార్గములేదని నిన్నుశ్లాఘించునటుల జేయు
దును, జక్కగావినుమనిభావము.

ప|| మీరంతవారుగనుకనె | జేరితిమిపాదసేవసిద్ధించుటకై |
లేరింతవారుజగమున | లేరనినామదికిదోచెలెస్సగవినుడి * ఆజ్ఞ
కుమీరలేదుగనుగొనుడి* యేరీతివినుమంఁపెనారీతివినియెడ | మీ
రానతివ్వండితోరాముయీబోధలెస్సగవినుడి * ఆజ్ఞకుమీరలే
దుగనుగొనుడి || ... .. ౨౭ ||

తా || ఓసద్గురుస్వామి! దేవరవారు అంతటిప్రభావముగలవా
రుగనుకనే మీపాదసేవకుండనైతిని. లోకమున మీయంతటివారును
గలరా, లేరనినామనంబునకు జక్కగా తెలియవచ్చెను, మీ యాజ్ఞకు
మీరుటలేదు, యేరీతివినుమనిన యారీతిగానే వినెదను, నాకు జక్కగా
బోధించుడని భావము.

ప|| మొద్దులనై ననుదొల్తురు | బద్ధులబద్ధత్వమడవిపాల్సేతురు
మీ | వద్దికివచ్చినగనిపరి | శుద్ధపుబోధోక్తమైనసూక్తులుజెప్పి*
అందుకుఁదగినయుక్తులుగుప్పి * పెద్దలచెమిప్రసిద్ధినివినివస్తి |
దిద్దుడినేవట్టి బుద్ధిహీనుడనన్నుసూక్తులుజెప్పి * అందుకుఁదగిన
యుక్తులుగుప్పి || ... .. ౨౮ ||

తా || ఓస్వామి! దేవరవారు యెంతటిమందబుద్ధిగలవారినై న
నుకడతేర్తురు, బద్ధులైనవారి సోమరితనమును యడవిపాలుగావింతురు
పెద్దలవలన మీయొక్క ప్రసిద్ధినివినిదేవరవారియొద్దకువచ్చితిని, నాకు
పరిశుద్ధమైనయచలబోధయును, అందుకుఁదగినసూత్రములను, (అనగా=
సాటువలును) యుక్తులునుబోధించి, బుద్ధిహీనుడనై ననన్నుకడతేర్చుభార
ముతిమదేనని భావము.

ప || నూటిగనుబోధనామది | నాటినదికచాలుచాలుననునీ
వైనీ | నోటనుబలికెడుదాకను | సాటువలనుజెప్పుచుందుసరె.
రానామాట * రాగోరుదుమరినేనీమాట * నూటికోక్కటిజెల్లు
మాటనిదెలియుము | మాటిమాటికివట్టిపాటలేటికినింకసరెరా
నామాట * రాగోరుదుమరినేనీమాట|| ... .. ౨౯||

తా || శిష్యాయీయచలబోధనామనంబునకుజక్కగానాటినది.
ఇకచాలుచాలుచాలునని నీవు నీనూటనుజెప్పునంతవరకును నేనుసాటు
వలనుజెప్పుచుందును, నీవుజాగ్రతతోవినుము నీకువట్టిమాటలెందుకు,
యీమాటలునూరుమాటలకునకమాటసరియని, నీమనంబునభావించు
మనిభావము||

ప|| తా నేననకనుయుండిన | దానికి బేరేమిబయలుదానేనను
చున్ | నేననియెదనేనెవ్వరు | లేనెఱుకనినమ్మియుండి లేనేలేనను
మీ * అట్లానంటెలేనేలేవుసుమీ * లేనేలేననినేనులేకపోయి
యినవెనుక | తానుండుగదయంటె దానెల్లాటిగదవీవులేనేలేన
నుమ్మీ * అటానంటెలేనేలేవుసుమీ|| ... .. ౩౦||

తా || శిష్యాతానునేననియనకుండునదియేపరిపూర్ణము | నేను
నేననిజెప్పెదవు, నేనెవ్వరు, లేనియెఱుక లేకపోయినయెడలనీవులేనేలేవు,
అటులయెఱుక లేకపోయినవెనుక, తానుండుటయెట్లు, తానుయెఱుగుట
యెట్లు, తానుండుటయును, యెఱుగుటయును, యివికల్లయని భావము.

ప|| మీరాజ్ఞయిచ్చియుంటిరి | నేరుపుతోబయలునెఱుక నె
టిగించిపయిన్ | పేరణతుయెఱుకననియె | ట్లారీతినియెఱుకపర
చుమయ్యామ్రమొక్కెదను * అనుమానముచెయ్యకెయ్యెదను *
సారెకుమీపాదజలజయుగ్తమునాహ్వా | త్సారసముననిల్పిసలు
వుచుపూజనోయయ్యామ్రమొక్కెదను * అనుమానముచెయ్య
కెయ్యెదనూ|| ... .. ౩౧||

తా || సద్గురుస్వామీ దేవరవారుపరిపూర్ణమును,యెఱుకనుయె
టిగించి, పిమ్మటయెఱుకనువిడిపింపఁజేయుదునని సెలవిచ్చితిరి,అదేప్రకా
రమునాకుబోధించుదు, నేనుసంశయములేనివాడనై. దేవరవారి పాదప

ద్వములనునాహృదయకమలముననిలుపుకొని, సదాపూజ తుననిపెక్కు విధములవినుతించి, సాష్టాంగనమస్కారములు గావించెననిభావము.

ప॥ పుట్టుటగిట్టుటలేకను । పుట్టేగిట్టేటియెఱుకపోడిమెఱుగ కన్ । చట్టువలెకదలకుండును । బట్టబయల్ యిట్టిదెఱిగిబావిం పదగును * యెఱుకచేతసేవింపదగును * వట్టియాశలచేతపట్టు బడకనుయీ । గుట్టులేకకునోటఘట్టిగదెలుసుకభావింపదగును * యెఱుకచేతసేవింపదగును॥ 3౨॥

తా॥ శిష్యా, పుట్టుకయును, చావునుచేసిపరిపూర్ణముచట్టువలె కదలకయొకటే విధముగానుండును, పుట్టుకయునుచావునుగలిగిన యె ఱుకచేత నాపరిపూర్ణమును యెఱిగి సేవింపనగును, వృథాయాశలనుబొం డక, దేహికస్వాములవారినోటయీగుట్టునుజక్కగాదెలుసుకొనిన, యీ యెఱుకవలననే పరిపూర్ణమును సేవింపనగునని భావము.

ప॥ ఎఱుకై నరీతి నుండును । యెఱుకననశ్యంబటంచుయె న్నినయెఱుకన్ । యెఱుగుదుననిననుయెఱుకే । యెఱుగుటదుర్ల భమునుష్ఠియీయుత్తబయలు * యెఱుగునెయెఱుక నెఱుకనిబ యలు* పెరుగదువిరుగదుయొరుగదుతరుగదు । అరుగదుకరుగ దుతిరుగదుమొరుగదుయీయుత్తబయలు* యెఱుగునెయెఱుక నెఱుకనిబయలు॥ 33॥

తా॥ శిష్యా, ఎఱుకేనేనుయెఱుగుదునని యెఱుకనుయెఱుకేయె ఱుగునుగాని, పరిపూర్ణముయెఱుకనుయెఱుగదు, పరిపూర్ణముపెరుగక హెచ్చక, తగ్గక, విరుగక, తునిసిపోక, ఒరుగక, తరుగక, అరుగక, కరు గక, తిరుగక, సదాకాలముయొక్కటేవిధముగానుండుననిభావము.

ప॥ పలుకునబలుకగరాకను । తలపోసెదమనినమదికిదగుల కయెపుడున్ । ములుగుచ్చనందులేకను । గలిగున్నదిబట్టబయ లుగదరమాయన్న * యిదుగోజూడుకదలదోయన్న * పలుక న్నబలుకకతలపన్నదెఱుగక । చలియెండవానలకలయకసిలు చుండుగదరమాయన్న * యిదుగోజూడుకదలదోయన్న॥ 3౪॥

తా॥ శిష్యాపరిపూర్ణముపలుకులకందదు, మనస్సునకుందగుల దు, ముల్లుగుచ్చనంత సందుయైననులేక నిండియున్నది, గురుదృష్టి

చేతంజూడుము, అదికడలదు, పలుకైననుంబలుకదు, మనతలంపులనైనను దెలుసుకొనదు, చలికిగానియెండకుగానివానకుగానిచలించకసర్వకాలముయొక్కటేవిధముగానున్నది జూడుమనిభావము.

ప॥ సామగ్ధ్యమేమిజూపదు । కామక్రోధాదికములగలయదనిశమే । బాములెఱుంగదుయితరులు । యేమనిననుమారుబల్కదీ బట్టబయలు * దీనికి మొక్కేరితరజేజేలు * నామరూపక్రియనటనలన్నియుమీరి । యేమనియనరాకయేకమైయున్నదియీబట్టబయలు * దీనికి మొక్కేరితరజేజేలు॥ ౩౫॥

తా॥ శిష్యా పరిపూర్ణము తనసావధ్యమునుజూపదు, యేకాలమందును కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మత్సరములనెడు, అరిషడ్వర్ణములనుగూడదు, యేసాపములెఱుగదు, యితరులుయేమిచెప్పిననుబదులుచెప్పుదు, ఆహా అట్టిపరిపూర్ణమే పరమపదమని త్రిమూర్తులు మొదలగుదేవతలందరును మ్రొక్కులు వేయుచున్నారు, నామరూపక్రియలనెడు నటనలన్నియునుమీరి(అనగావృత్తిరహితమై) యేమనియనరాక, అవాగ్మాననగోచరమై యేకమైయున్న యీ పరిపూర్ణమే, యేడులోకములవారికి సేవింపఁదగినదై యున్నదనిభావము.

ప॥ దానముధర్తమునగుణధ్యానముప్రతిమార్చనంబుజపతపతీర్థస్నానములుముక్తిదములని । మానవుడొసరించుబయలు మాటాడదేమి * యెఱుకేలేదుమాటాడదేమి * ఔనుకాదనకనీవనక నేననకనొక్క । మేనైనతాగాకమితిమీరియున్నది మాటాడదేమి * యెఱుకేలేదుమాటాడదేమి ॥ ... ౩౬॥

తా ॥ శిష్యా దానమును, ధర్తమును, సగుణధ్యానమును ప్రతిమార్చనయును, జపమును, తపమును, తీర్థస్నానములును మోక్షమునకుమార్గములని మానవులుచేయుదురు, అచలపరిపూర్ణబ్రహ్మము మాట్లాడదు, యెఱుకేలేదుగనుక నేననియును, నీవనియును, ఔననియును కాదనియును అనదు. పరిపూర్ణమునకు స్థూలశరీరముగాని, సూక్ష్మశరీరముగాని, కారణశరీరముగాని, మహాకారణశరీరముగాని గలిగియుండలేదు, పరిపూర్ణమునకు మితిమేరలులేక నిండియున్నదనిభావము.

ప॥ ఇంతంతనియనరానిది వింతలు సేయనిదియెన్నివిధములగ
నినకాచింతలెఱుంగనిదీబయి లెంతనినేవిన్నవించునికమీదవృ
ధగా * తెలుపుటవినుటకిది పెద్దకథగా * సంతతమొకరీతిసకలదేశ
ములయందంతటనిండున్నదిదిగో పరిపూర్ణము యికమీదవృధ
గా * తెలుపుటవినుటకిది పెద్దకథగా । ... 32॥

తా॥ బిడ్డా, అచలపరిపూర్ణము యంతంతనిజెప్పరానిది, యేవిం
తలనుజేయనిది, యేచింతలనుయెఱుంగనిది. అట్టిపరిపూర్ణమును నేనె
ట్లుకథగావినుపింతును, నీవెటులవినెదవు, సకల దేశములయందును, సర్వ
కాలములయందును, సదాయొకటేవిధముగానిండినిభిడీకృతముగానున్న
పరిపూర్ణమిదుగోజూడుమని భావము.

ప॥ ఆకాశాదికభూతా । నీకాత్మకమగుచునెఱుకయీజగమ
య్యె॥ గాకడపోకడగలదై । ప్రాకటముగదీనిలోను బట్టబయలిది
రా * కాదనియంటేవట్టిపల్కిదిరా * లోకత్రయముతనలోపలదిగు
గగః జోకతోడుతదానిజోలెఱుగదిదియేమొబట్టబయలిదిరా *
కాదనియంటేవట్టిపల్కిదిరా ॥ ... 3౩॥

తా॥ బిడ్డా! ఆకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము, పృథివీ, యీ
పంచభూతములే యాత్మయాయెను. యిదియేయెఱుకని జగత్తనిజెప్పం
బడును. యెఱుకేరాకపోకలుగలదిగానున్నది, యీయెఱుకయందుండు
పరిపూర్ణమునుజూడుము, కాదనియంటివా యెఱుకేయుల్లక్కిమాట, యె
ఱుకవల్లకలిగిన స్వర్గమర్త్యపాతాళలోకములుమూడును పరిపూర్ణము
నందుతిరుగుచుండినను, అచలపరిపూర్ణబ్రహ్మముయెఱుకసమాచారమే
మియును దెలియకుండునుగాబట్టియెఱుకేయుల్లక్కిమాటయనిభావము.

ప॥ తండోపతండములుగా దండియుపాదికములన్ని తనలో
పలను దండతనుండినపోయిన నిండుపముద్రంబుయెఱుగకుండునె
ప్పటికి * పరిపూర్ణమిట్లుండునెప్పటికి * యెండమావులరీతినుండెడుబ్ర
హ్మాండ । యుండినపోయినరెండుగురైఱుగకనుండునెప్పటికి * పరి
పూర్ణమిట్లుండునెప్పటికి ॥ ... 3౪॥

తా॥ బిడ్డా యేళ్లయొక్క ప్రవాహములనగా = యేళ్లకుపోటుపో
టులుగలిగి, సముద్రమునందు యెంతజలమూవచ్చిచేరినను, యెంతజల

ముపోయినను, ఆసముద్రమునకుయెటులదెలియదో, అటువలెనేపరిపూర్ణసముద్రమునందు, యెండమావులవంటి అండపిండబ్రహ్మాండములుండినను, పోయిననుయీరెంటినిగుఱుతాయెఱుగక, పరిపూర్ణముసదాకాలము యిదేప్రకారముగానుండుననిభావము.

ప॥ ఎఱుకతోవచ్చినవిశ్వం బెఱుకతోజనుగానినిల్వదీబయలైతే । యెఱుకతోరా దెఱుకతోబో దెఱుకతోనం దేమిలేదుయిదినిశ్చయమురా*ఉండుండియీ యెఱుక తానొరా * యెఱుక నెఱిగినవస్తువెఱుకనిదెలియుము | యెఱుక యెఱుగదు బయలిట్టిదట్టిదియనదినిశ్చయమురా*ఉండుండియీ యెఱుక తానొరా॥౪౦॥

తా॥ ఎఱుకవలనంగలిగినప్రపంచము, యెఱుకవల్ల నేనశించునుగానినిల్కడగానిలిచియుండదు, పరిపూర్ణముయెఱుకవలనరా లేదు, యెఱుకవలనంబోలేదు, యెఱుకతోటిపొత్తులేకసదాకాలము యొకటేవిధముగానున్నది, యిదియేనిశ్చయము, తన్నుతానెఱుగునదియునుపరిపూర్ణమునెఱుగునదియును, యెఱుకగానేదెలియుము, యెఱుక పరిపూర్ణమిట్టిదట్టిదనినిర్దేశింపనేరక, యెఱుకేతాననెదు యాత్మశబ్దమునుబొందుటేనిశ్చయమనిభావము.

ప॥ రీతితమసమున్నదెఱుగున । ప్రవిమలదావాగ్ని చెదలుబట్టుటెఱుగున । దివసమురాత్రినిరాత్రినిదివసమెఱుగున లేమిలక్ష్య దేవియెఱుగునా * అన్నమునుభూదేవియెఱుగునా * భవనాశస్థితులరాపాడేటియెఱుకను । భవనాశస్థితిలేనిబయలెట్లెఱుగునులక్ష్య దేవియెఱుగునా * అన్నమునుభూదేవియెఱుగునా॥౪౧॥

తా॥ సూర్యునకు చీకటినిందెలియదు, మండెడునిప్పునకు చెదలుపట్టదు, పగలును రాత్రియును, రాత్రినిపగలును యెఱుగదు, అన్నమును భూదేవియెఱుగదు, దరిద్రమును లక్ష్య దేవియెఱుగదు, అటువలెనే చావుపుట్టుకలచేత నెప్పుచుండెడు యెఱుకను, చావునుబుట్టుకయునులేని యచలపరిపూర్ణము యెఱుగదని భావము.

ప॥ ఎఱుకై నభూతపంచక | మెఱుకకుచరణములుకటియువృదయముగళముక । శిరమునువయ్యెను గ్రమమున । ధరణిమొదల్ జేసియట్లుతనయాగు రెఱుగు * గగనముభయలంచనరాని

దెలుగు * యెఱుగకాకాశమెపరిపూర్ణమనుచుకొందఱుబల్కి
రిదివినిగురిదప్పియుండేవుతనయాగు రెఱుగు*గగనము బయలం
చనరానిదెలుగు ।

౪౨॥

తా॥ బిడ్డా యెఱుక పంచభూతమువల్లనే యాయెను, యెట్లనగా
=పృథవివలన కాలుసేతులును, ఉదకమువలన నడుమును, అగ్నివలన
హృదయమును, వాయువువలనకంఠమును, ఆకాశమువలనతలయును,
గ్రమక్రమముగా గలిగెననియును, నీవు తెలుసుకొనుము. ఆకసమునుపరి
పూర్ణమని జెప్పరాదనియును దెలుసుకొనుము. కొందఱువివేకశూన్యు
లు, ఆకాశమే పరిపూర్ణమనిజెప్పుదురు, అట్టిమాటలను నీవు గురిదప్పి
వినవలదు, ఆకాశము పరిపూర్ణముగాదని భావము.

ప॥ వి త్తేచెట్టయిపుట్టును । వి త్తేవి త్తనమురీతివెలయునుధర
పై । విత్తుకుచెట్టుకువేరే । వి త్తనమొకటున్నదనినవినగూడదో
యీ * తనకుదాబుట్టునువినవోయీ * విత్తుచెట్టులరెంటి విధ
మీ భూమెఱుగద । ట్లుత్తబయలెఱుగదు సత్తుచిత్తులరెంటి వి
నగూడదోయీ * తనకుదాబుట్టునువినవోయీ ॥

౪౩॥

తా॥ శిష్యా! వి త్తనమువలన చెట్టు పుట్టుచున్నది. ఆచెట్టుయం
దావి త్తనమేకాయుచున్నది, ఆవి త్తనమునకును చెట్టునకును వేరే వి త్త
నమున్నదనిచెప్పెడు మాటలు వినకూడదు. వి త్తనమునుజెట్టును భూమి
యెటుల యెఱుగదో, అటుల పరిపూర్ణముసత్తుచిత్తులనెఱుగదు. వి త్త
నమును, చెట్టునూ, యివిరెండును తమకుతామేపుట్టి తమకుతామే నశిం
చిపోవునని భావము.

ప॥ చెట్టేమూలమువిత్తుకు । చెట్టుకుమూలంబువిత్తుక్షీతిపై
రెండుకా । బుట్టినజచ్చినరెంటిని । ఘట్టిగతానెఱుగకుండు గద
రాయీనేల * నీవీరీతికనుగొనవేల*పుట్టుచుగిట్టుచు పొలుపొం
దుతనువెఱుకనిట్టివిచిత్రములెన్న దెఱుగదుబయలుగదరాయీ
నేల * నీవీరీతికనుగొనవేల ।

౪౪॥

తా॥ పుత్రతా! వి త్తనమునకు మూలముచెట్టు, చెట్టుకు మూల
ము వి త్తనము, యీరెండుయుండినను, లేకుండినను, భూమికిందెలియ
దు, యిదేప్రకారము పరిపూర్ణమునకు యెఱుకయును లోకములును,

లేకపోయినను వుండినను యెఱుగదని తెలుసుకొనుము, చావునుబుట్టుక
యునుగల శరీరమనెడు యెఱుకను, యెఱుకేయెఱుగును, యిట్టి విచిత్ర
ములను పరిపూర్ణము యేకాలమందును యెఱుగదని భావము.

ప || కనుమూసినకనుదెఱచిన | కనుమరుగింతైనలేక కా
నంబడుచుకా | కనుగొనశక్యముగాకను | యనిశమునెకరీతి
నుండునతడేనిర్గుణుడు * వినికనివెతలనతడొందడెపుడు * వె
న్నెలలోపలవెలగకాయలరీతి | నున్నవిశ్వముయెఱుక నెన్నడు
యెఱుగనియతడేనిర్గుణుడు* వినికనివెతలనతడొందడెపుడు॥౪౫

తా || శిష్యా నేత్రములను మూసుకొనినను, దెఱచు కొనినను
గొంచెమైనను మఱుగులేక పరిపూర్ణము గనుపించుచుండును, ఇట్టిదట్టి
దని నిర్దేశించుటకు, అవాగ్మాననగోచరమై యొకటేవిధముగా నుండును
అట్టిపరిపూర్ణమును, విని, చూచి, యేసంశయములు లేనివాడే నిర్గుణు
డు, అతనికియేదుఃఖములునులేవు, వెన్నెలలో వెలగకాయలుగనుపించు
నటుల అచలపరిపూర్ణమునందు యీజగత్తుగనుపించుచుండును, యీ
విశ్వమునుయెఱుకను యెన్నడును యెఱుగనివాడే నిర్గుణుండనిభావము.

ప || యెఱుకేదేహేంద్రియములు | యెఱుకేవర్ణాశ్రమములు
యెఱుకేశ్రుతులు | న్నెఱుకేనీవునునేనును | యెఱుకేసతీసోద
రాదులెఱుగుమువత్సా* నేదీర్చెదనిదుగోనీయిచ్చా * హరిహ
రబ్రహ్మాదినురసరగిరిసరి | త్తరుమృగచరాచరములు యెఱుకని
యెఱుగుమువత్సా * నేదీర్చెదనిదుగో నీయిచ్చా॥ ౪౬॥

తా || బిడ్డా యెఱుకేదేహమును, యింద్రియములును, యెఱు
కే బ్రహ్మ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రాదికులములు, యెఱుకేబ్రహ్మచర్య
ము, సన్న్యాసము వానప్రస్థము గృహస్థాశ్రమములు, యెఱుకే శ్రుతి
స్మృతులు, యెఱుకే నీవునునేనును, యెఱుకే భార్యయును, అన్నల ద
మ్ములనిదెలియుము, బిడ్డా నీయిష్టమునుదీర్చెదను, మఱియును, బ్రహ్మ
విష్ణు, మహేశ్వరులును దేవతలును నరులును కొండలును సరస్సులును
బెట్లును మృగములుసహా చరాచరమంతయును యెఱుకయని దెలియు
ము, నేను నీయిష్టమునుదీర్తునని భావము.

ప॥ ఎఱుకేవిద్యావిద్యలు । నెఱుకేప్రణవంబునాద మెఱుకే
కళయు । న్నెఱుకేబిందువుచిత్స । త్తెఱుకేయానంద మనినీవె
ఱుగుసమబుద్ధి * నీనామాటలెఱుకేనిబద్ధి * యెఱుకే నిర్గుణస
గుణ మెఱుకేయెఱుగునుయిట్లు । యెఱుకనుయిదియంతయెఱు
గజేసితినివిల్లెఱుగుసమబుద్ధి * నీనామాటలెఱుకేనిబద్ధి ॥౪౭॥

తా॥ బిడ్డా! యెఱుకే విద్యావిద్యలు అనగా=జీవేశ్వరులు, యె
ఱుకే సోహము, యెఱుకేనాదము, యెఱుకేబిందువు, కళయును యెఱు
కే, యెఱుకేసత్తుచిత్తులు, యెఱుకేయానందమని నీవుసమబుద్ధిచేతంజె
లియుము, నీనామాటలునునిజముగానెఱుకే, యెఱుకేసగుణనిర్గుణములు,
యిన్నిటిని యిట్లు యెఱుకే యెఱుగుచున్నది, యివియన్నియును నీకు
యెఱుగజెప్పితిని, నీవుసమమైనబుద్ధిచేతం జెలియుమని భావము.

ప॥ ఎఱుకేయిహపరసౌఖ్యము । లెఱుకేజ్ఞానంబుజ్ఞేయమెఱుకే
మోక్షం । బెఱుకేభక్తివిరక్తులు । యెఱుకేసంకల్పమనినీవెఱు
గుసత్కీర్తి * యెక్కడికొరయెఱుక సంపూర్తి * యెఱుకేజీవు
డీశుడెఱుకేతదేకాంత । మెఱుకేసర్వమునేగు రైతిగిచెప్పితినికీలె
ఱుగుసత్కీర్తి * యెక్కడికొరయెఱుక సంపూర్తి ॥ ౪౮॥

తా॥ బిడ్డా! యెఱుకేయిహపరసౌఖ్యములు, యెఱుకేజ్ఞానము, యె
ఱుకేజ్ఞేయము, యెఱుకేమోక్షము, యెఱుకే భక్తియును విరక్తియును,
యెఱుకేసంకల్పము, ఇట్లనినీవుయెఱుగుట మంచికీర్తి, పరిపూర్ణమును
దర్శించక యెఱుకకు సంపూర్తికలుగ నేరదు, యెఱుకేజీవుడు, యెఱుకే
యీశ్వరుడు యీరెండునుగూడినదియును యెఱుకే, నేను సర్వమును
గు రైతిగినీకుజెప్పితిని, నీవుయీకీలుదెలుసుకొనుటసుకీర్తియనిభావము.

తా॥ చింతలతోటనదెఱుకే । వింతలపుట్టిల్లనంగ వెలసిన
దెఱుకే । తంతులపేటనదెఱుకే । పంతములకుజూడమూలబలమ
న్నదెఱుకే * జగజ్జాలస్థలమన్నదెఱుకే * భ్రాంతులకెల్లనుపట్ట
ణమనబల్లి । కాంతలపురుషుల గలిగించుటకుమూల బలమన్న
దెఱుకే * జగజ్జాలస్థలమన్నదెఱుకే ॥ ౪౯॥

తా॥ శిష్యాయెఱుకే సమస్తచింతలకు తోటవంటిది, యెఱుకే
సర్వచింతలకు పుట్టిల్లువంటిది, యెఱుకేవివిధతంత్రములకు పల్లెవంటిది,

యెఱుకేపంతములకన్నిటికి మూలబలముగానున్నది, యీజగజ్జలమంతటికి నాలయమైనప్రపంచమంతయును యెఱుకే, సర్వభ్రాంతులకు.యెఱుకేపట్టణముగాజెప్పబడియున్నది, స్త్రీలను పురుషులను బుట్టించుటకును, యెఱుకేమూలబలముగా నున్నదని భావము.

ప॥ అన్నియుతానై తనకవి । పన్నుగ వేరనుచు నొంట బలుకుచుమరితా । నన్నిటి నెఱిగెడియెఱుకై । యున్నాననియెఱుకకెఱుకేయూహింపుచుండు*తనలోతానె మోహింపుచుండు*యెన్నోవిచిత్రాలీయెఱుక సేతలువింటె । యున్నదిలేదులేకున్నదికలదనియూహింపుచుండు*తనలోతానేమోహింపుచుండు॥౫౦॥

తా॥ శిష్యా! అన్నియునుదానై తనకు యవివేరని, నోటబలుకుచు, తానుసర్వమునుయెఱిగేయెఱుకై యున్నానని యెఱుకకుయెఱుకేయూహింపుచుండును, తనలోతానే మోహభ్రాంతులను బొందుచుండును. ఆహా యెఱుకచర్యలనువిచారించగా నెన్నోవిచిత్రములుగానున్నది. ఉన్నదిలేదనిలేనిదియున్నదని యోచించుచుండును, తనలోతనకు తానేమో హాభ్రాంతులనుబొందుచుండునని భావము.

ప ॥ వినుమూర్ఖనాభితాబు । ట్టినమీదటసృజనసేయుదినముహరించుకా । ఘనమగుపట్టణకోట్లను । తనలోపలిదారముననుతానట్టెచనును * అట్లనెయెఱుక తాబుట్టికనును * పనిబూనిబ్రహ్మాండభాండానంతములను । క్షణములోపలద్రుంచికనరాకవే వేగతానట్టెచనును * అట్లనెయెఱుక తాబుట్టికనును॥ ౫౧॥

తా ॥ శిష్యా నేత్రములయందు సన్నరంధ్రమనెడు బ్రహ్మనాశముకలిగినపిమ్మట సృష్టికలిగి, అనేకకోట్లజీవులను, తనలోపలిదారమనెడుహంసచేతనాడించి తానే మటుమాయముగాబోవును. అదేప్రకారము తానుబుట్టి సర్వసాక్షియైజూచును, యీబ్రహ్మాండభాండములనెడుప్రపంచమును, నిమిషములోపలద్రుంచి తాను యెందును గనరాక తనకుతానే మాయమైపోవును గాబట్టియెఱుకసూత్రధారియనిభావము.

ప॥ తలిదండ్రులుజీవేశులు।యిల్లవోమములేమిమేలుయెఱుకమఱుపులుకలమేలకలుశుక్లాస్త్రం । బులుసీరన్నములుప్రకృతిపురుషుడాల మగడు*గానై యెఱుకకెఱుకనబడదు* తెలిసి

బయలున్న దని తెలిసియీ తెలిసిన తెలివిచేత నేదీనిదీసి వేయుము
ప్రకృతిపురుషుడాల మగుదుఁగానై యెఱుక కెఱుకనబడదు॥ ౫౨॥

తా ॥ శిష్యా తల్లిదండ్రులే జీవేశ్వరులు, భూమియునాకాశము
ను, దరిద్రమును భాగ్యమును, యెఱుకమఱుపులును, కలమెలకువలును,
శుక్ల శోణితములును, నీరన్నములును, ప్రకృతిపురుషులును, భార్యా భ
ర్తలును, యిన్నివిధములుగా పరిణమించినయా యెఱుక వలన పరిపూర్ణము
ను దెలుసుకొనుము, అట్టి తెలివిచేతం దెలిసిన తెలివిని తీసివేయుమని భావ.

ప ॥ ఒక దేహధారితనువున । సకల వస్థలు జనించి చనినవి
ధమున । న్నకలంక మైన బయలున । ప్రకటితమై లేని యెఱుక
బయలుండజూచి * తనముచ్చట పరికించి లేచి * యొకకొంత
సేపై ననుండుటకును లేక । సకలముతన వెంటజను దేర జనుబట్ట
బయలుండజూచి * తనముచ్చట పరికించి లేచి॥ ౫౩॥

తా ॥ శిష్యా మనుజుని దేహమునందు సకల బాధలును గలిగి
పిమ్మట యవి నివర్తించినటుల, లేని యెఱుక పరిపూర్ణమును జూచి, తనని
జమును దెలుసుకొని, కొంత సేపు యైనను నిలుచుటకు లేక తానెందునుని
లువక, సకలేంద్రియములు తన వెంటరాగా తన ముచ్చట్లు విడిచి, తనకు
తానే మటుమాయముగా బోవునని భావము.

ప॥ మెలకువ సుషుప్తిలోపల । నేలాగున తనకు దానెయే తెం
చునోగు । ర్తాలీల బయలులోపల । వాతాయముతనకు దానెవ
చ్చునోయన్నా * వచ్చి హెచ్చి చచ్చునోయన్నా * యీలోపలనే
బట్టి బయలున్న దెఱిగితె । యేలోకమున నిల్వజాల దెఱుగకుం
టెవచ్చునోయన్నా * వచ్చి హెచ్చి చచ్చునోయన్నా॥ ౫౪॥

తా ॥ శిష్యా సమస్త ప్రాణులకు, సుషుప్తియందుండి మెలకువ
తనకు తానే యెటుల వచ్చునో, అటువలెనే పరిపూర్ణమునందు యెఱు
క సాధారణముగా వచ్చుచుండును. ఇటుల వచ్చి సుఖముచేత హెచ్చి,
దుఃఖముచేత నెచ్చి, చచ్చును. ఇంతలోననగా = మరణము సంభవించ
కముందుగానే పరిపూర్ణమునుగనకుండినయెడల, యెఱుక జనన మరణ
ములనుబొందుచుండునని భావము.

ప॥ అటాడియాడకుండును । యాటాడినమేనిబొమ్మయాటా
డకనే । యాటాడుయెఱుకయనియెడి । యాటాడించేటివాడు
యతడేరకర్తా * అంతటికినీయచలమేకర్తా * చేటుపాటులురెం
డుచేవచ్చుఫలములు । మాటికనుభవించి మరణజననములొం
ద యతడేరకర్తా * అంతటికినీయచలమేకర్తా ॥ ౫౫॥

తా॥ పుత్రా! శరీరములనెదు బొమ్మలు కొంతసేపుయాడి కొం
తసేపుయాడకుండును, యీబొమ్మలనాడించుటకు యెఱుకేకర్త, యీ
యేడేడుపదునాలుగులోకములు పరిపూర్ణమందుపుట్టి నశించుటచేతను,
పరిపూర్ణమునాశనములేక శేషించియుండుటచేతను, అట్టిపరిపూర్ణమును,
కర్తగాజెప్పబడినదేగాని, అచలము కర్తృత్వభోక్తృత్వములులేనిదై
యున్నది, చేటుపాటులు అనగా=వృద్ధిక్షీణంబులు రెండును అప్పటప్ప
టికి ననుభవించుటకును, జననమరణములను బొందుటకునుయాత్మయ
నెదు యెఱుకేకర్తగాను, కర్తగాను, క్రియగానుయున్నదనిభావము.

ప॥ దేహమునుజూచుకన్నులు । దేహమునకుపేరులేనితీరున
యెఱుకే । కోహంక స్త్వంతవదా । సోహంసోహంబటంచుచూ
చుచుండుసుమీ * తనకుదానెదోచుచుండుసుమీ * దేహిదే
హములునీతెఱగునప్రసరించి । దేహముగానివిదేహిగా తనను
తాజూచుచుండుసుమీ*తనకుదానెదోచుచుండుసుమీ॥ ౫౬॥

తా॥ శిష్యా! కన్నులు దేహమునుజూచును, దేహమునకు యీ
త్తవేరువిధముగా దోచబడును, నేనేనేనని సోహంభావమునుగలిగి న
దాపలుకుచుండును, యెఱుకేదేహముగాను, దేహిగాను, ప్రఖ్యాతినొం
ది, దేహముతానుగానని, యాత్మయైనదేహియే తాననియును, తన్ను
దాగనుట విశేషమనియును యోచించుచుండనని భావము.

ప॥ పిండబ్రహ్మాండంబులు । రెండునుయీరెంటిలోని రెండ
హములుయీ । ఖండములునాల్గుగూడియ । ఖండంబగుయెఱు
కరూపుగనరానాతంద్రీ * యిదిదెల్పినఘనుడేతలిదంద్రీ * ఖం
డాఖండములుగ గనుపించేయెఱుకను । దండిదామేటియంద్రీ
లకలనైన గనరానాతంద్రీ * యిదిదెల్పినఘనుడేతలిదంద్రీ॥ ౫౭॥

తా॥ బిడ్డా! పిండమనగా పంచభూతవికారమైనప్రకృతి, బ్రహ్మం
డమనగా పంచభూతస్వరూపమగు మహాప్రకృతి, యీప్రకృతులురెం
డును, యీరెంటియందలి రెండవములనగా ప్రత్యేకాత్మపరమాత్మలు,
అనగాచిత్తును చిదాభాసుడును, యీ నాలుగు ఖండములునుగూడి య
ఖండాకారమును బొందియుండిన యెఱుకయొక్కరూపమునుజూచుము.
పుత్రా! ఖండాఖండములుగా గనుపించెడు యెఱుకను, తామనెదులహం
కారముచేత విట్టివీగెడువాండ్రను, యీస్వప్నమునందు జూచుము, యి
దిదెల్పినవాడే తల్లియునుతండ్రియుననిభావము.

ప॥ పరిపూర్ణమొకటిదక్కని । తరమైనప్రపంచమెల్లదగదె
లియుమునీ । యెఱుకేననిమదిలోపల । యెఱుకే పరిపూర్ణమెఱి
గేదెఱుక నెఱిగేది * యింకొకటిలేదీరెంటినెఱిగేది * యెఱుక
పుట్టువుమూలమెఱుగనిదీయెఱుకే । యెఱుకేదాబుట్టిన దెఱుగ
బోతెలేదంచెఱుక నెఱిగేది*యింకొకటిలేదీరెంటినెఱిగేది॥ ౫౮॥

తా॥ బిడ్డా! పరిపూర్ణమొకటి తప్పతక్కిన ప్రపంచమంతయును
యెఱుకని యెఱుగుము, యీయెఱుకే పరిపూర్ణమును యెఱుగుచున్నది,
యీరెంటిని యెఱుగుటకు వేరొకటిలేదు, యెఱుకయొక్క పుట్టుకయు
ను మూలమును యెఱుగనిదేయెఱుక, తనపుట్టుక యెఱుగబోయినయె
ఱుక తానేలేకపోవుచున్నదని భావము.

ప॥ పాపములుపుణ్యములుభువి । ప్రాపించును యెఱుకచేత
భ్రమసినవారికా । ప్రాపింపవెఱుక నెడసిన । తాపనులను జిత్త
మందుతగదెలుసుకొనుమీ * ఆగామిబోధనులెస్సవినుమీ *
పాపలలోశుద్ధస్థితికనన్నిభమైన । ఆపోజ్యోతినిప్రత్యేకాత్మనిమ
దిలోనతగదెలుసుకొనుమీ*ఆగామిబోధనులెస్సవినుమీ॥ ౫౯॥

తా॥ వత్సా! యెఱుకచేత భ్రమసిన మానవులకు పాపములును
బుణ్యములును గలుగుచుండును, యెఱుకను విడిచినవారికి పుణ్యపాప
ములులేవని పెద్దలచరిత్రములను దెలియుము, ఆగామిబోధయనగా=
ముందు రాబోయెడు జననమునుగురించిన బోధను, పెద్దలవలన విను
ము. కంటిపాపలనడుమ శుద్ధస్థితికరూపమైన ఆపోజ్యోతియే ప్రత్యేకా

త్తయని నీమదిలో దెలుసుకొని, జననమరణములులేని యచలభావము నుబొందుమని భావము.

ప॥ ఎఱుకన్ననుమఱుపన్నను । యెఱుకకుయెఱుకన్న దేహి
యనమాయన్న । గుఱుతనగసాక్షియనిన । స్ఫురణయనం
ద్రష్టయనినచూడుమొక్కటిగా * యిదిలేకుంటచూడమొక్క
టిగా * మఱిచలాచలములమర్తమెఱిగెడిదన్న । యెఱిగితాలే
నని యెఱిగిపోయెడిదన్న చూడుమొక్కటిగా * యిదిలేకుంట
చూడమొక్కటిగా॥ ... .. ౬౦॥

తా॥ బిడ్డా యెఱుకనియును, మఱుపనియును, దేహియనియును, మా
యయనియును, సాక్షియనియును, శుద్ధతెలివియనియును, ద్రష్టయ
నియును, స్వయంజోతియనియును జెప్పబడుచున్నది, యిన్ని పేర్లుగలది
యెఱుకనేదెలియుము, యెఱుక లేకుండినదేనినింజూడవు, మఱియును చ
లాచలములయొక్క మర్తములను దెలుసుకొని, తానులేననియెఱుకేయె
ఱిగిపోవుచున్నదిగనుక, యెఱుకపోయినపిమ్మట దేనినింజూడజాలమనిభా.

ప॥ అనుమానముమదినుంచక । వినుమింకను యెఱుక పేరు
వివరించెదబు । ధ్యన్చిత్తంబనమానస । మనిన నహంకారమ
నినసంతఃకరణం * సంకల్పమంచనియిచ్ఛయనిన * తాను
నితరులని తాగురైతిగెడిదన్న । తనకనినితరుల తననుదెలిసెడి
దన్న సంతఃకరణం * సంకల్పమంచనియిచ్ఛయనిన॥ ౬౧॥

తా॥ బిడ్డా! యెఱుకనువివరించెదను, నీమనంబునసంశయముం
చకవినుము. బుద్ధియనియును, మనస్సనియును, చిత్తమనియును, అహం
కారమనియును, అంతఃకరణయనియును, సంకల్పమనియును, యిచ్ఛ
యనియును, యెఱుకకేపేర్లు. తనను యితరులనుదెలిసి తనగుఱుతుయె
ఱిగిపోవునట్టిదే యెఱుకయని భావము.

ప॥ వినుమితరులుయెఱుకనుసా । క్ష్యనిబలికిరినేనుసాక్షి నహ
మనినీతో । వినునట్లుజెప్పియదివేరనగూడదురెందునొక్కటని
తెలుసుకోరా * మాటలభేదమనికనుకోరా * అనరానివిస
రానికనరానిబయలందు । తనకై తానరుదెంచితనకై తా జను
నాహమనితెలుసుకోరా * మాటలభేదమనికనుకోరా॥ ౬౨॥

తా॥ శిష్యా! యితరులు యెఱుకనుసాక్షియనిజెప్పిరి, నేనుసాక్షి
అహమని నీకుంజెప్పితిని, యివిరెండును వేరనగూడదు, రెండును యొ
క్కటేయని తెలుసుకొనుము, మాటలభేదమని కనుగొనుము, అనుట
కును, వినుటకును, జూచుటకును, అలవిగానిపరిపూర్ణబ్రహ్మమందుండి,
యెఱుక తనకుతానేవచ్చి, తనకుతానే మటుమాయముగాబోవుననిభా.

ప॥ వన్నియలై దొకచోటను । పన్నుగకలసినది హృదయ
పద్మంబనుచు । న్నెన్నెదరుజనులుయెఱుకం । దున్నదనుచుశ్రు
తులుబలుకుచున్నవినుమ్మి * తెలుసుటమోక్షమన్నవినుమ్మి *
వన్నెలన్నియుమిరియున్న వస్తువుబాడ । నెన్న జెఱుంగకయెన్నొ
రీతులబలుకుచున్నవినుమ్మి * తెలుసుటమోక్షమన్నవినుమ్మి॥ ౬౩॥

తా॥ శిష్యా పంచరంగులు నెకటిగాగూడినదే హృదయపద్మం
బని పెద్దలుజెప్పిరి, వేదములును, యెఱుకయాహృదయపద్మమందున్న
దని పలుకుచున్నవి. అట్టి హృదయపద్మమనగా సహస్రారము, దీని
నిం జెలుసుకొనుటమోక్షమనిజెప్పిరి, సర్వవర్ణములను మిరిన యచల
పరిపూర్ణమును పామరజనులెఱుంగక యెన్నోవిధముల బలుకుచుండు
రు, అట్టిపలుకులే వేదములని భావము.

ప॥ చులకగము క్కినొక్కటి । తెలిపెదవినుసందియము
లుదీరునుదీనం । బలుకునగలిగినయర్థము । పలుకునువిడనాడివి
ల్వబడుచోటింకేది* రెండును నెక్కపలుకెయ్యినాది* తెలియు
మీలాగున తెలివి దేహములయ్యె । తెలివేతనువునుబాసి తెలివేస్థిర
ముగనిల్వబడుచోటింకేది* రెండును నొక్కపలుకేయైనాది॥ ౬౪॥

తా॥ బిడ్డా సులభముగా నొక్కముక్తిమార్గమును జెప్పెదను
వినుము, అట్టిమార్గమువలన నీసంశయములన్నియును విడిచి పోవును,
పలుకులయందలి యర్థమున్న పలుకులు విడిచిపోయెడు చోటును,
యీరెండునుయొక్కటేయాయెను, తెలివే దేహములాయెను, అట్టితెలివిని
దేహములనువిడిచి, స్థిరముగానిల్చునట్టిచోటేయచలపరిపూర్ణమని భా.

ప॥ ఎఱుకై నభూతములనీ । వెఱుగుముయాకసముగాడ్చు
నింగలమునునీ । శ్లిరువై ననేలయనినే । నెఱిగినపద్ధతినినీకు నె
ఱిగించినాను * ముజ్జగములయ్యెనువీట్లతోను * పరిపూర్ణమం

దుగన్పదాచుతమకుదామే । మరికానరానట్టిమార్గముగలవీటినె
టిగించినాను * ముజ్జగములయ్యెనువీట్లతోను ॥ ౬౫॥

తా॥ బిడ్డా! యెఱుకరూపమును బొందిన భూతపంచకమును దె
లియుము, ఆకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము, పృథివి. యీపంచభూ
తములుగూడి యెఱుకయాయెనని నేనెఱిగినప్రకారము నీకుయెఱిగించి
తిని. నీటివలన మూడులోకములాయెను. పరిపూర్ణమునందు గనుపించి
మఱల గనుపించని యెఱుకమార్గములను నీకువినుపించితిని భావము.

ప॥ ఎఱుకుత్పత్తినిదెలియగ । సరసిజగత్పాదులైనజాలరనె
డిచో । నరుడెంతవాడువాడది । యెఱుగుదుననవట్టిమాటలివి
వింతగాక * తప్పదువానికిక రాకపోక * అరమర లేక సద్గురుమూ
ర్తిచరణపం । కరుహద్వయార్చననెఱుగని నగుమాట లివివింత
గాక * తప్పదువానికిక రాకపోక ॥ ... ౬౬॥

తా॥ బిడ్డా! యెఱుకపుట్టుకను దెలియుటకు బ్రహ్మాదులకైననల
వికాను, నరుడు నేనెఱుగుదునని చెప్పట యదిదబ్బరమాట, ఆహా మి
గుల వింతకార్యము, అట్టివానికి రాకపోకలుతప్పవు, సంశయములేక
సద్గురుమూర్తి పాదపద్మములను బూజించని పామరజనుల మాటలు,
మిగుల వింతలు, అట్టివారికి జననమరణములు తప్పవని భావము.

ప॥ లేనెఱుకబయలులోపల । తానెల్లుజనించెననినదగవిను
వంధ్య । సూనునిగతివియదబ్బవి । ధానబునయతి రాజధాని
విధమున * రజ్జువుసర్పమయినవిధమున * స్థానపుపురుషు
నిచ్చందానమృగ । తృష్ణలోనీరువిధముస్వస్నానందిముగగాడధా
నివిధమున * రజ్జువుసర్పమయినవిధమున ॥ ౬౭॥

తా॥ బిడ్డా! లేనియెఱుక పరిపూర్ణమునందు యెఱులజన్మించెన
ని, నీకుసంశయముండినయెడల యెఱిగించెదనువినుము, గొడ్డురాలిబిడ్డని,
ఆకాశపుష్పమని, యక్షరాజధానియని, రజ్జుసర్పమని, దాగుపురుషుడని
యెండమావులని యెఱులజెప్పంబడియున్నవై, అటువలెనేపరిపూర్ణము
నందు యెఱుక భ్రాంతిచే కొయ్యపురుషునివలెను, యెండమావులయం
దీనీళ్లవలెను, యక్షరాజధానివలెను, త్రాడుసర్పమువలెను గనుపించు
నేగాని నిజముగాలేనేలేదని భావము.

ప॥ లేనెఱుక యెఱుకయనియును । లేనెఱుకెట్లా యెననిన
తెన్నగవినుమా । లేనిమృగతృష్ణవంధ్యా । సూనులుగలిగుండి
వెదకిచూడలేనట్లు * యీలేనెఱుకయేడలేదిట్లు * స్థాణువు
పురుషుడు శశివిషాణముగగన । నూనమునరునిస్వప్నానందమిక
వెదకిచూడలేనట్లు * యీలేనెఱుకయేడలేదిట్లు ॥... ౬౮॥

తా॥ బిడ్డా! లేనియెఱుకయని యెటులజెప్పవచ్చుననిన, వినుము
చెప్పినను, యెండమావులయందు నీరులేనిదే, నీరనిపేరువచ్చినది, గొ
డ్డురాలకుబిడ్డలేనిదే, గొడ్డాలిబిడ్డయనిపేరువచ్చినది. దారువునందు పు
రుషుడులేనిదే, దారుపురుషుడని పేరువచ్చినది. ఆకసమునందు పుష్ప
ములేనిదే, ఖపుష్పమనిపేరువచ్చినది. ఇవియన్నియు నెటుల యబద్ధము
లో, అటువలేనే, అచలపరిపూర్ణమునందు లేనిమాయయెఱుకే, యెఱు
కయనిపేరువచ్చినది. ఇది కలయందుకలిగిన యానందమువంటిదేగాని
చక్కగావిచారించిన యెఱుక లేకమటుమాయముగాబోవుననిభావము.

ప॥ ఎఱుకయుదయమెట్లన్నను । సరళంబగునారికేళ నలిల
ముభంగి । యెఱుకెట్లుపోవునన్నను । కరిమింగినవెలగపండు
కరణిగనెఱుగు * తిరిగిరానికరణియునెఱుగు * పరిపూర్ణమున్న
దియెఱుకతానెఱిగితె । యెఱుకేమింగునునప స్థరుడు మ్రింగిన
నాటికరణిగనెఱుగు * తిరిగిరానికరణియునెఱుగు ॥ ౬౯॥

తా॥ బిడ్డా! యెఱుకపుట్టినవిధమెట్టిదనిన, టంకాయలలోనిజల
మువలెవచ్చినది, యెఱుకపోయెడువిధమెట్టిదనిన యేనుగుతినిన వెలగకా
యలలోని గుంజుహరించునటులంబోవును. ఇదియే మఱల జననమునకు
రానివిధము, పరిపూర్ణమున్న దనియెఱిగినయెఱుకనుయెఱుకేయమస్వరూ
పమైమింగును. యీప్రకారమెఱింగిన జననమరణములుగలుగవు, యీ
పరిపూర్ణభావమే మఱల జననమునకు రానిపద్ధతియనిభావము.

ప॥ సంతోషాసంతోషము । లంతనెగనవచ్చిపిదప నరుగునె
చటికోవింతయియున్నదిచూచితె । యింతేనుష్టెఱుకపుట్టు విక
తెలుసుకోర * సంశయమేలయిదినమ్ముకోర * యెంతనిదెలుపు
దుయీదేవమార్గము । నంతటబహువన్నెలగుపడియగుపడదిక
తెలుసుకోర * సంశయమేలయిదినమ్ముకోర ॥ ౭౦॥

తా॥ బిడ్డా! సుఖదుఃఖములుగలిగిన, వెంటనేయవిరెందునుయెం
దుబోవుచున్నవి, ఆహా మిగులనాశ్చర్యముగానున్నది. యిదేప్రకారము
యెఱుకపుట్టుకయనిలెస్సగావిని సంశయములేక యీయచలభావమునే
నమ్ముము, యీదేవభావమును యెంతనిదెలుపునును, అంతటంతటయా
రువన్నెలును మిగులవింతలు వింతలుగా గనుపించి మఱల యవిగను
పించక మాయమైపోవుననిభావము.

ప॥ రాకడపోకడలేకను । యేకస్థితినుండునట్టియీబయలం
దుక । రాకడపోకడగలిగియు । నేకముగాదోచునెపుడుయె
ఱుకసుశీలా * ప్రతిమలోనిపెరుమాళ్లలీలా * లేకతోచినయె
ఱుక లేనేలేదనుచునీ । కీకీలుగురునిచేయెఱుకై తేజాలుళ్లకెఱు
కేసుశీలా * ప్రతిమలోనిపెరుమాళ్లలీలా॥ ౭౧॥

తా॥ శిష్యా పరిపూర్ణమునకు రాకపోకలులేకయొకటేవిధము
గానుండును, యెఱుకకురాకపోకలుగలిగి ప్రతిమలయందలిపెరుమాళ్ల
వలెదోచుచుండును, యీకీలుసద్గురునిచేనెఱింగినయెడల, లేనియెఱుక
నిశ్చయముగానుల్లక్కియనిభావము.

ప॥ తనగండ్లుదకములోపల । తనకై తావచ్చితనకుదానేగు
విధం । బునపరిపూర్ణములోపల । తనకై తావచ్చియెఱుకతన
కై తాజనును * అచలంబున్నదనితానెఱిగినను * తనలేమినిజ
మనితనకుదోచునుదోచి । తనకల్గివుపగభావనజేసినిలువకతన
కై తాజనును * అచలంబున్నదనితానెఱిగినను॥ ౭౨॥

తా॥ బిడ్డా! నడగండ్లుదకములోనుండి తనకుతానేయేర్పడితన
కుతానేయవిశిపోవును, ఇదేప్రకారము పరిపూర్ణసముద్రములోనుండి,
యెఱుకతనకుతానేవచ్చి తనకుతానేబోవును, అచలమునుదర్శించిన పి
మ్మటతననిజమును, తనకలిమియును వ్యర్థములనిభావించి, సిగ్గుపడి తా
నెందునునిలువకతనకుతానే బోవుననిభావము.

ప॥ పరిపూర్ణములోదోచుచు । యెఱుకేతనకు దానెయేర్ప
డవినుమీ । తొఱటలుతొమ్మిదిగలదై । తరితీపులనొందుచుం
దుతనువనదగుచు* అచలమునుగనితాలేననుచు * మఱియిట్లై

ఋకను కెలియయెఱుకేనిల్వదుగాని | పరిపూర్ణమందుదా నెఱిగే
కెట్లాకగుర్తుతనువనదగుచు*అచలమునుగనితా లేననుచు॥ ౨౩॥

తా॥ బిడ్డా! యెఱుకతనకుతానేయేర్పడి పరిపూర్ణమునందుదో
చుచు, నవరంధ్రములుగలశరీరయాత్మలై సుఖదుఃఖములనుభవించు
ను, అచలమును దగ్ధించితాను లేనని, తానే నిల్వక పోవు చున్నది
పరిపూర్ణమునందు యెఱుక నొగుట యెఱుకగుర్తయనియాగుర్తునువిడు
చుటేసరియని భావము॥

ప॥ తొలుకరిమెఱుపులకై పడి | పాలుపగునీళ్లందుదోచుబు
గ్గలరీతి | న్నలసూర్యకిరణముందున | గలనీలమువలెనెయెఱుక
గనుపించునయ్య * అంతలోనెచటగనుపించదయ్య * కలకా
లయొకరీతిగలిగుండదీయెఱుక | తిలకింపపగులురాతిరిదిరుగువి
ధమునగనుపించునయ్య*అంతలోనెచటగనుపించదయ్య॥ ౨౪॥

తా॥ శిష్యా! తొలుకరిమెఱుపుతీగలవలెను, నీటియందలిబుగ్గ
లవలెను, సూర్యకిరణములయందుదోచెడునీలమువలెను, మాయయెఱు
కగనుపించును, వేంటనేగనుపించక మటుమాయముగాబోవును, అచల
మువలె నెల్ల కాలముయొకటేవిధముగానుండక పగలురాత్రిలునడిచే
క్రమమునగనుపించి గనుపించదనిభావము.

ప॥ కట్టియలొనిప్పులేకను | కట్టెలొనుకసమయమందుగను
పడిబహుగా | మిట్టిపడుతుదనుగనుపడ | దట్టికెనుమియెఱుక
పుట్టువనులవిచార * తనకుదానేబుట్టినదొర * పుట్టుగిట్టుటల
నునట్టేటనిలుచుండి | బట్టబయలునొడిగట్టినగనుపడదమలవి
చార * తనకుదానేబుట్టినదొర॥ ౨౫॥

తా॥ నిర్మలవిచారణగల శిష్యా! కట్టెయందు నిప్పుగనుపించక,
మఱియొకసమయమున యాకట్టనుమధించుటచేతనిప్పుగనుపించి, యా
నిప్పు యాకట్టనుగాల్చి తానును సమసిపోవును, అటువలెనే యెఱుక
తానేవచ్చి తనకుతానేవృద్ధిపొంది తనకుతానేనశించును. చావు పుట్టు
కలుగల యీ సంసారసముద్రమున నిలుచుండి, పరిపూర్ణమునుదెలుసు
కొనిన యెడల యాసముద్రము యింకిపోవునని భావము.

ప॥ తనమూలముతలిదండ్రులు । తనవలెనేవారివారితలిదం
ద్రులకు । తనవలెనేగానియన్యము । గనజననస్థానమొకటిగ
లదనతరమా * బ్రహ్మదులకదితెలియతరమా * వినుముయీ
బ్రహ్మాండజననమునీనాయం । దునునై నదిదియు గాదనియింకొ
కటివేరేగలదనతరమా * బ్రహ్మదులకదితెలియతరమా॥ ౨౬॥

తా॥ బిడ్డా! తనకుమూలము తల్లిదండ్రులు, వారికి మూలము
వారి తల్లిదండ్రులు, ఇట్లనేగాని, వేరేజన్మస్థానమున్నదనిజెప్పుట సరికా
దు, బ్రహ్మదులకై న నది తెలియుటకు సాధ్యపడదు. యీబ్రహ్మాండము
నీవల్లను నావల్లనుయైనదేగాని, మరియెవరివల్లను గాలేదనిభావము.

ప॥ కనరానిదానిశూన్యంబనియనదగుగానిబయలుననదగ
దునుమీ॥ కనవచ్చుచున్నదిదిగో॥ గనుగొనలేదయ్యెనెఱుకకను
గొనరాదా* యెఱుకనుశూన్యమనియనరాదా* కనవచ్చెనాలే
దాగనుగొంటివేదాని । యనరాదభయమేమియనుమానించకుని
దుగోగనుగొనరాదా*యెఱుకనుశూన్యమనియనరాదా॥ ౨౭॥

తా॥ పుత్రా! కనుబడికనుబడకుండెదుయీయెఱుకనేశూన్యమని
జెప్పవచ్చువేగాని, సదాగనుపించెడు పరిపూర్ణమును శూన్యమని జెప్ప
గూడదు. ప్రత్యక్షముగా గనుపించెడు పరిపూర్ణమును నీవు గనుగొంటి
వాలేదా. అనుమానమును భయమునుబొందక దృఢముగా యెఱుకనే
శూన్యమని జెప్పుము, సంశయమేలననిభావము॥

ప॥ ఎఱుకబయలందులేమిని । యెఱుకనుశూన్యంబటంచు
యెఱిగించబడె । యెఱుగుమిదేయాకసంబి । ట్లెఱిగితెయెఱు
కాకసములుయేకమాగదరా*ఆకసముబయలుయేకమెట్లారా *
పరిపూర్ణమిదుగోగన్పడుశూన్యమనరాదు । యెఱిగుందుమెదిలి
స్త్రైయికనాచేయిజూచేవు యేకమాగదరా*ఆకసముబయలుయే
కమెట్లారా ॥ ... .. ౨౮॥

తా॥ బిడ్డా! పరిపూర్ణమునందు యెఱుక లేనందున, యెఱుకను
శూన్యమనిజెప్పంబడినది. యెఱుగుమిదేయాకసము, ఆకసమునుయెఱు
కయు నొక్కటేయగుచున్నది, ఆకసమును బట్టబయలును యేకమెట్ల

గును, కా నేరదుప్రత్యక్షముగా గనుపించెడు పరిపూర్ణమును శూన్యమ
గరాదు, నీకు సంశయముండిన యెడలనింకను జెప్పెదనని భావము.

ప॥ కనుబడెడుబయలులోపల । కనుగొనలేదయ్యె నెఱుక
గావునశూన్యం । బనవలసెదీనినాకస । మనవలసెను దీనవిశ్వ
మాయనూయప్పా * యింతకువేరే మాయలేదప్పా * కనుకనె
యీవిశ్వమొనర లేదనిలెస్సవి నజెప్పనాయను కనబోకుండనుచు
నీమాయనోయప్పా * యింతకువేరెమాయలేదప్పా ॥ ౭౯॥

తా॥ శిష్యా! కనుబడెడుయీ పరిపూర్ణమునందు యెఱుకకనుపిం
చదాయెను, గనుక యెఱుకనుశూన్యమనియునుజెప్పబడెను. యెఱుక వ
ల్లనేయీవిశ్వమంతయునుగలిగెను, యెఱుకకంటెను వేరేమాయలేదని
యును, దానింజూడవలదనియును నీకువృథముగాజెప్పితి ననిభావము.

ప॥ అహమనదుగదాయచలము|అహమున్నదోలేదోజూడు
మదినిజమెగదా|అహమునుబుట్టించదుగద । అహముదయించు
కొఱకై యదియున్నదిగా*అహమేవిశ్వమైనిలిచినదిగా * అహ
మెయిముచ్చట్లునన్నిట్లుఁబుఱుగునుగద । అహమేతానేననియెఱిగి
తెసరిగాదయదియున్నదిగా*అహమేవిశ్వమైనిలిచినదిగా॥ ౮౦॥

తా॥ శిష్యా! పరిపూర్ణముఅహమనిజెప్పదా, అహమునుబుట్టించ
దు,అహమున్నదోలేదోజూడుము, అహము యేమియునులేని పరిపూర్ణ
మునందేకలుగుచున్నది. అహమేయీవిశ్వరూపమాయెను, అహమేస
ర్వముచ్చట్లు,అహమేపరిపూర్ణమునుయెఱిగి, అహమేతానులేననియెఱిగి
తేనేసరి, అహమనగా=అహంకారము, అహమనగా=చైతన్యము, అహ
మనగా=పరబ్రహ్మము, అహమనగా=సర్వసాక్షియని భావము.

ప॥ ఆవరణమునాకసముని । రావరణమునచలమనుచుననిరి
మహాత్ముల్ । ఆవరణముమితిగల్గినని । రావరణముయమితమ
నియిక తెలుసుకోరా * యీరెంటినివేరనికనుక్కోరా * ఆవర
ణముననేనిరావరణమునుజూచి । యావరణమేదినీకావలమాట
లేదనితెలుసుకోరా * యీరెంటినివేరనికనుక్కోరా॥ ౮౧॥

తా॥శిష్యా! ఆవరణమునుఆకాశమనియును, నిరావరణమునుపరి
పూర్ణమనియును,మహాత్ములై నపెద్దలువచించిరి,ఆవరణమునకుమితిమేర

లుందును, నిరావరణమునకుమితిమేరలులేవు, యీ రెంటిని వేరనితెలుసు
కొనుము, ఆవరణముచేతనిరావరణమైన పరిపూర్ణమునుజూచిన పిమ్మట
యేమీటయును లేదనిభావము.

ప॥ ఆకాశముశూన్యంబని । లోకులుమొరబెట్టిదానిలోపవ
నాదులే । ప్రాకటముగబుట్టినవని । చీకాకుగజెప్పినారుభీవినరా
దు * వంధ్యాసంతుక్తిలోనలేదు* కాకుంటెవినచోద్యముగను
కుండేటికొమ్ము । లీకాలమునమేమేగంటిమనుమాటభీవినరాదు*
వంధ్యాసంతుక్తిలోనలేదు॥ ౮౨॥

తా॥ శిష్యా కొందఱు, ఆకాశము శూన్యమనియును. అట్టిశూ
న్యమైన యాకాశమువలన వాయువు, అగ్ని, జలము, పృథ్వీ, యీ
నాలుగు భూతములు పుట్టినవనియును చీకాకుగాజెప్పిరి. భీభీ అట్టిమా
టలను వినరాదు, గొడ్డురాలకు బిడ్డ యేకాలమందును బుట్టినే లేదు.
కుండేటికొమ్ములను మేముజూచితిమని వేడుకగాజెప్పినమాటయేగాని
నిజముగాకుండేటికికొమ్ములులేవు, ఆకాశముశూన్యముకాదు, శబ్దమేయా
కాశమునకుగుణము, పరిపూర్ణము శబ్దరహితమని భావము.

ప ॥ లేనెఱుకనుబయలందున । లేనేలేదనకయితరులేలబలి
కిరో । లేనిదికలదనిపిదపను । లేనేలేదనుచుసిగ్గులేకయీలీలా*
భీవినకుచీకాకునీకేలా* మేనందశుద్ధముతానందుకొనిమల్లి ।
పూనికడిగినరీతినాను సిగ్గొకయింతలేక యీలీలా* భీవినకు
చీకాకు నీకేలా॥ ౮౩॥

తా॥ శిష్యా! కొందఱు లేనియెఱుకను లేనేలేదనక, కొంతమట్టు
కుకలదని, లేదని, సిగ్గులేక నానావిధములుగా జెప్పిరి. భీభీ నీవు అట్టి
కలతమాటలను పినవలదు. శరీరమునందు యమేధ్యమును బూసుకొని
మఱల యాయమేధ్యమునుగడిగికొనునటుల, పామరజనులు, సిగ్గు లేక
కొంతసేపు యెఱుకయున్నదని, కొంతసేపు లేదని, నానావిధములుగా
జెప్పిరని భావము.

ప॥ అన్నపుసూక్ష్మాంశముమన । సెన్నగనీరంబుప్రాణ మెఱుగు
ముయీరెం । డెన్నడుగలయవోనాడే । సున్నసుమీయెఱుకమాట
సుగుణసంపన్నా* కలసుటెయెఱుక సుమియింతకన్నా* ఉన్న

దెఱుకమూలమన్న దెవిన లేదు! యెన్నడునీ భ్రాంతినిన్నంటనియ్య
కునుగుణసంపన్నా * కలనుటయెఱుకనుమియింతకన్నా॥ ౮౪॥

తా॥ శిష్యా! అన్నముయొక్క సూక్ష్మాంశమే మనస్సు, నీళ్లయొక్క సూక్ష్మాంశమే ప్రాణము, యీరెండునుయొకటిగాగూడనిదినమేయెఱుకమాటయుల్లక్కి, అనగా=యెఱుకనాశనము, యీరెండును గూడుటయెఱుక,,యెఱుకకుమూలములేదు,యెన్నటికినీ భ్రాంతినింబొందకుము; యెఱుకనునమ్మక మాయయనిభావించి గుణవంతుడవుగమ్మని భావము.

ప॥ పిల్లలుతాటాకులతో । పిల్లలగావించిపెండ్లి పేరంటంబుల్ । కొల్లలుగజేయువారల । తల్లులుగనిసత్యమనుచుతలచేరమదినీ * నినునీవిట్లుతలచునీమదినీ * కల్లసంసారముగనిమానవులుసంత । సిల్లగగురుమంత్రసిద్ధులునిజమని తలచేరమదినీ* నినునీవిట్లుదలచునీమదినీ ॥ ... ౮౫॥

తా॥ శిష్యా! పిల్లకాయలు తాటియాకులతో మొగబొమ్మలుగాను, ఆదుబొమ్మలుగానుజేసి, వాటికి పెండ్లిపేరంటములను జేయుదురు. వారితల్లులు చూచి నిజమనిభావించురా, అటువలెనే మానవులు కల్లసంసారమును సత్యముగానెంచి, గురుమంత్రసిద్ధులను నిత్యములుగానెంచరుగాబట్టి, నిన్ను నీవు యిటుల నీమనంబున దెలియుమని భావము.

ప॥మేనెఱుకలనగరెంటిలొ । దానినియిదిదీనినదియుతగస్పజియించుకొ । మేనెఱుకలివియుమూలము । లేనిదె సృజనయ్యెదనుచులేనేలేదంటి * అంటెతప్పలేనేలేదంటి * మేనెఱుకలిప్పుడుదేనందున్నవొజూచి । లేనిమేనెఱుకల లేనివనుచునమ్ము లేనేలేదంటి * అంటెతప్పలేనేలేదంటి ॥ ... ౮౬॥

తా॥ శిష్యా! యెఱుకయును, శరీరమును, యీరెండును యొకదానినొకటిబుట్టించును. యీరెండును సృష్టికిమూలము, వీటికంటెను వేరొందుమూలములేదు, అందువల్లనే యివిలేనివనియంటిని, అంటె తప్పుమాటకాదు, శరీరయాత్మలు రెండును, దేనియందున్నవ్రాజూచి శ్రీనిశరీరమును యెఱుకయును, యీరెండును లేవని నమ్ముమనిభావము.

ప॥ ఎఱుకపనిసేయదనకుము । యెఱుగుట మఱచుటలురెండుమొవ్వరిపనులొ । యెఱిగింపుమునామ్రమాలను । వెఱువకుతప్పి

తివిదెబ్బవేసెదజూడూ * అట్లనకుండజేసెదజూడూ * వెలపించుటెబ్బవేసెదనాతండ్రి । యెఱిగించుపైమర్త మెఱుకనునే దీసివేసెదజూడూ * అట్లనకుండజేసెదజూడూ ॥ ౮౭॥

తా॥ శిష్యా! యెఱుకపనిచేయదని జెప్పకుము, యెఱుగుట మఱి చుటలు రెండును యెవ్వరిపనులో నాకుంజెప్పుము, భయపడకుము, చెప్పకుండిన దెబ్బగొట్టెదనని కలికిన, యాశిష్యాడు స్వామీ! దేవరనారు కొట్టునునని భయపెట్టుచున్నారేగాని, యొక దెబ్బయైననుగొట్టలేదు, లెస్సగాగొట్టి పైభావమును యెఱిగించుడనివేడిన, యాగురుడు యెఱుకనునేదీసివేయుచున్నాను, నిన్నట్లనకుండజేసెదను, జూడుమనిభావము.

ప॥ తేనికలగలిగినప్పుడు । దానికిదశదిశలయందుతగమొదలుకొనక । తానంటకున్నమేల్కను । తేనికలేజూచెనేని లేకపోవుగదా * కలలోమేల్కలేకపోదుగదా * లేనెఱుకబయలు యిల్లాలాగుననీకెప్పుడు । గానవచ్చితెబోధగావలెననవపుడు లేకపోవుగదా * కలలోమేల్క లేకపోదుగదా ॥ ౮౮॥

తా॥ శిష్యా! తేనికలగలిగినప్పుడు నీకు గనుపించిన సర్వమును మేల్కనినపిన్నుటనిలువకపోయెనుగదా, కలయందు మెలకువలేకపోదుగదా, తేనియెఱుకను పరిపూర్ణమును నీవు దర్శించినపిన్నుట, కలవంటి యెఱుకనిలువక పారిపోవునని భావము.

ప॥ ఒంటుకుదాపలిబిందొక । టంటించినకొలదిలెక్కయధి కంబగునా । యొంటుకువలపలిబిందొక । టంటించినలెక్క వుల్లక్కాయగదోయీ * ఒంటుండిలేదాగాదనవోయీ * దంట దీరుచూడుదానివలెనేయెఱుక । కంటెబయలునుతానుగలిగుండు తనకుల్లక్కాయగదోయీ * ఒంటుండిలేదాగాదనవోయీ ॥ ౮౯॥

తా॥ శిష్యా! వొకటియనులెక్క వెంబడిసున్న పెట్టిన పదియగును, ఆసున్నయాయొకటికి ముందుగానుంచిన, లెక్క కెటులరాదో, అటువలెనే మాయయెఱుకయుల్లక్కియని జెప్పంబడుచున్నది. పరిపూర్ణముయేకరీతిగానే నిండియుండునని భావము.

ప॥ ఎఱుకొక్కటుండెనేనియు । యెఱుకేయీవిశ్వరూప మేర్పడదాల్చుక । యెఱుకొక్కటిలేకుండిన । యెఱుకై నప్రపంచ

మన్న దెవరెఱిగేరికనూ * లేదననై న నెవరున్నా రికనూ * పరి
పూర్ణమైనట్టిబయలుండకనిపట్టి । గురునివాక్యముపట్టి గుఱుతు
పోగొట్టితెయెవరెఱిగేరికనూ * లేదననై న నెవరున్నా రికనూ ॥ ౯౦ ॥

తా॥ శిష్యా! యెఱుకయొకటుండినయెడలయెఱుకేయీప్రపంచ
రూపమంతయునుదాల్చును, యెఱుక లేకుండిన యీప్రపంచరూపమైనస
ర్వమునుయెఱుగువారుయెవరు, పరిపూర్ణమున్నదనిసద్గురుకటాక్షంబున
గ్రహించి, యీసర్వమును యీగుఱుతుయెఱిగే యెఱుకను బోగొట్టిన
వెనుక, యెఱిగేవారులేరని భావము.

ప॥ తెలుపుమృదుత్వముమధురము । గలవస్తువుచక్కెరనుచు
గనుగొన్నట్లా । తెలివివిశదముగజగముల । గలవస్తువుబిందు
వనుచుగనుగొనరాదా * నేకెలిపితేవినినమ్మరాదా * తెలివిచే
బయలుండకెలిసియీతెలివిని । తెలివిచేతనుబట్టితీసికేయకపో
నికనుగొనరాదా * నేకెలిపితేవినినమ్మరాదా ॥ ౯౧ ॥

తా॥ శిష్యా! తెలుపును, మృదువును, తీపునుగలిగినవస్తువు చ
క్కెరయని నీవు తెలుసుకొనినవిధముగానే యీజగత్తంతయునువెలిగిం
పజేసెడుతెలివియే యెఱుకని నీవుతెలుసుకొనుము, ఆతెలివిచేతనే ప
రిపూర్ణమునుదెలుసుకొని, యీతెలుసుకొనినతెలివినివిడుపుమనిభావము.

ప॥ లేనెఱుకబయలులోపల । తానై తనకేరుపడినతనమూల
మునే । తానెఱుగదలచినప్పుడు । తానేలేకుండుదృష్టాంతము
వినుమిచటా * కలదోచదేతనకై తానెచటా * తానై తోచి
నకలతనమేల్కగనబోతే తానేతనకులేదుతగియున్నదిదృష్టాం
తమువినుమిచటా * కలదోచదేతనకయితానెచటా ॥ ౯౨ ॥

తా॥ శిష్యా! లేనియెఱుకతనకుతానేపుట్టి, తనకుమూలముతా
నెఱుగగోరితానే మాయముగాబోవును, యెట్లనగామెలకువగలిగినప్పు
డు, తనకలలోవచ్చినవి సర్వమునుయెటులలేకుండునో, అటువలెనే, త
నమూలము తెలుసుకొనబోయిన, తానేలేకపోవుననిభావము.

ప॥ చచ్చుటపుట్టుటమెలకువ । వచ్చుటగాఢపునుషుప్తివచ్చు
టనివినా । లచ్చముగసహజమెఱుకకు । పొచ్చెముయీయెఱు
కనిల్వబోదుమాయప్పా * అచలమునకిట్లులేదుగదప్పా * మ

చ్చికతోరెంటిమర్తమునీకిప్పు । జెచ్చుగదెలిపితి నెఱుగు మెఱుక
నిల్వబోదుమాయప్పా * అచలమునకిట్లులేదుగదప్పా॥ ౯౩॥

తా॥ శిష్యా! చచ్చుటయును, పుట్టుటయును, మెలకువచచ్చుట
యును, నిద్రబెందుటయును, కలగనుటయును, యివిసహజముగా, యె
ఱుకకుకలిగియున్నవిగనుక, యెఱుకనిత్యముగానిలువదు, అచలమునకే
మియునులేవు, యీరెంటియొక్కమర్తములను నీకుజెప్పితిని యెఱుకని
ల్వదని నీవు తెలుసుకొనుమని భావము.

ప॥ యెఱుకనుకలలోపురుషుని కెఱుకేయీవిశ్వమగుచునేర్పడు
కలగా యెఱుకబయలుకనితానెం । దెఱిగిన నెఱుకదిమేల్కయి
దినమ్ములెస్సా*యెఱుకతోపొందువదిలేదేవిస్సా* యెఱుకనేకల
నీకుయెప్పుడుదోచితే । యెఱుకలేదనుమేల్క నెఱుగుమెప్పుడుచా
లుయిదినమ్ములెస్సా*యెఱుకతోపొందువదిలేదేవిస్సా॥ ౯౪॥

తా॥ శిష్యా యెఱుకయునుకలలోవచ్చిన పురుషుడునురెండును
యెఱుకే, యెఱుకేయీవిశ్వరూపమంతయునుధరియించును, మేలుకొనిన
కలలోనిపురుషుడు యెటులలేకపోవునో, అటువలెనేయెఱుకలేకపోవును
మెలకువయనునది పరిపూర్ణము, యెఱుకపొందువడలుటేసరియని నీవు
లెస్సగా నమ్ముమని భావము.

ప॥ చిత్తరుపురంగుగోడల । నెత్తెరగునదెలసినావ్రాసీవిప్పు
డునీచిత్తమునజగమునెఱుకను । నుత్తమబయలట్లదెలియుమూ
హతోడుతనూ* తెలిసివిడువుమూహజగములనూ*అత్తెరంగున
జేసియానలిమాటను । యిత్తెరంగునదెలియ నెవరుండేరటుమీద
నూహతోడుతనూ* తెలిసివిడువుమూహజగములనూ॥ ౯౫॥

తా॥ శిష్యా చిత్తములై నరంగులుగల గోడలనునీవుయే తెలివి
చేతందెలుసుకొంటివ్రా, అటువలెనే, నీచిత్తమునయెఱుకను, జగత్తును,
పరిపూర్ణమును దెలుసుకొనుము, అటుల తెలుసుకొనియా యెఱుక జగ
త్తులనువిడిచిన పిమ్మట, యానలిమాటచెప్పటకు నెవరున్ను లేరని నీవు
జక్కగా నూహించుమని భావము,

ప॥ పరిపూర్ణములోలేనిదె । యెఱుకొక్కటితోచితననుయె
ఱిగినమ్మపగా । యెఱుకవిడుచునదెట్లన । కరములుతమపనులు

తా మెగడుపునట్లుగనూ*యిదిగాకుండుకలదొకటివినుమూ*మ
రికానిదీమాటమంచిదిమాటని । పరిపరివిధములబల్కెపలుకుల
పనిగడుపునట్లుగనూ*యిదిగాకుండుకలదొకటివినుమూ॥౯౬॥

తా॥ శిష్యా పరిపూర్ణమునందులేనిదే యెఱుకొక్కటిగనుపించి,
యెఱిగినపిమ్మట యదినీచత్వమునుబొందును, యీయెఱుకెట్లువిడిచిపోవు
ననిన వినుము, చేతులుతమపనులుతాముగానేజరిపించియెటులజాలించు
కొనునో అటువలెనేనీవు కెలియుము, ఇదిగాకుండిన వేరొకటికలదు
వినుము, నోరుమంచిమాటలుగాని, కానిమాటలుగానిపరిపరివిధములు
గాభాషించియు భాషించక యూరకున్నటుల కెలియుమనిభావము.

ప॥ తలయెత్తిచూడజాలునె । యలచీకటియెదుటనిలిచియ
భ్రావుకళం । గలవచ్చిమెళుకువందున । కలచేష్టలుమ్రోలనిల
చికనుగొనగలదా* అట్లనెయెఱుకగనుగొనవలదా * యలలో
నగురుబోధనెఱిగిననరునిచే । ప్పలుగంటెనుల్లక్కిసద్గురుబోధా
టకనుగొనవలదా * అట్లనెయెఱుకగనుగొనవలదా॥ ౯౭॥

తా॥ శిష్యా! సూర్యకళలను జీకటితలయెత్తియెటుల చూడనేర
దో. అదేప్రకారము మెళుకువందున కలలోదోచిన వివిధ చిత్రములు
నుగనుగొనుటకు శక్యముకాదు, అటువలెనే సద్గురుబోధయెఱిగిన నరు
నియొక్కచేష్టలన్నియునుల్లక్కియగుననిభావము.

ప॥ అంటదుకలమెళుకువమే । ల్కంటదుకలనెన్నటికినినదిని
శ్చయమీ । రెంటిక్రియగుఱుతుబయలుఁ । రెంటినిరెండంటకుం
దురెండింటిలోనూ*కలయెఱుకలీరెండుమిథ్యానూ*దంటమెళు
కువబయలుంటయెప్పటికెఱిగి । గెంటుముపైరెంటిరెంటికలయె
ఱుకలరెండింటిలోనూ*కలయెఱుకలీరెండుమిథ్యానూ॥ ౯౮॥ .

తా॥ శిష్యా! యేకాలమందును నిశ్చయముగా, కలమెలుకువను
మెలుకువకలను యీరెండునునెకదాని నొకటియంటకుండును, యీ
రెంటివలెను గుఱుతుయనెడు యెఱుకయును పరిపూర్ణమును, యీరెం
డును యొకదానినొకటి యంటకుండును, కలయెఱుకలురెండును మిథ్య
యగును, జంటయైనకరిపూర్ణమెళుకువలను నీవుయెఱిగి కలయెఱుకలను
రెంటిని విడువుమని భావము.

ప॥ ఎఱుగదునుషు ప్రిజాగ్రతనిరువందంగలనుషు ప్రినెఱుగదు మెళకువట్లరయ నెఱుక మఱుపులఁయెఱుగదు యెఱుక రెంటి నెఱుగుచునుండు * గురుముఖమున నెఱిగియీ రెండు * తిరముగ యెఱుక నుతీసి వేసి తెచాలు | పరులు నేననియెడి పలుకు లేకుండుని ట్లెఱుగుమీ రెండూ * గురుముఖమున నెఱిగియీ రెండూ॥ ౯౯॥

తా॥ శిష్యా! నిద్ర మెళకువను యెఱుగదు, మెళకువ నిద్రను యెఱుగదు, విచారించగా యెఱుక మఱుపులను పరిపూర్ణ మెఱుగదు, ఎఱుక, పరిపూర్ణమును, మఱుపును, యీ రెంటినియెఱుగును, సద్గురుని కటాక్షమున, నీ రెంటినియెఱిగి, పరులని నేననిపలువిధములుగాబల్కెడు యెఱుకను దీసివేసి తెచాలునని భావము.

ప॥ సంకల్పములో లేనిదిని | స్సంకల్పములో దోచక నుదోచినను॥ సంకల్పమెతప్పనిని | శృంకమదికెలిసే నేనిచనుతా లేననుచూ * నిస్సంకల్పమునిచేదననుచూ * సంకల్పించుటకింక సంకల్పమేదిని. స్సంకల్పమందుటల్ సంకల్పమెఱిగి తెచనుతా లేననుచూ * నిస్సంకల్పమునిచేదననుచూ॥ ౧౦౦॥

తా॥ శిష్యా! సంకల్పమునందు లేనిదియును నిస్సంకల్పమునందు కనుబడి కనుబడక పోవునదియును, సంకల్పమునుతప్పగా భావించినయెడల, తా నేలేక పోవును, నిస్సంకల్పమును నిలుపుకొనినయెడల, సంకల్ప నచేయుటకు వేరేసంకల్పములేదు కాబట్టి, సంకల్ప నిస్సంకల్పములు రెండును దోషస్వరూపములని భావము.

ప॥ ఎఱుకతనకుదావిడిచిపో | దెఱుకనువిడిపింపలేరుయెవ్వరు ధాత్రి | గురుడొకడుతప్పగురునకు | పరిచర్యయైనర్చిబోధ పద్ధతివినిన * తిరిగిరానిపద్ధతిగనిన * పరిపూర్ణమెఱుక నేర్పటచునెఱుకయులేక | హరినికలలోగన్న కరిమగ్గినట్లయినపద్ధతివినిన * తిరిగిరానిపద్ధతిగనిన * ॥ ౧౦౧॥

తా॥ శిష్యా! యెఱుకతనకు తా నేవిడిచిపోదు, యీ ప్రపంచమున సద్గురుడుతప్ప మరియెవ్వరును మాయయెఱుకను విడిపింపనేరరు, సద్గురుమూర్తికి పరిచర్యలుచేసి, యాయచలబోధయొక్క పద్ధతిని జక్కగా తెలుసుకొనినయెడల, మఱల జననమునకు రాకుండుట సత్యము. అది

యెట్లనగా, సింహమును కలలోగనుగొనినయెడల యేనుగుయెటులహ
రించిపోవునో అటువలె నేపరిపూర్ణమునుగనినయెఱుకహరించిపోవుననిభా

ప॥ అపరోక్షమానెమనుజుల । కుపరోక్షంబై నబయలుగురు
కృపలేకక । అపరోక్షమానుమనుజుల । కుపరోక్షంబై నబయ
లుగురుకృపగలుగా * కీల్తెలిసినయెఱుకతాతొలుగా * విపరీత
బుద్ధినివిడిచినవెప్పుడు । నుపచారములుచేయుచుండుము గురు
నకుగురుకృపగలుగా * కీల్తెలిసినయెఱుకతాతొలుగా ॥౧౦౨॥

తా॥ శిష్యా! సద్గురునికృపలేక పరోక్షమైనపరిపూర్ణము అపరో
క్షముగా నెట్లునిలుచును, సద్గురుకృపగలిగినయెడల పరోక్షమైన బయ
లు అపరోక్షముగాగనుపించును నీవువిపరీతబుద్ధినివిడిచి, సద్గురుమూర్తికి
పరిచర్యలుచేయుచు, నీకీలుయెఱిగితివేనియాయెఱిగినయెఱుక తక్షణమే
తొలగిపోవునని భావము.

ప॥ నేనెవ్వడనునుడిపుడు । నేనేనేననునుశివుడునీరెండనకక । దా
నుండునచలమన్నిట । నేనరిగినతానుపైది నేనెట్లనీనీ * నేననకు
న్నతానెట్లనీనీ * నేనన్నదాన నేనానీప్రసంగము । తానన్నదా
ననేతలపోయవలెనట్లునేనెట్లనీనీ * నేననకున్నతానెట్లనీనీ ॥౧౦౩॥

తా ॥ శిష్యా! జీవుడునేనెవ్వడు, నేను అంతరీంద్రియములా,
జ్ఞానేంద్రియములా లేకక ర్తేంద్రియములాయని పలుదెఱంగుల పలుకు
చుండును, శివుడు నేనేనేననిపలుకుచుండును, అనగా=సోహంభావముతో
దివారాత్రులయందును దిగుగుచుండును, యీ రెండును అనక అచల
మంతటను నిండియుండును, నేననెడుజీవుడుపోయినవెనుక, శివుడు పరి
పూర్ణమెట్లెఱుంగును, జీవుడు నేననియనకుండినశివుడు తానెట్లనును, తా
నన్నదానినియోచించగా జీవశివులుయిరువురు నొక్కటేయనిభావము.

ప ॥ తొట్టలుతొమ్మిదిగలమేన్ । మఱ్ఱికియొకరెంటిలోన మ
లకలునాల్గుం । డెట్టదితెల్లదినల్లది । కఱ్ఱిదిదానగ్రమందుగల
దొక్కతూటు * అదియెఱుకనేపులుగుండుచోటు * కుట్టగురు
బోధనుగొడ్డలిచేబూని । మఱ్ఱిపులుగులరెంటి మలచికాకపోని
గలదొక్కతూటు * అదియెఱుకనేపులుగుండుచోటు ॥ ౧౦౪॥

తా॥ శిష్యా! మట్టిచెట్టుపంటి యీశరీరమునకు తొమ్మిదిరంధ్రములుగలవు వాటిలో రెండురంధ్రములనుండు, అనగా=యిడాపింగళలు, యెఱ్ఱదిఅనగా=సూర్యనాడి, తెల్లది అనగా=చంద్రనాడి, నల్లది అనగా=సుషుమ్ననాడి, కఱ్ఱదిఅనగా=ప్రత్యగ్తత్వనివాసమైన యూర్ధ్వకుండలి, యీనాలుగింటికి నగ్రభాగమున యెఱుకయనెడపక్షియుండును, సద్గుని కటాక్షమనెడు గొడ్డలిచేత జీవాత్మ పరమాత్మలనెడు పక్షులరెంటిని ఖండించి, పరిపూర్ణమునుబొందుమనిభావము.

ప॥ తనువునగలిగినయెఱుకే॥ తనువుచతురనుచతురనుతాననియెఱుగుం॥ దనువునుబాసినమీదట॥ తననాచారమునురెండుతానెఱుగదపుడు* అదిగనుక తాలేనేలేదపుడు*అనుమానరహితమిందచలమున్నదిగంటె॥ తనమాటతలపోయతనకుసిగ్గుయితననుతానెఱుగదపుడు * అదిగనుక తాలేనేలేదపుడు॥౧౦౫॥

తా॥ శిష్యా శరీరమువల్లకలిగిన యెఱుకేశరీరమును తననుతానెఱుగుచుండును, శరీరమునువిడిచినపిమ్మట పైరెంటినియెఱుగక, తానులేనేలేకపోవును, గాబట్టితానులేనేలేడు, అచలపరిపూర్ణమునునిశ్శంకముగానెఱిగి తనమాట యోచించుటకు తానే సిగ్గుపడి, శరీరయాత్మలు తానినిజెప్పక యెఱుక పారిపోవునని భావము.

ప॥ ఉప్పినిజెడుగదతగువై॥ కకప్పుడువిత్తనముజచ్చునారెంటికియీ॥ తిప్పలుతప్పవుధరయే॥ తిప్పలుతానెఱుగనట్లుతెలుసుకోవ్రాయీ* తనువెఱుకలబయలెల్లెఱుగోయీ*గొప్పయినగురుబోధచొప్పుననెఱిగిపయితిప్పలుగలదాని దప్పతీసితెచాలు తెలుసుకోవ్రాయీ*తనువెఱుకలబయలెల్లెఱుగోయీ॥౧౦౬॥

తా॥ శిష్యా! గాలివానకుచెట్టుయొకప్పుడునశించును, మఱియొకప్పుడు విత్తనమునశించును యీరెంటికినిట్టిచావుపుట్టుకలుతప్పవు, యీరెంటియొక్కతిప్పలు భూమికిం దెలియదు, అటువలెనే, ఇట్టికడగండ్లు తానెఱుగని మార్గముననుష్ఠించవలయును, శరీరయాత్మలుండినను పోయినను, పరిపూర్ణమెట్లుయెఱుగును(యెఱుగదు)మహా శ్రేష్ఠమైన సద్గురుబోధనుగ్రహించి చావుపుట్టుకలుగలయెఱుకను తీసివేయుమనిభావ.

ప॥ మతములవారలుతమన । సమృతమయినటువంటిశాస్త్ర
మర్యాదలచే । మితమేరుపటచుకొనిబహు । గతులనుకలహిం
తురట్టిగతినీకేమిటికీ*చపలతజెందేస్థితినికేమిటికీ* ప్రతిలేనియీ
బట్టబయలుండజూచినం । తతములేనెఱుకలేదనినమ్ముమికవారి
గతినీకేమిటికీ* చపలతజెందేస్థితినికేమిటికీ॥ ౧౦౭॥

తా॥ శిష్యా! వస్త్రతములవారు, తమమతములకు సంబంధించి
న ఆచారనిష్ఠలనెదు మర్యాదలనుగ్రహించి, మితవేరలుగలవారై యొ
కరితోనుకరు పెక్కువిధములవాదములాడుచు కలహములుచేయుదురు,
అట్టిసంకల్పములై న విరుద్ధపువాదములు నీకొందుకు, సమానరహితమై
నయచలమును దర్శించినదాతేని యెఱుకను విడువుమనిభావము.

ప॥ ద్వైతాద్వైతవిశిష్టలు । సైతురువినస్సైపరెపుడుసై
పకపిదపఁ । సైతురుక్రమమునవేరని । నాతతమదిజీవశివుల
నవివినబోకు*నేబోధించిన నవివిడువబోకూ* పూతమాబయ
లునుబాడజూచిగురునిచే । ద్వైతాద్వైతవిశిష్టాద్వైతముల
నుమానుమవివినబోకూ* నేబోధించిన నవివిడువబోకూ॥౧౦౮॥

తా॥ శిష్యా! ద్వైతులును అద్వైతులును విశిష్టాద్వైతులును
జీవేశ్వరులువేరనికొంతమట్టుకు వాదింతురు, వేరుకాదనికొంతమట్టుకు
వాదించి యొప్పుకొందురు. అట్టిచీకాకుమోటలునివువినవలదు, జీవుని
శివునినమ్మవలదు, నేనుబోధించినబోధను విడువవలదు. ప్రత్యక్షముగా
గనుపించెడు పరిపూర్ణమునుదర్శించి, ద్వైతాద్వైత విశిష్టాద్వైతులను
మతవాదులనువిడువుమని భావము.

ప॥ కొందఱుదశవిధనాదము । లందుననభపంచకంబునందు
నజ్జకా । లందునలక్ష్మణ్యానము । లందునహంసందు బుద్ధినా
టింతురోయీ*యోగములందునటియింతురోయీ* అందుసి
ద్ధులచేతనానందింతురుగొందఁ । తెందరేమనిననీబోధందేయుండు
మునాటింతురోయీ*యోగములందునటియింతురోయీ॥౧౦౯॥

తా॥ శిష్యా! లోకమునంగొండఱు, దశవిధములైన నాదముల
యందును. ఐదు ఆకాశములనగా=చిదాకాశ,ధారాకాశ, ఘటాకాశ,
మథాకాశ,హృదయాకాశములయందును,షడాధారములనగా=ఆధార

స్వాధిష్ఠ, మణిపూరక, అనాహత, విశుద్ధ, ఆజ్ఞేయములయందును వివిధలక్ష్మ్యములయందును, సాకారధ్యానమనగా = శివ కేశవనామములను ధ్యానించుటయందును, పరమహంసభావమైనప్రణవమందును, తమబుద్ధినిచొప్పించుట, మంత్ర లయహరరాజయోగములయందును వర్తించుట, అణిమాదిసిద్ధులచేత నానందించుట, యెవరెన్ని పట్టాబడినను, యెన్ని జెప్పినను, నీవుయీబోధను విడువనలదినిభావము.

ప॥ కొందఱుముద్రలుగనవలెనందురుమఱి కొంగఱధికమందురుద్రష్ట౯ । కొందఱుభజనేలెస్సని । యందుగుయివియన్నియెఱుకేనని తెలుసుకొనుమీ * నీకివియేలపనిలేదువినుమీ * ముందుగపరిపూర్ణమున్నదిగనిగుర్తు । నెందుండకుండదానెగరగొట్టి నజాలునని తెలుసుకొనుమీ * నీకివియేలపనిలేదువినుమీ ॥౧౦౦॥

తా॥ శిష్యా! కొందఱుపంచముద్రలసభ్యాసము చేయవలెనందురు, కొందఱుద్రష్టయైన సర్వసాక్షినిదర్శించవలెనందురు, కొందఱుఆత్మధ్యానమేగాగనియందురు, యివియన్నియునుయెఱుకేయని తెలుసుకొనుము. నీకుఅట్టియొక్క మార్గములుపనిలేదు, పరిపూర్ణమునుప్రత్యక్షముగాజూచి, యాగుతునువిడుచుటేదోషరహితంబనిభావము.

ప॥ దేవునినీవునెఱుంగవు । నీవిప్పుడుయెట్టివాడవోనేదెలిపెదనీ । కావెట్టిబోధలెందుకు । కావుననదేవునిదుగోగనుగొనవోయీ * నామరూపకర్త లేఘోయీ * నీవాదేవునిలోననినులెస్సవెదికిన । నావలముచ్చటనడుగోయి దెల్పెదకనుగొనఘోయీ * నామరూపకర్త లేఘోయీ ॥ ౧౦౧॥

తా॥ శిష్యా! దేవునినీవునెఱుంగవు, నీవిప్పుడుయెట్టివాడవోనీ క్షుంజెలియదువినుపించెదనువినుము, నీకుఅట్టివెట్టిమార్గములెందుకు, ఆదేవునినీవిప్పుడిదుగోజూడుము, నామరూపకర్తములులేవు, ఆదేవునియందునిన్ను నీవుబాగావెదికినపిమ్మట యడుగుమునేను దెల్పెదననిభావము.

ప॥ మానవుడుసేయబూనిన । దానినిలోతెరిగిచేయదగుననిమదిలో । నేనెరిగినీకుజెప్పితి । పూనుమురుచిబుట్టగేనిపోనినీమనసూ * రుచిపుట్టితేపూనునీమనసూ * నేనేమియనబోతెనీ

కేమితోచునో, లేనినిష్ఠూరములు లేకుండుటే లెస్సపోననీమనసూ*
 రుచిపుట్టితేపూనునీమనసూ॥ ౧౧౨॥

తా॥ శిష్యా! మనుష్యులు చేయదలచినకార్యములను జక్కగా
 విచారించి చేయవలయును, నేనుజక్కగావిచారించి తెలుసుకొనినీకుం
 జెప్పితిని, నామాటలు నీకురుచిపుట్టకుండిన, నీమనస్సునకుంబట్టదు, రు
 చిగలిగినయెడల నీమనస్సునకుంబట్టును, నేనేమిచెప్పిననీకేమితోచునో
 లేనినిష్ఠూరములు లేకుండుటే బాగు గాబట్టి, నీవు చక్కగావిచారించవల
 యునని భావము.

ప॥ పంచాక్షరములతోటిప్ర పంచముతానుద్భవించెఁజ్ఞా
 వాక్షరముం । దంచుశ్రుతులెన్నెదాన్నెఱు । కంచననీవెఱిగియె
 ఱుగుమచలముదీనన్ * నిల్పకుమెఱుకనచలములోనన్ * చం
 చలమతిచేతచతు రాక్షరెక్కువం । చెంచెదవెందుకుయిదినమ్మియె
 ఱుగుమిట్లచలముదీనన్ * నిల్పకుమెఱుకనచలములోనన్ ॥ ౧౧౩॥

తా॥ శిష్యా! నమఃశివాయయనెడు పంచాక్షరములనలన నీప్ర
 పంచముకలిగెను. ఓంకారమైన ప్రణవాక్షరమున్నదని శ్రుతులు పలు
 కుచున్నవి, దానినేయెఱుకనిజెప్పంబడుచున్నది, అట్టియెఱుక చేత అచల
 పరిపూర్ణమునుదెలుసుకొని యాయెఱుకనుఅచలమునందునిలుపవలదు.
 చంచలమనంబుతో, కొందఱు చతురాక్షరియెక్కువనిజెప్పుదురు, అట్టి
 మాటలనునీవువినక, పరిపూర్ణమునునమ్మి వర్తించుటేసరియనిభావము.

ప॥ ఎఱుకేచిజ్ఞడమీజగ । మరయగపరిపూర్ణమేమియనరా
 దదియా । యెఱుకజగములస్థిరములు । పరిపూర్ణముశాశ్వతమ
 దిపాటించికనరా * కావారెండిపాటివివినరా * గురుముఖము
 నవీటినరుదుగుఁజెఱిగిన । తిరిగిపుట్టదువాడిద్ధరపై మునుపటివ
 లెపాటించికనరా * కావారెండిపాటివివినరా ॥ ౧౧౪॥

తా॥ శిష్యా! ఎఱుకచిత్స్వరూపముగాను, జడస్వరూపముగాను
 యున్నది, విచారించగానిదియేజగత్తుగానున్నది. పరిపూర్ణమిట్టిదట్టిదని
 యనరాకయున్నది, యెఱుకజగములురెండును అస్థిరములు, పరిపూర్ణ
 ముశాశ్వతము, నీవువీటియొక్కలారతమ్యములను జక్కగాగురుముఖం

బునం నెలుసుకొనియాపగిపూర్ణమునందెవరించినయెడల నీకు మఱల బుట్టుక లేదనిభావము.

ప॥ కొందఱుభూతములయిదిటి । యందునజ్జీతమునుతరు
రధికములనుచున్ । కొందఱుయేమియులేదని । యందును గు
రుతెలుగుమిన్నియపశబ్దములురా * యివియన్నియునిలువవని
తెలియవలెరా * యెంద రేమనిననీ కెందుకుబయలును । ముం
దుగగనిగుఱుశెందుండనీకిన్ని యపశబ్దములురా * యివియన్ని
యునిలువవని తెలియవలెరా ॥ ౧౧౫॥

తా॥ శిష్యా! కొందఱు పంచభూతములేవిశేషములనినాటియం
దుమనస్సంతురు, కొందఱుయేమియునులేదనినీ, ఇవి యన్నియును
అపశబ్దములు, ఇవియన్నియునుమాయ యెవరెన్ని జెప్పినను నీవామా
టలునమ్మక, గురుకటాక్షమునుబొంది పరిపూర్ణమును దర్శించి, గుఱుతు
యెఱిగెడియెఱుకను విడుచుచేత జన్మశూన్యమగునని భావము.

ప॥ కొందఱుకర్తమునేగా । గంగుగుమఱికొంద యెక్కువం
కురుతనుపున్ । కొందఱుప్రణామములధికం । బందురునీకిట్టి నట్టి
యాశలేమిటికీ * వారితొపొందుజేసెవేమిటికీ * యెందరిమా
టలుయెన్నయినయీబోధి । క్రిందివేగానిపై కెగిరేవిగావిల్లుయా
శలేమిటికీ * వారితొపొందుజేసెవేమిటికీ ॥ ౧౧౬॥

తా॥ శిష్యా! కొందఱు యజ్ఞయాగాదికర్తములనుజేయు కేమం
చిదనిజెప్పుదురు, కొందఱుశరీరమును నిలుపుకొనుటే యెక్కువని జెప్పు
దురు. మఱికొందఱుత్రివిధప్రాణాయామలక్షణములేయధికములనిజెప్పు
దురు. నీకుయిటువంటి మార్గములయొక్క యాశలువలదు. అట్టి వారి
తోటిస్నేహముచేయుటే జన్మహేతువు, యెవరెన్ని జెప్పినను యీబో
ధనువిడువకుము, యేమార్గములును యీయచలమార్గమునకుక్రిందివే
గాని అధికములైనవి గావనిభావము.

ప ॥ తనువెఱుకలుకెండాక్కటి । యనియనరాదనుచుగొం
దరందుగుభువిలో । తనువెఱుకలుతుదినొక్కటి । గనుగనుపడ
కుండురెండుగనరావోయన్నా * కెండాక్కటివినరామాయన్నా
* అనుమానమికయెలనందరిమాటలు । వినబోక నేబోధించినరీతి

నిష్పదుగనరావోయన్నారెండొక్కటివినరామాయన్నా॥౧౧౭॥

తా ॥ శిష్యా! యీలోకమునగొందఱు శరీరయాత్మలు రెండు నెక్కటియనిజెప్పరాదని చాలావాదించుదు, తుదను రెండును యొక్కటిగానేకనుపించి, మఱలగనుపించవు, రెండునొక్క టయని తెలియుము అనుమానమెగదుకు నీవుయెవ్వరిమాటలను వినక, నేను బోధించినచొప్పున నమ్ముమనిభావము.

ప ॥ కన్నులప్రక్కలవ్రేళ్లిడి । తిన్నగభ్రూమధ్యమందృష్టి నిలిపియం । దున్నదివెన్నెలలోబయ । లన్నాకనుమందురెలు కయదినిల్వదోయీ * తనువుతోబాఁయ్యేదనితెలియవోయీ * యెన్నితనువులునచ్చి యేగినర్థుణకక । యున్నబయ లునుజూచియుళ్ల కె-ఱుకనువీడుమదినిల్వదోయీ * తనువుతోబాఁయ్యేదనితెలియవోయీ॥ ౧౧౮॥

తా ॥ శిష్యా! కొందఱుకన్నుల ప్రక్కలయందువ్రేళ్లుంచి భ్రూమధ్యమునదృష్టినిలిపి. యందుండిన వున్నమవెన్నెలలోని బయలును జూడుమందురు. అదియేయెఱుక, అదినిలువదు, శరీరముతోడం బోవునది. అట్టి యుళ్లక్కియెఱుకనువిడువుము, యీయెఱుక యెన్నిశరీరములెత్తివచ్చిపోయినను, అచలపరిపూర్ణము చలించకయున్నదనిభావము.

ప॥ జనులాత్మానుభవంబై । ననుముక్త్యని బలికిరిట్లునమ్మకు మెఱుకేకనరాదెచ్చటగురుకృప । ననుభవమెవ్వరికినై ననామాటనిజమా * అనుభవముళ్లక్కామాటెనిజమా * వినజెప్పుమీ రెండువివరించిపైమాట । వినినేముందరిబోధవినుపింతువేవేగ నామాటనిజమా * అనుభవముళ్లక్కామాటెనిజమా॥౧౧౯॥

తా ॥ శిష్యా! జనులు ఆత్మానుభవముముక్తియనిజెప్పిరి, ఆమాటలునమ్మవలదు, అదియేయెఱుక, అనుభవముకల్ల, ఆమాటలు నిజముకాదు, అదిగురుకృపకాదు, అచలపరిపూర్ణమేగురుకృప, అట్టి బోధనే వినుము, అనుభవమార్గములు కల్లలనిభావము.

ప ॥ తనుదాగనిననుమోక్షం । బనిపలికిరిగానిజనములదినమ్మకుమీ । తనుదానుబట్టబయిటను । గనబోయితెతనకుతానె . కానరాదోయీ * విశ్వముతనకుకానరాదోయీ*తననుండయి

నదిగనుకతానువిశ్వమేరెండు । గనుపించుటయల్లక్కిగావున త
నకుదాకానరాదోయి*విశ్వముతనకుకానరాదోయి॥౧౨౦॥

తా ॥ శిష్యా! కొండలు తన్నుదాగనినమోక్షంబని పలికిరి. ఆ
మాటలనునమ్మవలదు, అచలపరిపూర్ణమునందు తన్ను దాజూడబోయిన
తానెందునుగానరాదు, యీవిశ్వమునుతనకుకానరాదు. తనవల్లనైన
విశ్వముగనుక, తానును విశ్వమునుయీరెండును గనుపించుటలు యల్ల
క్కియని భావము.

ప॥ మాయగదా లేనియహం|బాయగదాతనకుదానెయచల
మునొప్పిం|దాయగదామాయనలే|దాయగదామాయచిత్రమా
యగదోయి*సంశయమంతబోయెగదోయి*మాయసమూల
ముమాయజూచుచుండ । మాయమైపోయెను మాయకేయిది
చిత్రమాయగదోయి*సంశయమంతబోయెగదోయి॥౧౨౧॥

తా॥ శిష్యా లేనిమాయేగదాలహంకారము, అచలమునదాయు
న్నదిగదా, పరిపూర్ణమునందుమాయలేదుగదా, యీమాయనుచిత్రమై
నమాయయని తెలుసుకొంటివానీసంశయమువిడిచెనా లేదా, మాయయొ
క్కసమూలమునుమాయొజూచుచుండును, తుదకామాయేమటుమాయ
ముగాబోవును, మాయయొక్క చిత్రమేయీవిశ్వమంతయునని భావము.

ప॥ లేనియహమున్నబయలును । లేనిప్రపంచమునుతననులే
స్సగదనలో । దానువిమర్శించినయా । లేనిదిలేకుండునవలలే
దుయేమాటా * యిట్లననయినలేదుయేమాటా*లేనియహమీ
బయిటలేనేలేదనిజూచి । లేనిదికలదనిలేనిమాటాజేవులేదుయే
మాటా * యిట్లననయినలేదుయేమాటా॥ ౧౨౨॥

తా॥ శిష్యా పరిపూర్ణమునందులేనియహమును, లేనిప్రపంచము
ను, తనలో తానుజక్కగావిచారించినయెడల, లేనియహమునుప్రపంచ
మును యీరెండును లేకుండుటసత్యము, అందుపైనయేమాటయును
లేదు, లేనియహముపరిపూర్ణమునందులేదనిజూచినపిత్తుట లేనిదికలద
ని, లేనిమాటలునీవుమాట్లాడవనిభావము.

ప॥ పరిపూర్ణమొకలెట్టివై । గురుముఖమునరెంటిలెస్సగు
టులెట్టిగొలుకక । సరిపుచ్చకున్నప్పవయనిపరిశుద్ధసబోధయి

దియెపాటించికనరా * శివరాములపద్ధతియిదిరా * నగులుకొం
దఱుబల్కిరెఱుకనుమ్రింగియి | పరిపూర్ణమయ్యెనంచెఱుగకచె
డుటకై పాటించికనరా * శివరాములపద్ధతియిదిరా || ౧౨౩ ||

తా॥ శిష్యా పరిపూర్ణమునుయెఱుకను గురుకటాక్షంబుననెఱిగి,
యాయెఱుకను నాశనముచేయకుండుటవ్యర్థము, అదియేపరిపూర్ణము,
యిదియే శివరామదీక్షితులవారిమార్గము, కొందఱునరులుతాముచెడు
టకై యెఱుకను పరిపూర్ణమేమ్రింగి పరిపూర్ణమేయున్నదని పెక్కువిధ
ములుగాబలుకుదురు, ఆమాటలవలనంబ్రయోజనములేదనిభావము.

ప॥ బిందువుతనువునబుట్టుచు | బిందువుతనువింద్రియములబృం
దంబసువుల్ | అందముగాగలుగునుచే | నందునబుట్టినవైతెలియ
నజునికితరమా * మూలములేనిదని తెలుసుకొనుమా * అందుకేబ
యలున్నదరసిమూలములేని | బింద్వాదికంబులపేరుకెల్పగతెలి
యనజునికితరమా * మూలములేనిదని తెలుసుకొనుమా || ౧౨౪ ||

తా॥ శిష్యా! బిందువనెడుయాత్మశరీరమందుపుట్టుచున్నది, అ
ట్టిబిందువువలనశరీరమును యింద్రియములునుగలుగుచున్నవి, యివిత
ప్ప వేరేవిధమునబుట్టినవనిజెప్పటకు బ్రహ్మకై ననుయలవికాదు, మూల
ములేనిదని తెలుసుకొనుము, అందుకేబయలున్నదనియెఱిగి, మూలము
లేనిబిందువుచుశరీరయింద్రియములయొక్కపేర్లునుకెలుపగా, వాటినికెలి
యుటకు బ్రహ్మదేవునికై నను యలవిగాదనిభావము.

జనులనిరి దేవుడెవరికి | కనరాడనినామరూపకర్తజననముల్ |
గననతనికిలేవనియా | జనవాక్యముబయలుకెపుడుసహజమా
వినరా * అనుమానముచాలించికనరా * కనినామరూపాదిక
ములున్నయెఱుకను | వినబోకకనబోకవిడిచిపెట్టినపోను సహజ
మావినరా * అనుమానముచాలించికనరా || ౧౨౫ ||

తా॥ శిష్యా! దేవుడెవరికిని గనరాడనియును, నామముగాని,
రూపముగాని, కర్తముగాని, జననమరణములుగానియతనికిలేవనియును
బలికెడు జనవాక్యములుసహజముగా పరిపూర్ణముకేనని జెప్పంబడుచు
న్నవి. అనుమానములేనివాడవై నామరూపకర్తజననములు గలయెఱు
కను వినక, చూడక యదివిడిచిపెట్టినం బోవుననిభావము.

ప॥ అంతటగలదీయెఱుకని । యెంతోచాదింపుచుండు రెను
గనివారల్ । యింతటనంతటగనుపడు । నంతటిదేకానియెఱు
కయంతటగలదా * అదినిజమైతేయగుపడవలదా * అంతటగ
లదొక్కయచలమెగానెఱుక । యంతటగలదని యనరాదువినగా
దు యంతటగలదా * అదినిజమైతేయగుపడవలదా॥౧౨౬॥

తా॥ శిష్యా! యెఱుగనిమానవులు యెఱుకయంతటను గలదని
యెన్నోవిధములవాదింతురు, యెఱుక, అంతటంతటగనుపించిమఱిమా
యముగా బోవునట్టిదేగాని. అంతటనునిండి నిలిచినదికాదు, యెఱుక
అచలపరిపూర్ణబ్రహ్మమువలెనిజముగా నిండియుండినయెడల కనుపించ
వలదా, యెఱుక అంతటనుగలదన్న వాక్యమువినరాదు, అనరాదనిభావ.

ప॥ బయలాకసమనికొందఱు భయపెట్టెదరింనువలనభయప
డకునుమీ । బయలందుశబ్దమున్నను । బయలాకసమని నన్నబడు
నునీచేతా*శబ్దములేదీ భ్రమయెందుచేతా* బయలాకసముగా
దు పరిపూర్ణమనినమ్మి నయముగయెఱుకను నన్నకవిడిచి పోబ
డును నీచేతా*శబ్దములేదీభ్రమయెందుచేతా॥ ౧౨౭॥

తా॥ శిష్యా! కొందఱుమాయకులు పరిపూర్ణమును, ఆకాశమని
జెప్పిలోకులను భయపరుచుచున్నారు. అందువలననీవు భయపడకుము
పరిపూర్ణమునందు శబ్దముండినయెడల. ఆకాశమనిజెప్పవచ్చును. పరిపూ
ర్ణమునందుశబ్దమిండుకై ననులేదు, గనుకయదియాకాశముకాదు. అచల
మని నమ్మి యెఱుకను నన్నకుండిన యదేవిడిచిపోననసిభావము.

ప ॥ కలమేల్కలెఱుకబయలుల । కిలసామ్యము చేసిచూడు
నీభ్రమతోలగున్ । ఫలమేమి పెక్కుచదువుల । వలనను జపయాగ
యోగవ్రతములవలనన్ * శమదమమఖిశతములవలనన్ * తలక్రిం
దుగా బడ్డతనువునేగానన్న, కలమేల్కనిన తానెక్కడనిల్వద
ట్లనే వ్రతములవలనన్ * శమదమమఖిశతములవలనన్ ॥౧౨౮॥

తా॥ శిష్యా, కలయును, మెలకువయును, యీరెంటిని యెఱుక పరి
పూర్ణములకుసాటిగాజెప్పితిని, యిందువలన నీభ్రమతోలగిపోవును, పె
క్కుచదువులు చదువుటవల్లను, వివిధజపములు చేయుటవల్లను, యా
గయజ్ఞాదిక్రతువులుచేయుటవల్లను, వివిధయోగములవల్లను, అనేకవ్ర

తములవల్లను, శాంతశమదమామలుగలుగుటవల్లను, నూరు అశ్వమే
ధయాగములుచేయుటవల్లను, ఘరితార్థముగలుగనేరదు, తలక్రిందుగా
నిలిచితపస్సుచేసినను యీతనువునేనుగాను, కలగనిమేలుకొనిన, కలలో
దోచిన వస్తువులులేనటుల, గురునాక్యముచేత మేలుకొనినవారికి, యెఱుక
కనెడుతాను యెందును నిలువకపోవుననిభావము.

ప॥ నీకలలోనినునన్నును, లోకులలోకములజూచిలోపలిభ్ర
మచే । నాకరుణవడసిమెలకువ । చేకొనికలకల్లజేసిజేరేడవెట
కో * సర్వమునీతోజేరునువెటకో * ప్రాకటముగబట్టిబయలెఱు
కలీరితి, నీకుదెలిసినవెనుక నిలువక వేవేగచేరేవెచ్చటికో * సర్వ
మునీతోజేరునువెటకో॥ ౧౨౯॥

తా॥ శిష్యా, నీకలలోపలనిన్నును, నన్నును, లోకులను, లోకము
లనుజూచి, లోపలిభ్రమచేత భ్రమసియున్నావు, నాకరుణవలనమెలకువ
నుబొంది. కలనుకల్లగాజేసి యాయెఱుకయందుబోవునూ దానివెంటనే
సర్వమునుబోవును, బట్టిబయలైన పరిపూర్ణమును. యెఱుకనెడు మా
యను నీకుయెఱిగించితిని. నీవుఘట్టిగాపూనినయెడల. యెఱుక నిలువ
క, సర్వముతనవెంటరాగా పారిపోవునని భావము.

ప॥ హరికరనఖముఖవిదళితకరిమస్తకగళితమైనఘనమాక్తి
కముల్ । దొటికినయెఱుకలుగురిబలె । ధరియింతురురెంటివె
లలుతమరెఱుగలేకా * అట్లనెబోధక్రమమెఱుగలేకా * పరి
పూర్ణబోధనుయెఱిగింపుచుండియా! యెఱుక కేకొందరుమఱిగేది
మర్త్యముతమరెఱుగలేకా * అట్లనెబోధక్రమమెఱుగలేకా॥ ౧౩౦॥

తా॥ శిష్యా. సింహముయొక్క గోళ్ల చేతను, దంతములచేతను, జం
పబడినమేనుగుయొక్క కుంభస్థలములోనిముత్యములను, యెరుకలవాం
డ్రుధరియింతురు, ముత్యపుచిప్పలలోనిముత్యములయొక్కయు, మేనుగు
కుంభస్థలములోని ముత్యములయొక్కయు, యీరెంటియొక్కవెలలు
ఆ యెరుకలవాండ్రెట్లు తెలియనేరరో, అటువలెనే. వివేకశూన్యులు
పరిపూర్ణబోధయొక్కనిజమైన భావమును, యెఱుక కూర్గము యొక్క
యుళక్కిభావమును, యీరెంటియొక్క తారతమ్యతలను బక్కగా గ్ర
హించి పరిపూర్ణభావమును యెఱుగనేరరని భావము.

ప॥ తనువోబహిరింద్రియములో । మనసోప్రాణములోవిష
యముమతోనేనం । చనినీవనియదియిదియని । యనుమానిం
చెనవదేలనదిత్రోవగాదూ* నీవెన్నడునిదివినలేదూ*వినుమీ
పరిపూర్ణముగనిలేనియామీది । తనువధికములేదని గురునిచే
జెలియుము యిదిత్రోవగాదూ*నీవెన్నడునిదివినలేదూ॥౧౩౧॥

తా ॥ శిష్యా! నేనని నీనని అదియని యిదియని జెప్పనది శరీ
రమా, జ్ఞానేంద్రియములా, కర్మేంద్రియములా, లేకవిషయములా, మన
సా, ప్రాణములా, జెప్పము. అనుమానమెందుకు అది మార్గముకాదు
నీవెన్నడునిట్టిబోధనువినలేదు, తనువుకంటెను అధికములేదు, యింద్రి
యబృందమేతనువు, యిదిమార్గముకాదు, అచలగురుకటాక్షమునబొం
ది యచలపరిపూర్ణమును దర్శించుటేసరియైనమార్గమనిభావము.

ప ॥ నినుననుప్రపంచమునునిజ । మనియెఱిగేయెఱుకచేత
నచలమునుగనుంగొనిననుజగమనియెఱిగెడియెఱుకను తక్షణ
మెమానుమమలవివేకా* చాలునీక్రమమెఱుగుదాకా*నినున
న్నపైరెండింటినివిశ్వమునుబై । లనరాదున్నదనిగుర్తులేకుం
డుమమలవివేకా* చాలునీక్రమమెఱుగుదాకా॥ ౧౩౨॥

తా ॥ శిష్యా! నిన్నును నన్నును ప్రపంచమును నిజమని యెఱి
గెడుయెఱుకచేత. అచలమునుజూచి యిన్నిటినియెఱిగిన యెఱుకను త
క్షణమేవిడువుము, బుద్ధిమంతా యిదియేవివేకము, వీటినన్నిటిని యెఱి
గినయెఱుకను బయలనిచెప్పరాదు. అదియున్నదని గుఱుతులేదుగాబ
ట్టి అచలబోధనుబొంది గుఱుతుగల యెఱుకనువిడువుమని భావము.

ప॥ ప్రౌద్ధననిద్దురమేలకాసి । వద్దికియే తెంచిగురుని వక్త్ర
జనితమా । సుద్దులుమొక్కివినుముయే । ప్రౌద్ధవిబలుముద్దు
సుమ్మిపుట్టినందులకూ* గురుచరణముపట్టినందులకూ*నిద్ధమా
భక్తిచేసీవిట్లుజేసితి । దిద్దితీర్చినబోధ తెఱగుజూపును నీవుపుట్టి
నందులకూ* గురుచరణముపట్టినందులకూ॥ ౧౩౩॥

తా॥ శిష్యా! తెల్లవారినవెంటనే నిద్రమేల్కొంచి, సద్గురునియొ
ద్దగుంబోయి, యామహాత్మునివాచా వచ్చెడు యమృత వాక్యములను,
అత్యంతయాసక్తితోవినుము నీవుపుట్టినందుకు సార్థకమేమి, గురుపాద

ములనుబట్టి టసార్థకము, యిటుల జేసితివేని, నీకు బోధచక్కగాపట్టును జననమరణములులేకుండ జేసుకొనుట సార్థకమనిభావము.

ప॥ గురుడుపరిపూర్ణమునుజూ | యెఱుకేలేదనుచు తెలిపి యి
కదలఁకుమం | చెఱిగించకుండిపోవునె | యెఱుకనరుల్ సాధన
ములుయెన్నిజేసిననూ * లక్ష్యముముద్రలెన్నిజూచిననూ*హరి
హరబ్రహ్మసురాసురముఖులైనాధరణీసురాద్యష్టాదశజాత్యుద్భ
వులైనయెన్నిజేసిననూ*లక్ష్యముముద్రలెన్నిజూచిననూ॥౧౩౪॥

తా॥ శిష్యా! సద్గురుడు పరిపూర్ణమునుజూపించి యెఱుకను లే
దనిజెప్పి యెఱుకను మఱలదలచవద్దని యెఱిగించకుండిన యీయెఱు
కవిడిచిపోనేరదు, యెఱుకేనరులకు ముఖ్యమైన సాధకముగా నున్నది,
లక్ష్యములునుముద్రలును యెన్నిజూచినప్పటికిని, విష్ణువును, శివుడును,
బ్రహ్మయును ఇంద్రాదిదేవతలును, బ్రాహ్మణులు చండాలురు, మొద
లగు పదునెనిమిది జాతులయందును బుట్టినవారిలో నెవ్వరైనను, గు
రుడువిడిపించకుండినయెడల యెఱుకనువిడువనేరరనియును, ముద్రలుల
క్ష్యములయొక్కసాధకములు వలదనియును భావము.

ప॥ బలధనవిద్యాధైర్యంబులుచక్కదనంబుసత్త్వబుధ్యా
దులిలం | గలలోనివిలేనిమను | ఘృలజగమునుతనను తాను
జూచిమానవుడూ * మేల్కనెనేని చూడలేడొకడూ*కలమేల్క
లెఱుకబయలులకట్లజతగూర్చి | కలయెఱుకలదేశికులచేవీక్షితే
చాలుచూచిమానవుడూ*మేల్కనెనేనిచూడలేడొకడూ॥౧౩౫॥

తా॥ శిష్యా! బలమును, ధనమును, విద్యయును, ధైర్యము
ను, చక్కదనమును, శాంతమును, బుద్ధియును, యీమొదలైన స
ర్వమున్నకలవంటివి, నిజస్వరూపమైనపరిపూర్ణమునుదర్శించిమేల్కనిన
పురుషుడు, కలలోనివాటిని జూడనేరదు, గనుక కలమెలకువలను యె
ఱుకబయలులకు జతగూర్చి కలయెఱుకలురెండును దేశికస్వాములవా
రివలన విడిచిపోతేజాలును, యేమానవుండైనను మేల్కనినవెనుక క
లయందు గనుపించినవాటిని మఱలజూడలేదనిభావము.

ప॥ ఈవట్టిబట్టబయలును|నీవిప్పుడునుండజూచినిజముగయెఱు
కకా | నీవనినేననిజగమని | భావింపుముపిదపదీనిబాయుమనిశ

ముఖ * యేమరకుమీసీవహర్షిశముఖ * శ్రీవనితశారదజీవ
సంభవభవ । దేవేంద్రదాదులనింక సేవించుతలపేల బాయునుని
శముఖ * యేమరకుమీసీవహర్షిశముఖ ॥ ౧౩౩ ॥

తా॥ శిష్యా! యీవు త్తబట్టబయలైన పరిపూర్ణమును నీవిప్పు
డుండజూచితివిగదా, యెఱుకను నీననియును, నేననియును, జగత్తుని
యును, భావించి పిదప యాయెఱుకనుపేడువుము, లక్ష్మీ దేవిని, సరస్వ
తిని పార్వతీదేవులను యింద్రాదిదేవతలను దర్శించవలెననెడు తలంపు
నీకువలదు, సదాపరిపూర్ణుండనై యుండుమనిభావము.

ప॥ లేదనకుమున్నదిదిగో । నేదెలిసితిసనకుదీనినీవెఱిగేవా!
కాదదీనీచేదెలియను । యేదిరిసన్నాత్రసమితియీబట్టబైటా *
దీనికిసాటి యేదియెచ్చోటా * వాదేలనికయెఱుకతోదీని కని
పెట్టి । పోదోలుమెఱుకనీకేదిబట్టదుచాలుయీబట్టబైటా * దీ
నికిసాటియేదియెచ్చోటా ॥ ౧౩౪ ॥

తా॥ శిష్యా! అచల పరిపూర్ణమును లేదనకుము, ఉన్నదిదిగో
జూడుము, నేదెలిసినిననిజెప్పకుము, నీవుయెఱుగుటకునదిసాధ్యమగునా
అదీనీకుసాధ్యపడదు, దానియందు శక్తియుగాని, స్పర్శయుగాని, రూప
యుగాని, రసయుగాని, గంధయుగాని, యింకనుసత్త్వాదిగుణములుగాని
మితిమేరలుగాని లేనిదిగాబట్టి దానికిసాటియెక్కడిది, యెఱుకచేతనట్టి
పరిపూర్ణమునుదర్శించి, యీమాయయెఱుకను యెందునయుండనివ్వ
క, పారదోలుము. నిన్నుయేవృత్తియును బొందనేరదనిభావము.

ప॥ కనవచ్చెదిట్టిదట్టిది । యనరాకుండునదిబయలు నదెక
నుగొనుమీ । కనరాకపోతెశూన్యంబనుమిట్టిది యట్టిదనుచు
పలుకవచ్చిననూ*యెఱుక యాలోపలికిజొచ్చిననూ*వినుమాబ
యిటనునీవేమనిననుపెదగానుప్పనునీమాటనునేజెప్పినరీతి గన
వస్తైపలుకవచ్చిననూ*యెఱుక యాలోపలికిజొచ్చిననూ॥౧౩౫॥

తా॥ శిష్యా! కనవచ్చుచున్న యీపరిపూర్ణమునుయిట్టిదట్టిదని
జెప్పుటకు నెట్టివారికిని యలవికాదు, దానినేజూడుము, అది ప్రత్యక్ష
ముగాకనుపించుచున్నది, క్షుద్రరాకుండినయెడలశూన్యమనితెలియుము.
పరిపూర్ణమిట్టిదట్టిదని తెలియబడదు. యెఱుక యీపరిపూర్ణమునందు

జూరదు. నేజెప్పినప్రకారమువిని, నాయాజ్ఞప్రకారముయెఱుకనువిడిచి
యాపరిపూర్ణమునందే వర్తించుమని భావము.

ప॥ కనవచ్చుబయలులేదని । యనవచ్చునెయిట్టిదిట్టిదనవ
చ్చునెఱి । యనరాదుయెఱుకనెన్నడు । గనుక నెయిబయలునె
ల్లకాలముంచుందీ * దీనందెఱుకేకాలములేందీ* వినుములేనె
ఱుకనువివరింపశూన్యమయి । యనుమానమేయెఱుకగనువిశ్వ
మిట్టిదేకాలముంచుందీ * దీనందెఱుకేకాలములేందీ॥ ౧౩౯॥

తా॥ శిష్యా! పరిపూర్ణముప్రత్యక్షముగాగనుపించుచుండగా, లేద
నియెట్లుచెప్పవచ్చును, యిట్టిదిట్టిదనినిద్దేశించి చెప్పటకుసాధ్యపడదు, ి
ఱియెఱుకయున్నదనిజెప్పరాదు, యీపరిపూర్ణమునదాయేకరీతిగానుం
టున్నది, యెఱుకయేకాలమందునులేనిది, విచారించగా యెఱుకేయెం
దునులేకశూన్యమైపోవును, యీవిశ్వమునుఅట్టిదనిభావము.

ఫ॥ పరిపూర్ణమనినయెట్టిదో । యెఱుకెఱిగినయెఱుకబై టికే
గినయెఱుకే । యెఱుకకుశూన్యమై యెను । యెఱుకనుజన్మించి
నట్టియీవిశ్వమంతా * యెఱుకావలనేమిలేదంతా * యెఱుక
యుండగానెయెఱుకవిశ్వములే । నెఱుకకేయివిజూడయెంతోవిం
తై తోచునీవిశ్వమంతా * యెఱుకావలనేమిలేదంతా॥ ౧౪౦॥

తా॥ శిష్యా! పరిపూర్ణమనినయెట్టిదోనని హృదయముననెఱిగి
నయాయెఱుకేబై టికేగిపోవును, అట్టియెఱుకకు యెఱుకేశూన్యంబాయె
ను, యెఱుకవలనజన్మించిన యీవిశ్వమంతయునుశూన్యమై, యెఱుక
పోయినవెనుక యీవిశ్వమేమియునులేదు, యెఱుకయుండగానే యెఱు
కయును, యీవిశ్వమునులేచియెఱుకకుయవి యెంతోవంతగా, కనుపిం
చుచుండుననిభావము!

గురుమూర్తి జూపకున్నను । పరిపూర్ణంబెల్లతనకుప్రత్యక్ష
మగు॥ గురుమూర్తిజూపేనేనియు॥ పరిపూర్ణముతనకులెస్స ప్ర
త్యక్షమారా* చూచితెయెఱుక పారిపోవునురా * యెఱుకపోయి
నవెనుకయేదిరాప్రత్యక్షము । యెఱిగిట్టిదిట్టిదంచెఱిగేవారటు
మీదప్రత్యక్షమారా* చూచితెయెఱుక పారిపోవునురా॥ ౧౪౧॥

తా॥ శిష్యా! సస్యగుమూర్తిజూపకుండిన పరిపూర్ణముతనకు యెట్లుప్రత్యేమగును, గురుమూర్తిజూపినయెడల పరిపూర్ణముతనకు లెస్సగా ప్రత్యేకిమగును, జూచినయెఱుక పారిపోవును, యెఱుకపోయిన వెనుక, పరిపూర్ణమిట్టిదట్టిదని నిర్ణయించుటకును, జెప్పుటకును యెవరున్ను లేరని భావము.

ప॥ పరమపదమనగబయలన। గురుగుహ్యమనంతమనినగోష్యంబనిన॥ పరిపూర్ణమచలమనినను। తిరిమనగాబట్టబయలుతెలియుమాయప్పా* తెలిసినయా తెలివిమానప్పా* యెఱుక నెఱిగినదానియెఱుకి మీరినదాని। యెఱుకి మఱుపులులేని పరవస్తువనబయలె తెలియుమాయప్పా* తెలిసినయా తెలివిమానప్పా॥౧౪౨॥

తా॥ శిష్యా! పరమపదమనినను, బయలనినను, గురుగుహ్యమనినను, అనంతమనినను, గోష్యమనినను, పరిపూర్ణమనినను అచలమనినను, యింపేర్లన్నియుస్థిరముగాబట్టబయలుకని తెలియుము, ఇట్లు తెలిసినయా తెలివిసివిడుపుము, యెఱుకి యెఱిగినదియును యెఱుకి నుమీరినదియును యెఱుకి మఱుపులులేని పరిపూర్ణమని భావము.

ప॥ బట్టబయలనుచుదీనికి । మొట్టమొదల్ పేరులేదుముదమునయొకే । పుట్టిపేరు పట్టిదీనికి । బట్టుకలవ్యాడ లేక పారిపోవునురా * కనరాదిందుదూర నేరదురా * పుట్టిచచ్చుచుమట్లి పుట్టిగిట్టుచునుండు । యిట్టితిప్పలునెండ దెఱుకే బయలునుజూడ పారిపోవుచురా * కనరాదిందుదూర నేరదురా॥ ౧౪౩॥

తా॥ శిష్యా! బట్టబయలని పరిపూర్ణమునకు మొదటపేరులేదు యెఱుకపుట్టి పేరుపెట్టెను, దానింబట్టుకొనివర్తించుటకు లేక పారిపోవుచున్నది, యెఱుక కానరాక పరిపూర్ణమునందుదూరనేరక, పుట్టుచుగిట్టుచుండును, పరిపూర్ణమునుదర్శించినయెడల యెఱుకమఱల పుట్టనే పుట్టదు, యేతిప్పులునులేక యెఱుక హరించిపోవుననిభావము.

ప॥ వినుమానేననియెఱిగడి। తనువందునలేకబయలుతానిండినదా॥ గనుగొనుమదిగనుగొనియీ। తనువునువిడనాడుమింతతడవేలనోయీ* యీపనికింక గడువేలనొయీ* అనుమానముండు మాయనఘుతాశివరాములనుదీక్షితులుజేసినయచలగ్రంథము

నందు సరిచూడవ్రోయి యీ*యీ పనికింక గడువేలనోయి॥ ౧౪౪॥

తా॥ శిష్యా! అచలపరిపూర్ణమునందు నేను నేనని యెఱిగెడు శరీరములేక, నిండియున్నదికనుగొనుము, నీమదిలోగనుగొని యీశ శరీరమునువిడువుము, ఆలస్యమెందుకు, యీ పనికింక గడువెందుకు, అనుమానముండినయెడల, నూపెద్దలైన శివరామదీక్షితులవారుజేసిన, అచలగ్రంథమునందు సరిచూడుమని భావము.

ప॥ దేహకారముగానిది|యాహంభావంబులేనియఖిలజనులు దా|సోహంసోహంబనినను|మోహముజెందనిదిబయలుమొదలె టుగవలెరా*యెఱిగినయెఱుకతుదకరుగవలెరా*కోహంకస్త్యంబనికూతలుగూసెడి |దేహదేహములనిదెలియనిదీబయలుమొదలె టుగవలెరా*యెఱిగినయెఱుకతుదకరుగవలెరా॥ ౧౪౫॥

తా॥ శిష్యా! పరిపూర్ణము దేహకారము కాలేదు, అహంభావములేని స్వజనులు సోహంసోహంబనిబలుకుచుండినను పరిపూర్ణము సంతోషమునుబొందదు, మోదభేదములులేని పరిపూర్ణమును దర్శించినయెఱుక పారిపోవుటకు సందియములేదు, శరీరయాత్మలను దెలియని పరిపూర్ణమును మొదట దెలిసిన, యెఱుకతుదకువిడిచిపోననిభావము.

ప॥ ఏవస్తువుచేతనుదా | నావిర్భవమొందుదేహమనుతరువరయన్ | ఆవస్తువేదానికివిత్తై వెలయునుదాన్నె సాక్షీద్రష్టని కనుమీ*యెఱుకై తెస్పష్టమువినుమీ*భావించిచూడ మీబట్టి బయలునుభూమి | యావిత్తుచెట్టున్నదరియగ విత్తినేద్రష్టని కనుమీ * యెఱుకై తెస్పష్టమువినుమీ॥ ౧౪౬॥

తా॥ శిష్యా! యేవస్తువుచేత దేహమనెడుచెట్టుపుట్టుచున్నదో ఆవస్తువేదానికి విత్తినముగానున్నది ఆవిత్తనమునే సాక్షియనియును ద్రష్టయనియును దెలుసుకొనుము, యెఱుకమాత్రము స్పష్టముగాగను పొచుచు, చక్కగావిచారించిన యెడలపరిపూర్ణము యెఱుకను యెఱుగ నట్లుల, భూమి ఆవిత్తనమును ఆచెట్టును యెఱుగదని భావము.

ప॥ ఏపరిపూర్ణముమేనికి | లోపలవెలినిండియుండులోపము లేకన్ | ఆపరిపూర్ణమెజగతికి | లోపలవెలినిండిదానిలోనేయు

న్నదిరా * పయిరెండెవ్విలేనివెన్నకురా * యీపూర్ణబోధచే
పైప్రపంచశరీర । రూపములెడబాపుమీపట్లనేదానిలోనెయు
న్నదిరా * పయిరెండెవ్విలేనివెన్నకురా॥ ౧౪౭॥

తా॥ శిష్యా! యేపరిపూర్ణము శరీరమునకు లోపలవెలుపల సం
నులేకనిండిన న్నదో, ఆపరిపూర్ణమే జగత్తునకు లోపలవెలుపలనిండి
దానియందున్నది. శరీరప్రపంచములు రెండునులేనివి వాటిని తల
చవలదు, యీపరిపూర్ణబోధచేత పై జప్పిన ప్రపంచశరీర రూపములు
విడిచి పోవుననిభావము॥

ప॥ ఎఱుకనగాయెఱిగేటిది । మఱుపనగాయెఱుకతననుమఱ
చుటయీరెండెఱుగనిదేబయలననీ । వెఱిగెఱుకనుమరువుమిష్ట
డెఱుకచేవిడరా * విడిచిత్తెన్నమాటెఱిగేదెవ్వడురా * యెఱుకేప
రిపూర్ణమనియెదిరించినదిరేవు । పరిపూర్ణమైతెచూపరిబయలం
దలిదానినెఱుకచేవిడరా * విడిచిత్తెన్నమాటెఱిగేదెవ్వడురా॥ ౧౪౮॥

తా॥ శిష్యా! యెఱుకనగా తన్నునుప్రపంచమును యెఱుగునది.
మఱుపనగా=తనను ప్రపంచమును మఱిచినది, యీరెంటినియెఱుగని
దేపరిపూర్ణము, యెఱుకమఱుపులను యెఱుకచేతనేవిడుపుము. విడిచిన
వెనుక పైమాట యెఱిగేవారెవ్వరు, యెఱుకేపరిపూర్ణమనియెదిరించి
వదరవలదు. పరిపూర్ణమైనయెడల, యీబట్టబయలునందు యెఱుకను
జూపించుమవి భావము.

ప॥ లేదన్ననుగనుపడుగద । నేదెలసెదనన్నబయటనేనిలదు
గదా । నేదీనివెనుకగదనా । కేదోమూలంబుయిదిగానికలేదె
వోచ్చటా * గనుకవుల్లక్కేననుమాట * సకలవస్తువిషయసాక్షి
త్వములకుదా । నెకరూపమైయుంటనూహించుమనుభ్రాంతియిక
లేదెవోచ్చట * గనుకవుల్లక్కేననుమాట॥ ౧౪౯॥

తా॥ శిష్యా! పరిపూర్ణములేదని జెప్పినను ప్రత్యక్షముగా గను
పించుచున్నది, నేనుకలుసుకొందుననిన నేవనునది లేకపోవుచున్నది, నే
ననేడు అహంకారముపరిపూర్ణమునకు వెనుకవచ్చినదిగా నున్నది. నా
కుమూలము యిదేగాని వేరొకటిలేదనుట యుల్లక్కీ మాట, సమస్త
వస్తువిషయాదులకు సాక్షిరూపమైయుండుటను . యూహించగా సర్వ

ముఖాంతి యెచ్చోటను యెఱుకకుమూలములేదు, పున్నదనుటయుల్ల
క్కిమాటయని భావము.

ప || సత్యమగుబట్టబయలున | సత్యంబగుయెఱుకనెఱిగిన
ద్దురుకృపచే | సత్యముగాదనియెఱుకన | సత్యముగానమ్మియుం
టెచాలుచాలన్నా * వానితోటిసాటెవ్వరన్నా * నిత్యానిత్యము
లయొక్కనిర్ణయమెఱిగి | నిత్యుడై యుండేటి నిజబోధగలిగితే
చాలుచాలన్నా * వానితోటిసాటెవ్వరన్నా || ౧౫౦ ||

తా || శిష్యా! సత్యమైనపరిపూర్ణమును, అసత్యమైనయెఱుకను
యీరెంటినిసగ్గుగుకటాక్షంబున నెఱింగి, యెఱుకసత్యముకాదు, అస
త్యమని నమ్మితేచాలును. అట్టి పుణ్యపురుషానకు సాటియెవ్వరునుగాదు
నిత్యానిత్యములయొక్క నిర్ణయములను దెలుసుకొని నిత్యుడై యుండు
నట్టి నిజబోధనుబొందినచారికి, సమానులు యెవ్వరును లేరనిభావము.

ప|| పరిపూర్ణములోదోచిన | యెఱుకేకల లేనియెఱుక నెఱిగినమృ
షయా! మఱుగెఱుక నెఱుక దెల్పిన| యెఱుగుటమేల్కనదునుమ్మి
యిదియేమరకుమీ * సద్గురునాజ్ఞ కెదిరిమీరకుమీ * యెఱుకనా
రీతిగయెఱిగిపోయినవెనుక | పరిపూర్ణమొకటియుండు పలుకరాద
ట్లుండునిదియేమరకుమీ * సద్గురునాజ్ఞ కెదిరిమీరకుమీ || ౧౫౧ ||

తా|| శిష్యా! పరిపూర్ణమునందు గనుపించినయెఱుక, కలవంటి
ది, అనగా=లేనిది, దాని నెఱుగబోయిన యదియే యటుమాయముగా
బోవును. యెఱుకయొక్క మర్కమును. యెఱుకేదెల్పినయెడల, తన్నెఱు
గునట్టి యపేక్షనుబొందదు, యిదియేమరియుండివలదు, సద్గురునియా
జ్ఞనుమీరివలదు, యెఱుకయీరీతిగ యెఱిగిపోయినపిమ్మట, పరిపూర్ణ
మొకటియుండును, అది అవాగ్దానసగోచరంబనిభావము.

ప || నేటగుకాటుకపక్షుల| కూటమియైనదుమనల్లగుడ్డున్న
దియా | మేఘైనగుడ్డునడుమను| నాటుకయొక తేజముందినటు
గానవన్నా * బట్టబయిటనలవందునన్నా * పటుతరశోఃశుభ్రమ
నీలపీతాది | పటలములోమించిపరమైతావెలుగొందు నటుగా
నవన్నా * బట్టబయిటనలవందునన్నా || ౧౫౨ ||

తా || శిష్యా! కాటుకపిట్టలనగా = కంటిపాపలు, అవికూడియుం
డుటకొఱకై నీలతోయదమనెడు నల్లగుడ్డుయున్నది, అట్టి శ్రేష్ఠమైన
గుడ్డునడుమ యద్భుతమైన తేజమున్నది, అదియేకళాస్వరూపము, అది
యే శ్వేతలింగము, అదియే ఆపోజ్యోతి, దానినేజూడుము, అదిపరిపూర్ణ
మునందేవ్యాపించియున్నది, అదియేయెఱుక, అదియెఱుపు, తెలుపు నలు
పు, పసుపు, ధూమ్ర, ఆకుపచ్చ, యీయారువర్ణములనుమీరిపరిపూర్ణ
మునందున్యాపించియున్నదని భావము.

ప|| వినుమెఱుకేయదిగనుగొను | వినుతిఁపగబయలటన్నవి
నుతెరువనినఁగనుగొనపాత్రలుగనుపడ | తనువననవయవముల
న్నితగదొంతియనినా * కుండలిభూతతలిజాగ్రతనినా* వినుమ
ట్లయెఱుకన్నవివరింతుతత్వాలు | మనసందుఘట్టిగామరువకు
యీమాటతగదొంతియనినా*కుండలిభూతతలిజాగ్రతనినా||౧౫౩||

తా|| శిష్యా! వినుము అట్టి పరిపూర్ణమునుయెఱుకేకనుగొనుచు
న్నది, ప్రఖ్యాతిగాబయలునురహదారిబాటనిజెప్పబడుచున్నది, శరీర
మును, యింద్రియములతత్వసమూహమును, జాగ్రతయనెడు యూర్ధ్వ
కుండలియును, యెఱుకనిజెప్పబడుచున్నది, యిదిసీపుమరువక, సీమనస్సు
నయెఱుకకు, శరీరయింద్రియములే, దొంతులని తెలియుమనిభావము.

ప|| సౌరలఱిగిహంపయనినను | తరువులుధనమనినరవలుధా
రుణియనినఁగిరియనినరాళ్లుగుట్టలు | ధరణిముల్లనినతత్త్వత
తియెఱుకంచనినా*యెఱుకస్థుతిలెస్సకనినా* యెఱుకజేసినవి
శ్వఘ్నేఱుకవంటిదెబయలు | నెఱుకగురైఱిగితానెఱిగితేసరిత
త్త్వతతియెఱుకంచనినా* యెఱుకస్థుతిలెస్సకనినా|| ౧౫౪||

తా|| శిష్యాసౌరతీగలనినను, అరటిదుంపలనినను చెట్లవిశేషము,
ధనమనినచురవ్వలనిననుమృత్యుకవిశేషము, గిరియనినను, గుట్టలనినను,
రాళ్ల విశేషము, తత్త్వసమూహమునుముల్లకంపని, యెఱుకని జెప్పబ
డుచున్నదిగనుక, యెఱుక యీవిశ్వమువంటిదని లెప్పగావిచారింధిన
యాతెలివించేతనేపరిపూర్ణమునుదర్శించుటే సరియనిభావము.

ప|| పెనుమాయనుజూడుముఁగుదె | జనకునిజతరంబువలన
జననీగర్భంబునజొచ్చిమాదురూపున | జనియించునునవయవము

లుజనితమైభువిసీ*వినుకనుతినుమూర్కొనవచ్చునసీ*దినదినమ
భివృద్ధిదీనిచేబయలును । గనియామాయలమళ్లకధమాయిం
చుముపోనిజనితమైభువిసీ*వినుకనుతినుమూర్కొనవచ్చునసీ॥౧౫౫॥

తా॥ శిష్యా! పెద్దమాయయనగా = యీశరీరము, శరీరమునకంటెను
పేరొండుమాయలేదు, తండ్రియొక్క జతరాగ్నియందుండి, తల్లిగర్భము
నబ్రవేశించి, పిండరూపమునుబొంది, అవయవములు యేర్పడి, భూమిమీ
దజన్మించును, క్రమేణావినును, జూచును, తినును, ముద్దుజూపును, ఇటులదిన
దినమభివృద్ధినిబొందును, యీశరీరముచేత నేయచలపరిపూర్ణమును గురు
కటాక్షంబునంబెలుసుకొని, అట్టిమాయనుతిరస్కరించి, మఱలశరీరము
లేకుండ జేసుకొనుమనిభావము.

ప॥ పెట్టియలోపలిగారడి చెట్టుపయిగానవచ్చిచెట్టనిచూ
డక గట్టుపయిదోచునిదికను । కట్టునుమీదీనివలెనేగనుపించునె
ఱుకా*అంతలోనెచటగనుపించదెఱుకా * దిట్టమాబోధచేపట్టి
యెఱుకనుతిరిగి । పుట్టకుండగదానిపుట్టిముంచుములేం దేగనుపిం
చునెఱుకా * అంతలోనెచటగనుపించదెఱుకా॥ ౧౫౬

తా॥ శిష్యా గారడివిద్యలాడువాడు, పెట్టెలోగనుపించి, పిమ్మట
యాపెటెలోనంగనుపించక, చెట్టుమీదంగనుపించును, పిమ్మట యాచె
ట్టుమీదను గనుపించక బావిగట్టుమీదంగనుపించును, పిమ్మట బావిగట్టు
మీదనుగనుపించక మొదటగనుపించిన పెట్టెలోనుండేలేచివచ్చును. ఇ
దికనుకట్టువిద్య, ఇదేప్రకారము యెఱుక కనుపించి కనుపించక మఱు
మాయముగాబోవుచుండును, దీనిచేపరిపూర్ణమునుదర్శించియెఱుకమఱ
లపుట్టకుండ పూర్ణబోధచేత, దానివేరుతోడద్రుంచుమని భావము.

ప॥ నేనననిబ్రహ్మలోపల । లేనిదెనంభవమునెందిలీలతనకు
దా । మేనుజగములై వెలసెను । నేనదిమృగజలముగీతినిజము
గాదనుచూ * లోకులనేటిగజిబిజివినుచూ* మాననమునవారి
మాటకామోదించి । దానికిబోధనుతగునంచువినజే స్తి నిజము
గాదనుచూ * లోకులనేటిగజిబిజివినుచూ॥ ౧౫౭

తా॥ శిష్యా! నేను నేననిజెప్పనిశబ్దరహితమైన అచలపరిపూర్ణబ్ర
హ్మమునందులేకనే, తనకుతానుగానే బుట్టి, తనమాయచేత శరీరజగత్తు

లుగాపరిణమించెను, నేన నమలహంకారముయొండమౌవులవంటదేగాని నిజముకాదు, లోకులుపలువిధములుగా జెప్పెడుగజిబిజి వాక్యములనువిని, నీమనస్సునకొప్పియుండును, అట్టి మనస్సును ద్రిప్పి నీనిజస్థితినిజెలుసుకొనుటకొట్టకై యీపరిపూర్ణబోధతగియుండునని భావము.

ప॥ కలనెడబాసినమనుజులు|కలలోపలిపనులుసేయగలవార
లేయా|కలవారుగారువారల|వలెయెఱుకనుగునుచేతవదలెఱు
కలోనా * కలదనిసేయవలదెఱుకలోనా * కలవారంచని నొ
టబలుకుటయరయక | పలికనవారికితొలుగదుపాపము వదలె
ఱుకలోనా * కలదనిచేయవలదెఱుకలోనా ॥ ౧౫౮॥

తా॥ శిష్యా! కలనువిడిచి జాగ్రతనుబొందిన మనుష్యులుకలయందలి కార్యములను జేయనేర్తురా(జేయనేరరు)పరిపూర్ణులుకలలోనివారు గారు. సద్గురుకటాక్షముచేత కలయనెడుయెఱుకను విడిచినపుణ్యులను గాంచి, వారిమర్మమును దలియనేరక, లోకులు వారినికలలోనివారని జెప్పినయెడల, అట్టిలోకులకు సాపమువిడువదని భావము.

ప॥ గుడమేమధురముమధురమె | గుడమిగుడమధురము
లనుగొనకొనిదొలుతకా | బొడమినదేతనసరిగా | బొడమినదొ
కటిగనురెండుపోనట్టెగదరా * తనువెఱుకలిట్లైనట్టెగదరా*పొ
డజూచిబయలునిప్పుడెమెనెఱుకలజోలి| విడరాలేనివెరెండుపెడి
చెవులిడకవినుపోనట్టెగదరా*తనువెఱుకలిట్లైనట్టె గదరా॥౧౫౯॥

తా ॥ శిష్యా! బెల్లమే చక్కెర, శర్కరయే బెల్లము, తొలుతగలిగినబెల్లమే శర్కరరూపమునుబొందినది. రెండువిధములుగాపరిణమించిరెండునుబోవుచున్నవి, శరీరయంత్రులురెండునుయెఱుకగాపరిణమించి పరిపూర్ణమును దర్శించినవెంటనే యాయెఱుక పారిపోవును. గాబట్టిగురువాక్యమును జాగ్రతగావినుమనిభావము.

ప॥ ఇదియున్నదియిదియున్నది | యిదియున్నదియనుదు
యలునెఱిగియెఱుకచే | యిదిలేనిదియిదిలేనిది | యిదిలేనిదియనుచునెఱుకయెఱి తేసరిరా * ఆపైనుండేదెట్లందువినరా *ఉద

యాస్తమానములుడుగాక యిది నీ నెమ్మదిలోన నమ్మనామాటని
శ్చయమిట్లుయెఱిగి తేనరిరా*ఆపై నుండే దెట్లందువినరా ||౧౬౦||

తా|| శిష్యా! యిదియున్నదియిదియున్నదని నేతి నేతివాక్యము
లచేత పరిపూర్ణమునుయెఱిగి, యిదిలేనిదియిదిలేనిదని యెఱుకయెఱిగి
తేనీసరి, ఆపై నుండెడుయచలమును నేనేమనిజెప్పుదును, నామాట నీ
మనస్సుననుంచుకొని యిట్లెరిగి తేనీసరి, యిట్టివారికిసమానులు లేరనిభా.

ప | ఎఱుగననియెడిదియెఱుకే | యెఱుగుదుననితననువరు
లనెఱిగెడిదెఱుకే | యెఱుక నెఱుంగుదుననిదా | నెఱుగుచునుం
డునదియెఱుకేనిరుపమబుద్ధి * నీవెఱిగేదినిగమప్రసిద్ధి * గురు
మంత్రమనియేటిగుడ్డలితోటియీ | యెఱుకకుండు వేరునెఱిగి
త్రవ్వితెచాలునిరుపమబుద్ధి*నీవెఱిగేదినిగమప్రసిద్ధి|| ౧౬౧||

తా || శిష్యా! యెఱుగననిజెప్పునదియును యెఱుకే, యెఱుగుదు
ననితనను యితరులనుయెఱుగునదియును యెఱుకే, యెఱుక నెఱుంగు
చునని శ్రేష్ఠమైనబుద్ధిచేతతానెఱుగుచునుండును, నీవెఱుగునట్టి యెఱు
కేవేదములయందు ప్రసిద్ధిగాజెప్పుబడినది, సద్గురు మంత్రమనెడు పా
రచిప్పతోటి యీయెఱుకకుం గలిగియుండిన వేగునుత్రవ్వకు నీయొ
క్క బుద్ధి విశేషమని భావము.

ప|| ఎఱుకేచదువులజేసును | యెఱుకేవినుచదువునెఱుకయె
ఱుకేతిరమం | చెఱిగించునుశంకించును | యెఱుకేకొనకేమిలేక
యేగునోయన్నా * బయలేచదువుయెఱుగదోయన్నా * యెఱు
కేయెన్నటికై నపరిపూర్ణమున్నదం | చెఱిగి తేలేననియెఱిగి తేస
వకయేగునోయన్నా * బయలేచదువుయెఱుగదోయన్నా ||౧౬౨||

తా|| శిష్యా! వేదశాస్త్ర పురాణాది యేబదియారు భాషలును
యెఱుకవల్లనేగలిగెను, యెఱుకేచదువును, యెఱుకేవినును, యెఱుకేస్థి
రమని యెఱిగించును, యెఱుకేనంశయమునుబొందును, తుదకుయెఱుకే
యేమిలేకపోవును, పరిపూర్ణముయేచదువులనుయెఱుగదు, యెఱుకేయె
న్నటికై నను పరిపూర్ణమున్నదనుచు యెఱిగితే, తానులేనని, యెఱు
కేనిలువకపారిపోవును, అనగా జన్మమునకురాకపోవునని భావము.

ప॥ చూపులలోగలవస్తువు । చూపులగనువస్తువులును జూపులుచూడక । తేపతుయెఱుకనితెలియుము । చూపులులేనట్టి బయలుచూచేదింకేమి*యెఱుకేలేదుతోచేదింకేమి* దీపమువలెకనుపాపలలోగలవస్తు । వేపరమాత్మ నిజాపునీయెఱుకనిజూచేదింకేమి*యెఱుకేలేదుతోచేదింకేమి॥ ౧౬౩॥

తా॥ శిష్యా! చూపులలోనుండేవస్తువును. చూపులుగల వస్తువులును. అనగా=నామరూపములుగల సర్వమున్ను యెఱుకనితెలియుము, చూపులులేని పరిపూర్ణము దేనినింజూచుటయెట్లు, పరిపూర్ణమునందుయెఱుకేలేదుగనుక తోచుటయెట్లు, రెండును అబద్ధము, కంటిపాపలయందు దీపమువలెగనుపించెడువస్తువే పరిమాత్మయనియాచూపునుయెఱుకనితెలియుము, పరిపూర్ణమునకు జూచుటయును దోచుటయునులేదనిభావము.

ప ॥ శతపత్రాపునిబాడగని । యతిరయమునతిమిరమణిగియగుపడ దెట్ల । ట్లతులితగురుకృపగలిగిన । మతిమంత్రుః జూచియెఱుకమఱినిల్వబోదూ * సంశయమునీమదినిలుపరాదూ* శ్రుతులందున్న ప్రతులందుయితిహాసములయందు । సతతము శ్రమపడివెదకినయీయెఱుకమఱినిల్వబోదూ * సంశయమునీమదినిలుపరాదు॥ ౧౬౪

తా ॥ పుత్రా సూర్యునిం జూచి చీకటి యెంత త్వరలో మటుమాయముగాబొవునో, అటువలెనే సద్గురు కటాక్షమును బొందిన బుద్ధిమంతులనుగాంచి యెఱుకయెందును నిలువక పారిపోవును, నీమనోసంశయములను విడువుము, శ్రమపడినదాకాలము శ్రుతులయందును స్మృతులయందును యితిహాసములయందును విచారణజేసినను, యీయెఱుకనిర్వచని భావము,

ప॥ఎఱుకేకోశములైదును। యెఱుకేభూతములనెఱుగునెఱుగునుసర్వం । బెఱుకేయెఱుకనెఱుంగును । యెఱుకనుగుర్తెఱుగవేరేయెఱుకయున్నాదా * ఉన్నదంటేనరకమేకాదా* నిరతముగురుసేవపరతంత్రుడగుచున । త్కరుణకుపాత్రులై యెఱుకమూలినవారికెఱుకయున్నాదా*ఉన్నదంటేనరకమేకాదా॥౧౬౫॥

తా॥ శిష్యా! యెఱుకే, అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ, ఆనందమయముల నెదుపంచకోశములు, యెఱుకే, ఆకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము, పృథివియాయైదుభూతములను యెఱుగుచున్నది. యెఱుకేస్వస్వాక్షియైసర్వమును యెఱుగుచున్నది, అట్టియెఱుకనుగురైఱుగుటకు పేరేయెఱుకలేదు, ఉన్నదనిజెప్పినవారికి సరకమువిడవదు, సదాగుసుసేవయెందువర్తించుచు, సద్గురుగరుణకుపాత్రులై యెఱుకనూ విడిచి నభివ్యాప్తులకుయెఱుకలేనేలేదు, ఉన్నదనిజెప్పెడు దురాత్ములకు సరకము విడువదని భావము.

ప॥ గురుమంత్రముచేనిలువని యెఱుకనుపరిపూర్ణమునుయెఱిగినిరతము॥ యెఱుకయియుండినవార॥ తెరువినీకేలవట్టిదీ జోలిమానూ * యెఱుకలేనియాజోలిపూనూ * గురునిచేపరిపూర్ణమరసియీ తెలిసిన యెఱుక నెన్నటికినీ వెఱుగకుమిదివట్టిదీ జోలిమానూ * యెఱుకలేనియాజోలిపూనూ॥ ౧౬౬॥

తా॥ శిష్యా, సద్గురుమంత్రముచేతనిలువనియెఱుకను, పరిపూర్ణమునుయెఱిగియును, సదాయెఱుకయియుండినపాపాత్ములమార్గమునీకేల, అదియుశక్తిమార్గము, ఆజోలిమానూము, యెఱుకలేనియామార్గమును బట్టుము, సద్గురునికరుణచేపరిపూర్ణమునుదెలుసుకొని, యాతెలిసినయెఱుక నెన్నటికినితలచవలదు, యెఱుకగలవారితోన్నేహమువలదనిభావ.

ప॥ లేనికలదోచినప్పుడు లేనివిచిత్రంబులన్ని లేక నెతోచు॥ లేనికలమెలుకొన్నను లేనివిచిత్రములుతానులేకపోవునురా * అనుమానములేదిందువినరా * లేనెఱుకయీరీతిగా నెబయలునుజూడ॥ తానుతనుత్రయముపూనెందునిలుచుండ లేకపోవునురా * అనుమానములేదిందువినరా॥ ౧౬౭॥

తా॥ శిష్యా! లేనికలయనగానిల్కడలేనికలకలిగినప్పుడు, నిల్కడలేని విచిత్రములన్నియును లేకనేగనుపించుచుండును, లేని కలయందుండేమేల్కనినవెనుక లేనివిచిత్రములును తానునులేకనేపోవును, గాబట్టి సరళయములేదువినుము. లేనియెఱుకయీరీతిగా బయలునుజూచి తానును, స్థూలసూక్ష్మకారణదేహములుమూడును, యెందునునిల్కడ

గాకొంతకాలమైనను నిలుచుటకు లేకయెఱుక పొదిపొవును గనుక, సఃశయమువలదని భావము.

ప || మరణమువులజెందిన | పురుషుడుమేల్కొనిన వాడు భువితిదితరుడౌ | పురుషుడు కలగనువాడని | యెఱిగుండుము మొదటియతడె యెఱుగడీరెంటి * రెండవపురుషుడెఱుగునీ రెంటి * యిరువురొక్కటెనుమ్మితిరిగిపుడుదురువీరె | గురుని చేమేల్కొనినతిరిగిపుట్టనేపుట్టడెఱుగడీరెంటి * రెండవపురుషుడెఱుగునీరెంటి ||

౧.౬౮||

తా|| శిష్యా! మరణమును నిద్రయునుజెంగినవారికి, మేల్కొనిన పురుషుడు వేరుగానేయుండును. పురుషుడేకలగనువాడని తెలుసుకొనుము, మొదటివాడైన మరణించినవాడు మేల్కొనినపురుషుని కలగనిన పురుషుని యీయిరువురను యెఱుగడు, రెండవపురుషుడైన నిద్రించువాడు మెలకువను, కలనుయీరెంటిని యెఱుగుచున్నాడు, యీయిరువురకును పుట్టుగిట్టుటలుతప్పవు, గురుకటాక్షముచేత మేల్కొనినపుణ్యత్తులు మఱల పుట్టనేపుట్టరని భావము.

ప|| ఎఱుకేయెఱుకకుకొడుకులు|యెఱుకేతల్లిదండ్రులెఱుకకెఱుకేయితరుల్ |యెఱుకేయెఱుకకుమూలము | యెఱుకకుమూలంబుబయలంచెట్లందునోయా* యెఱుకలేకయేమిలేదోయా* యెఱుకలేనియుత్తరపరిపూర్ణమునుజూచి|యెఱుకేతాలేనని యెఱిగిపోయినపైమాటెట్లందునోయా*యెఱుకలేకయేమిలేదోయా||

తా|| శిష్యా! యెఱుకే యెఱుకకుపుత్రులు. యెఱుకేతల్లిదండ్రులు, యెఱుకకు యెఱుకేయితరులు, యెఱుకే యెఱుకకుమూలము, యెఱుకకుమూలము పరిపూర్ణమని నేనెట్లుజెప్పుదును, చెప్పనేజెప్పను, యెఱుకలేక యోవిశ్వమేమియునులేదు. యెఱుకలేని యాయుత్తరపరిపూర్ణమునుజూచి యెఱుకతానులేనని యెఱిగిపోయినపిమ్మట, ఆమాటనే నెట్లందును, పరిపూర్ణము శబ్దసహితమైయున్నదని భావము.

ప|| గుఱుతుగకలలోపలనీనరులూరికెవచ్చిపొందినయముగనుత్తులక్ | వరకన్నియలనుగొందియు | గురువుచేమేలుకొనినగుఱుతుండదన్నా * ఆపెఱుగుటయెఱిగేదేదన్నా* యెఱుకొ

క్కటంటనేయేర్పాటులుందును । యెఱుకొక్కటేయేర్పాటుజేసెడిగుఱుతుండవన్నా * అపైమాటనెఱిగేదేవన్నా॥౧౭౦॥

తా॥ శిష్యా, యీ కలయందుగుఱుతుగా స్త్రీలును పురుషులును వచ్చి, కామోద్రేకముచేత నొకరితోనొకరు భోగించి, కొమాళ్లను, కొమార్తెలనుగని, వారితోనుభవములననుభవించుచుండును, సద్గుణనికరులచేత మేల్కొనినయీగుఱుతుండదు, అపైమాటను యెఱిగేయెఱుక, యెఱుకొక్కటండినయెడలయేర్పాటులన్నియునుందును, యెఱుకయేగిపోయినవెనుకయేర్పాటును, గుఱుతునుయండవనిభావము.

ప॥ నినుననునీవునుగాంతువు | నినుననుగలలోనగాంతునేనొకవేగగా | నినుననునీవునునేనును | నినుగనుగొనగలమె మేలుకొనినమీదటనూ * గురుబోధిట్లువినినమీదటనూ * మునుపుగలిగినయెఱుక మొదిటికేనిలువదు | నినునన్ను నేనిన్ను నినునీవెఱుగుటయెట్లుకనినమీదటనూ * గురుబోధిట్లువినినమీదటనూ॥ ౧౭౧॥

తా॥ శిష్యా! నీవునిన్నునునన్నునుజూచెదవు. కలలోనొకసమయముననేను నిన్నుజూచెదను, మేలుకొనిన పిమ్మట నిన్నునునన్నునునీవును, నేనునిన్నును నన్నును జూడనేరము, యిదే ప్రకారము గురుబోధయైన పిమ్మట యెఱుక మొదటనేనిలువదు. నినునేనును, ననునీవును జూచుటలేదు, రూపురూపములుగల సర్వమును జూచుటకలయనియును, అచల పరిపూర్ణమును దర్శించినదియే, మెలకువయచియునుభావము॥

ప॥ నినునీవునన్ను నేనును । ననునీవునునేనునిన్నుననుయెఱిగినదే । తనునెఱుగనిదానినిగని । తనకలిమిమృషంచుదెలసి తానేగనేని * అదిమెలగవలదానెవ్వడెఱిగినీ * ననునీవునేనిన్ను వినుపించుచుని । యనుటకిద్దరికిపుడుమునుపున్న యెఱుకేది తానేగనేని * అదిమెలగవలదానెవ్వడెఱిగినీ॥ ౧౭౨॥

తా॥ శిష్యా! నీవునన్నును నేనునిన్నును తన్నును యెఱిగినదే యెఱుక, నిన్నునునన్నును తన్నుయెఱుగని పరిపూర్ణమును దర్శించితన బ్రతుకు భాగ్యములు వ్యర్థములనితాను యెఱిగిపోయినవెనుక, యెవ్వరుండియెఱుగుదున్నాడు. యెఱిగేవారులేను, మనకిరువురకును ముందుండిన యెఱుక విడిచిపోయెనని భావము.

మ॥ తిమిరారియందులేనిదె॥ తిమిరముతనుదానవచ్చితేజో
నిధియై॥ తిమిరారియునికిగనుగొని । తిమిరముతానిలువనట్లుతె
లుసుకోరాదా*బయలెఱుకలదెలిసియామీదా * భ్రమరూప
మైనట్టిబ్రహ్మ డమెఱుకల । భ్రమతీసివేసితేభ్రాంతిపుట్టదుమల్లీ
తెలుసుకోరాదా*బయలెఱుకలదెలిసియామీదా॥ ౧౭౩॥

తా॥ శిష్యా! సూర్యునియందులేనిదేచీకటితనకుతా నేవచ్చితనకు
తా నేవ్యాపకమై సూర్యుడురాగానే చీకటితానందును నిలువకమటు
మాయముగాబోవుకో, అటువలెనే పరిపూర్ణమునుగనిన భ్రమ స్వరూ
పకమైన యెఱుకలనకుతానే మటుమాయముగాబోవును, యిట్టిబ్రహ్మం
డమెఱుకలయొక్క భ్రమనువిడిచినచుఱుకలభ్రాంతిపుట్టనేరదనిభావము.

ప॥ లేదులేదనుచునెందగు । వాదించినలేకపోదుపరిపూర్ణ
ముతా । పోదుపోదనుచునిలిపిన । పోదనియనుకోకుమెఱుకపో
నేపోతుందీ * ఘట్టిగలేచిపోనేపోతుందీ * వాదభేదములేనివారి
చేయెఱుకను । పాదుకదలించేటిపగ్గతి నెట్లో లేపోనేపోతుందీ *
ఘట్టిగలేచిపోనేపోతుందీ॥ ౧౭౪॥

తా॥ శిష్యా పరిపూర్ణములేదులేదని యెందగువాదించినను లేక
పోదు, యెఱుకపోదుపోదనియెందగువాదించిననుపోనేపోతుందీ, నిజము
గాలేచిపోనేపోతుంది, గనుకవాదభేదములేని యచలభావజ్ఞులనిలనయె
ఱుకయొక్క పాదుకదలించెడువిధమును తెలుసుకొనిన యెడలయెఱుక
(ఘట్టిగా=అనగా నిశ్చయముగా) విడిచిపోవునని భావము.

ప॥ మేనెఱుకలరెంట్లోనెక । దానినియెడబాసిజేయితరమా
పనులక॥ మేనికియెఱుకకుగావున । మేననయెఱుకెఱుకయనినమే
ననియెఱుగూ * రెంటినినీవునేననియెఱుగూ * యెఱిగివీటితో
బయలునెఱిగిమేనెఱుకల । తిరిగిచూడకుచూస్తీగురునిపాదము
లానమేననియెఱుగూ*రెంటినినీవునేననియెఱుగూ॥ ౧౭౫॥

తా॥ శిష్యా! శరీరయాత్మలురెందునెకదానినెకటి బాసియం
డుటయును, కార్యములనుజరిపించుటయునులేదు, శరీరమనినయాత్మ
యనిన రెండునునొక్కటేయని తెలుసుకొనుము, యీరెంటితోనుపరి

పూర్ణమునుగసిపట్టి, శరీరయాత్మలనుమఱలపిచారించుకుము, వాటినిమఱలతలంచినయెడలనీకు సద్గురునిపాదమానయనిభావము.

ప॥ మఱుపునుషుప్తియుమూర్ఛయు | మరణంబుసమాధియును
చుమానవులెఱుకఁ | దొఱగిననరునిశరీరము | నెఱిగదరానరుడు
మేను నెఱుగఁడోయన్నా*తననై నతానెఱుగఁడోయన్నా*యెఱుగ
కుండిననాడుతిరిగిపుట్టుచునుండు | తిరిగిపుట్టడువాడీగురుబోధగ
లిగితేయెఱుగఁడోయన్నా*తననై నతానెఱుగఁడోయన్నా॥౧౭౬॥

తా॥ శిష్యా! మఱుపును, నిద్రయును, మూర్ఛయును, చావును,
యీనాలుగి శరీరమానవులు సమాధియనియందును, యెఱుక విడిచినశరీ
రములనుమానవులెఱుగ నేరని, యీనాలుగుఅవస్థలలోనున్న మనుజుడు
శరీరమునుయెఱుగడు, తన్ను తానై ననుయెఱుగిడు, యెఱుగనివాడుమరి
లజన్తమునకువచ్చుచుండును, యింకయచిగురుబోధనుగొందినవాగు మ
ఱుపుట్టనేపుట్టరనిభావము.

ప॥ పరిపూర్ణమెఱుకలిపియని | యెఱుగనిజయలందు లేని యె
ఱుకతనగుదా | నగునెంచుటగురుశిష్యుల | నెఱుగునమాట్లాడి
గెంటి తెలిసి తాజనునూ*ఆపై నూటపలికేనేదికి నూ*అగమరలే
కనేనెఱిగించినట్టివా | గురుబోధపాత్రుల నెఱుగక నెఱుపకులెలి
సి తాజనునూ*ఆపై నూటపలికేనేదికి ను॥ ౧౭౭॥

తా॥ శిష్యా! యిదిపరిపూర్ణము, యిదియెఱుకని, యెఱుగనిబట్టబ
యలందు, లేనియెఱుక లానుగానేవచ్చిగురుశిష్యుల పగిదివర్తించి, పయి
గెంటిని తెలుసుకొని, యెఱుకేపారిపోవును, యెఱుక పోయినవెచుకమాట్లా
డేవారులేరు, సందియములనుబొందక, నేనెఱిగించిననాగురుబోధను. నీవు
అపాత్రులకునివ్వవలదని భావము.

ప॥ మఱుపునుషుప్తియుమరణము | పరిపూర్ణంబునకునాదిప
ఱచియెఱుకకుఁ | మఱియాదిమేల్కపుట్టువు | లిగుదెఱుగులయె
ఱిగియెఱుక నెగరిజమ్మోయి*ఆపై నుండేదెఱిగేదెట్లొయా*గు
రుమంత్రమిదెనుమ్మిమరువకయేప్రొద్దు | స్మరణజేసితివేనితిరిగిపు
ట్టవునీపల్లెగరజిమ్మోయి*ఆపై నుండేదెఱిగేదెట్లొయా॥ ౧౭౮॥

తా॥ శిష్యా! మఱుపును, నిద్రయును, మరణమును, పరిపూర్ణము నకు సాటిగాను, మఱియును, జ్ఞానమును, మెలకువయును, పుట్టుకయును యెఱుక కు సాటిగాను భావించి, యీ రెండు విధముల నెఱింగి, యెఱుక నుయొగరగొట్టుము, యిదే గురుమంత్రము, దీనిని మఱువక, సదా కాలము జపియించితివేని మఱలనీకు పుట్టుక లేని విభావము.

ప॥ క్షీతిలోన నరుడు పక్కా న్న తితిని వెలిక క్క మఱల నాకు నయతి సంస్కృతి విడిచితి టిగి పూను నే॥ వితరణ శాలిచ్చి నట్టి విత్త మడిగీనా * సత్య శాలి సత్య ముడిగీనా * ప్రతి లేని గురు బోధ స్థితి జెంది యెఱుక నీ॥ గతి సం గ్రహించు కృత కృత్యుడిచ్చి న విత్త మడిగీనా * సత్య శాలి సత్య ముడిగీనా॥ ౧౭౯॥

తా॥ శిష్యా! నరులు మిగుల గుచిగ లక్షి రాన్న మును బుచ్చుకొని, మఱల యది వెలిక క్క సయెడల, యా నరులు మఱల దానిని గ్రహింతురా గ్రహించరు, బుద్ధి మంతులు తాము దాన మిచ్చి నధనమును మఱల గ్రహించరు, సత్య వంతులు తమ సత్యమును విడువరు, అటు నలెనే పరిపూర్ణమును గ్రహించిన మానవులు, యెఱుక ను మఱల గ్రహించరని భావము.

ప॥ మఱుప నతొలిమేనులు మూడెఱుక న నాల వ శరీర మీరెంజొకటే॥ పరిపూర్ణ ము లిదీ యని॥ యెఱుక ను గురు వాక్కు చేత నెగర జిమ్మిన నూ * పోవును లేని యెఱుక యెఱిగిన నూ * యెఱిగే దేలే కుండు యేమోనా వలిజాడ॥ నెఱిగే వారెవరింక యీ తేచాలెఱుక ను నెగర జిమ్మిన నూ * పోవును లేని యెఱుక యెఱిగిన నూ॥ ౧౮౦॥

తా॥ శిష్యా! మఱుప నగా = తొలి శరీరములు మూడును, అవి యెవ్వియనిన = యిరువది మైదు తత్వములు గలిగిన స్థూల శరీరమును వహించిన పిశ్వుండును, పదియారు తత్వములు గలిగిన సూక్ష్మ శరీరమును వహించిన తైజసుండును, రెండు తత్వములు గలిగిన కారణ శరీరమును వహించిన ప్రాణుండును. యెఱుక నగా = నాల వ శరీర మైన మహా కారణ మనెడు హిరణ్యగర్భుండును, యీ యెఱుక మఱుపులు రెండును యొకటే, పరిపూర్ణము వీటి నన్నిటిని దాటిన దని యెఱిగి, యెఱుక ను గురు వాక్యము చేత నెగరగొట్టిన వెనుక, ఆవల యెఱిగే నారు లేరు, లేని యెఱుక యెఱిగి షారి పోవునని భావము

ప॥ నానావిధావయవములు । నానావిధనామరూపనటనలు
మాయల్ । నానావిధములయూహలు । నేననుయెఱుకందుయిన్ని
నిబిడమైయుండూ * బయలునుగనితానిలువలేకుండూ * నేనుమే
నులురెండులేనేలేకుండిన । మేనులేదదిలేకనేనిలిచేడెట్లన్ననిబిడ
మైయుండూ * బయలునుగనితానిలువలేకుండూ॥ ౧౮౧॥

తా॥ శిష్యా! నానావిధములై న అవయవములుఅనగా = యిం
ద్రియములును, నానావిధనామములుఅనగా పేర్లును, నానావిధరూపముల
నగా = చిత్రవిచిత్రములై నరూపములును, నానావిధనటనలనగా = చే
యనట్టికృత్యములును, నానావిధములై నమాయలును, నానావిధముల
యినయుక్తులును, తలంపులును, నేనునేన నెదుయెఱుకయందునిండియుం
డును, పరిపూర్ణమునుదర్శించినయెడల తానునిలువకపారిపోవును, నేను
మేనులురెండుఅనగా = ఆత్మ శరీరములురెండును, లేనేలేకుండినయెడల దే
హములేదు, దేహములేక యాత్మ యుండుటెట్లనిభావము.

ప॥ జగమువలనసంకల్పము । జగమానంకిల్పముననుజనియిం
చునువేరగుపడదుజన్తమందిర । మగుడడదెడబాసినిల్వనారెండె
న్నటికీ * బయలునుగనిననివిరెండెన్నటికీ * యికదల్చబోకుముయి
విబుట్టుటయల్లక్కి । మృగజాలమగుపడమిధ్యం చేటిగినమాట్కియీ
రెండెన్నటికీ * బయలునుగనిననివిరెండెన్నటికీ॥ ౧౮౨॥

తా॥ శిష్యా! జగత్తువలనసంకల్పమును, సంకల్పమువలనజగత్తును
గలుగుచుండునుగాని యీరెంటికి జన్తమందిరమువేరేయున్నటులగను
పించలేదు, యివిరెండునుయొకదానినొకటియెడబాసియుండవు, యివిరెం
డునుపరిపూర్ణమునుదర్శించినయెడల, యెన్నియుగములకైనను, బ్రహ్మ
కల్పములకైనను, మఱిబుట్టుటయల్లక్కి, యెండమావులయందునీళ్లుం
డుటమిధ్యయని యెఱిగినవిధమున, యివిరెండునుమిథ్యాస్వరూపములు,
వాటినియికమీదుతలంచవలదనిభావము

ప॥ పరిపూర్ణమనెదుపటుకే । యెఱుకనుయల్పాక్షరములయె
చ్చటగనినా । తిరమైయున్నదిగనుగొన । యెఱుకనుయల్పాక్షర
ములనికగట్టిపెట్టూ * యెవరికితెలియదిదిమూలగుట్టూ * గురు

మూర్తికరణచేనటిగి తెలిసితివేని । పరిపూర్ణబోధనుపరులుకలి

పిచబోధనికగట్టిపెట్టా * యెవరికితెలియదిదిమూలగుట్టా॥౧౮౩॥

తా॥ శిష్యా! పరిపూర్ణమనినయదియొక వాక్యముగానేజెప్పబడు

చున్నదిగాని, అదివాక్యములకుఅతీతము, శబ్దములేనిది, యిదియేమహా
మంత్రము, యీమూలరహస్యముయె వ్వరికినిజెలియదు, యెఱుకయు
ను, అల్పాక్షరములనెదునర్హభావమున్ను, స్థిరముగానేలోకులకుగనుపిం
చుచుండును, నీవువాటినివిడిచిపెట్టము, సద్గురుమూర్తికరణచేతను ప
రిపూర్ణబోధనుజెలుసుకొని, పరులు జెప్పిన నానావిధబోధలనువిడిచిపె
ట్టము, యిదియేపరమరహస్యమనిభావము.

ప॥ చూపించిచూపరానిది। చూపించితిదానినండజూచితివి
గదా । చూపించగజూచెనిదిదీ। న్నప్రాద్వికదలచబోకుమిదెగురు
బోధా * నిన్నంటదుయితరప్రబోధా* నాపాపనాకూననాచిన్ని
నాయన్న।నా పెన్నిధానమనారత్నములకొండయిదెగురుబోధా*
నిన్నంటదుయితరప్రబోధా॥ ౧౮౪॥

తా॥ శిష్యా! చూపించిచూపరానిదియైనపరిపూర్ణమనుజూపిం
చితిని, నీవేదానినిజూచితివిగదా, చూపించినపిమ్మటజూచినయెఱుకేయి
ది, దీనినికదలచనలదు, యిదియేగురుబోధ,యితరబోధలనగా,సాధకవి
ద్యలయందువర్తించువారి బోధలునిన్నంటవు,నీవేనాబిడ్డవు,నీవేనానిక్షే
పము, నీవేనారత్నములకొండయనిప్రేమతోగురుడుపలికెననిభావము.

ప॥ నామమురూపమునటన। స్తోమముబయలందులేదుచూ
దుమీనీవా.నామమురూపమునటన। స్తోమముయెఱుకొందుగలవు
చూడుమీనిజమూ*బయలెఱుకలజూచిచూడకుమూ *వేమా
రునేనెంతవినజెప్పినాగాని । యీమార్గమెతప్పయిక లేదురెండవ
దిచూడుమీనిజమూ*బయలెఱుకలజూచిచూడకుమూ॥ ౧౮౫॥

తా॥ శిష్యా! నామమున్ను, రూపమున్ను, క్రియమొదలగువృ
త్తులున్ను,పరిపూర్ణమునందులేవు,నీవునిజముగాజూచి తెలియుము, నామ
మున్ను, రూపమున్ను,క్రియమొదలగుసర్వవృత్తుల్నునుయెఱుకయందు
గలవు, నిజముగాజూడుము, బయలెఱుకలనుజూచిచూడకుమనగా=గు

అతు పెట్టవలదనుట, పలుమారునీకు నేనంతజెప్పినను, యీమార్గమేత
ప్ప వేరొందుమార్గములేదనిభావము॥

ప॥ గురుదుగురుబోధశిష్యుని కెఱిగించెడువేళశిష్యుడెఱిగెడువే
ళకొనియిరువురువై శ్వానరకద్వారములవలె వెలిగియవలపొడచూ
పరోయీ*అట్లనెనీవిక్కడదెలియుమోయీ* పరిపూర్ణమెఱుక
లయెఱిగియామీదట యెఱుకనువిడుచుటగురుబోధంచెఱుగు
ముపొడచూపరోయీ*అట్లనెనీవిక్కడదెలియుమోయీ॥౧౮౬॥

తా॥ శిష్యా! సద్గురుమతనగురునిబోధనుశిష్యునకు యెఱిగించెడు
వేళయందును, ఆశిష్యుడుయెఱిగెడుకాలమందును, యీయిరువురులగ్ని
కర్పూరములవలె వెలిగిమఱలగనుపించరు, అటువలెనేపరిపూర్ణమునుయె
ఱిగినవారు, నుఱలయెఱుకభావమును బొందరుగాబట్టిపరిపూర్ణమెఱుకల
నుయెఱిగియామెఱిగినయెఱుకనువిడిచి పెట్టుటగురుబోధయనిభావము.

ప॥ సతికొగిటతత్పఠితత్పఠికొగిటసతియుజేరిపవళించికడఁక
మృతిజెందిమేలుకనిను । స్థితులయియొకరొకరుబడినచేష్టదెల్పు
దురా * సిగ్గెడలియాచేష్టదెల్పుదురా * ప్రతిలేనిగురుబోధస్థితి
జెందట్లనెనం । తతితిరిగిలేనెఱుకగతియిట్టిదనరానిచేష్టదెల్పుదు
రా * సిగ్గెడలియాచేష్టదెల్పుదురా ॥ ౧౮౭॥

తా॥ శిష్యా! పురుషునికొగిట భార్యయును, భార్యకొగిట పురు
షుడునుజేరి, రతియుపగతులచేత నలసి నిద్రించి లేచినపిమ్మట, యీ
యిరువురు తాముయొకరొకరు బడినపాట్లు సిగ్గువిడిచి చెప్పకుందురా!
చెప్పకొనరు, అటువలెనే, సమానరహితమైన నీగురుబోధను బొందిన
తరువాత యెఱుకగతియును యిట్టిదేనని భావము.

ప॥ రానిదిపోనిదిబయలని । లేనిదియెఱుకనుచూచునీకు లెస్సగ
దృఢమాదాకనునీవీమంత్రము । మానకజపియించుచుండుమా
బుద్ధిశాలీ*లేనిదెలేదుమరువకీజోలీ*లేనిదేలేదని పూనినిశ్చయ
మైతె । తానెక్కడుండునుగానియట్లనువినుమాబుద్ధిశాలీ*లేని
దెలేదుమరువకీజోలీ ॥ ౧౮౮॥

తా॥ ఓయి బుద్ధిమంతా, అచల పరిపూర్ణమునకు రాకపోకలు
లేవు, మాయయెఱుక లేనేలేదని నీకు దృఢపడునంతవరకు నీవు యీ

మంత్రమును విడువకజపించుచుండుము, లేనిదియైన యెఱుక లేనేలేదు
దీనినిమరువవలదు, పరిపూర్ణముమాత్రమే సదానిండియుండును, దాని
నిటుల వినుమని భావము.

ప॥ ఉన్నదిపరిపూర్ణములే! దెన్నటికినియెఱుక యనుచునిదిష్ట
ధమాదా! కెన్నమునేబోధించిన! తిన్ననియీబోధశిష్యతలకమ
ఱువకుమీ*సుజనులమ్రమాలపలుక వెఱువకుమీ*నిన్నుకుమతు
లువచ్చినీలోతడిగితెవారి! కన్నివిధములనీవెఱిగింపకీదిశిష్య తల
కమఱువకుమీ*సుజనులమ్రమాలపలుక వెఱువకుమీ॥ ౧౮౯॥

తా॥ శిష్యా! ఉన్నదేపరిపూర్ణము యెన్నటికినిలేనిదే. యెఱుక
యనినీకు దృఢముగులుగునంతవరకు, నేనుబోధించిన పరిపూర్ణబోధను
మరునకుండితేవేని, నీవునాశిష్యవర్గమునకు తలకమువలె ప్రకాశించువు
పెద్దలయెదుట భాషించుటకువెనుకదీయకుము, కుచ్చితపురుషులువచ్చి
నీగురురహస్యము నడిగినయెడల, వారికి నీవుయెఱిగింపవలసవిభావము.

ప॥ పరిపూర్ణముయెఱుకనునే! నెఱిగించితినీవురెంటి నెఱిగితి
విగదా! యెఱుకనుగురుడక్షిణగా! మరివేరిరమిమ్మువట్టిమాట
లేమిట్టికీ * యెఱుకతోనింకకూటమేమిటికీ * పరులునేననియే
శిభావ మభావమై । నిరతమునొకరీతినిలచియుండుమువట్టి
మాటలేమిటికీ * యెఱుకతోనింకకూటమేమిటికీ! ౧౯౦॥

తా॥ శిష్యా! పరిపూర్ణమునుయెఱుకను నీకుయెఱిగించితిని, నీవు
యెఱిగితివిగదా, యెఱిగినయాయెఱుకనుగురుడక్షిణగా త్వరితముగాని
మ్ము, యెఱుకతోనికమీదసహవాసముచేయకుము, పరులనినేననియెం
చెను భావమునుగలిగియుండకుము, సదాకాలమునునీవుయొక్కటేవిధ
ముగానుండుము, ఇతరమాటలతోబనిలేదని భావము.

ప॥ పరిపూర్ణయెఱుకలివియని । గురునగుడెఱిగించియెఱుక
కూటమిమాన్పా । గురువుకుగురువేసరియా! మఱిశిష్యునకిం
కీనొటమాటవెల్లినా*పోయినయెఱుకవల్లీమల్లీనా* గురుశిష్యు
లనియేటిగుఱుతున్నదెఱుగక! నిరతమునొకరీతినిలుచున్నబయ
లందుమాటవెల్లినా* పోయినయెఱుకమల్లీమల్లీనా॥ ౧౯౧॥

తా॥ శిష్యా! సద్గురుడు యిదివరిపూర్ణమనియును, యిదియెఱుకయనియునుయెఱిగించి, యెఱుకయొక్క సంబంధమునువిడిపింపజేయుటకు, గురుజేసరిగాని, యింక యెవరివల్ల నుకానేరదు, ఆశిష్యుని నోటమరలమూటరాదు, విడిచిపోయినయెఱుక మఱలరానేరదు, దివారాత్రులయందునొక తేవిధముగానుండిన పరిపూర్ణమునందు, శబ్దాదితన్మాత్ర లేమియునులేనందుననీకు, మఱలభ్రాంతిపుట్టిననిభావము.

ప॥ స్థిరమగుపరిపూర్ణమున | స్థిరమగుయీయెఱుక యెఱుక జలియుజగములం | డెఱిగినజెఱుకేగదనద్గురుకృపచేయెఱుక బోతెగురుశిష్యులేరి*నోరె త్తక మఱివినరోరి*గురునిపాదములా నగుఱుతులేనటువంటి | పరిపూర్ణమొకటుండుపలుక రాదట్లుండు గురుశిష్యులేరి*నోరె త్తకమఱివినరోరి || ౧౯౨॥

తా॥ శిష్యా! పరిపూర్ణము స్థిరముగానుండును, యీయెఱుక అస్థిరము, యీజగత్తును సర్వసాక్షిగా యెఱుకేయెఱుగుచున్నది, ఇటుల యెఱిగినయెఱుక సద్గురుకటాక్షముచేత నాయెఱుకవిడిచిపోయినపిమ్మట గురుశిష్యులులేరు, నీవునోరుదెరువకవినుము నీకుసద్గురుపాదములాన, గుఱుతులేనటువంటి పరిపూర్ణమొకటియున్నది, అది అవాగ్మానసగోచరము, గురుశిష్యరహితమైనపరిపూర్ణమునుశంక లేక దెలియుమనిభావము.

ప॥ గురుడచలముయెఱుకలతన | కెఱిగించినశిష్యుడెఱిగి యెఱుకై యుండె | యెఱుకనునిలువకుమనినను | యెఱుకను విడనాడిశిష్యుండెట్లుండునంటే *అట్లనెనేనియెట్లుండునంటే*పురుషుడులేనట్టిపాలతిసాంధర్యము | మఱిమఱిగలిగుండి మఱిలేకట్లనెయంటినెట్లుండునంటే * అట్లనెనేనియెట్లుండునంటే || ౧౯౩॥

తా॥ శిష్యా! గురుడు అచలపరిపూర్ణమును, యెఱుకనుయెఱిగించియును, ఆశిష్యుడుయెఱుకై యుండుటనుజూచియెఱుకనునిలువకుమనియాళ్చాపించిరి, యెఱుకనువిడిచిన శిష్యుడు యెట్లుండుననగా, పురుషుడు లేనిస్త్రీ మిగులనుండరమును గలిగియుండియును యెటుల హీనముగానుండునో, అటునలేనే యెఱుక నువిడిచినమహాత్ముడుకార్యాకార్యములయం దానక్తుడుగా హీనుడై యుండునని భావము.

ప॥ ఎఱుకనువిడనాడినయా । పురుషునిస్థితియెట్టిదనిన పొం
దుగవినుమీ । సరిపడుసరిపడదనకను । సరిగావర్తించుచుండు
సమరసబుద్ధి*కార్యములందు సహజప్రబుద్ధి*పరిపరివిధము
లపరువులు పెట్టిడు । మఱివై రాగ్యముచేత మానుకొనియుండ
దుసమరసబుద్ధి*కార్యములందుసహజప్రబుద్ధి॥ ౧౯౪॥

తా॥ శిష్యా! యెఱుకనువిడిచినపురుషునిస్థితియెట్లుండు ననగావి
నుము, తనకిదిసరిపడును, అదిసరిపడదనిజెప్పడు, సమముగానేనటించు
ను, అన్నికార్యములయందునుసహజమైనబుద్ధితోవర్తించును, అత్యశ
చేత పలువిధముల వర్తించడు, కూడిదన్ననై రాగ్యముతో సట్టి కార్య
ములనువిడిచియుండడు, అనగా = బుద్ధిముష్టిభావమును, ప్రకటముష్టిభావ
మునుబొందడు. బుద్ధిముష్టియనగా = పిడికిలిఘట్టిగాబట్టికొనుట, ప్రకటము
ష్టియనగా = పిడికిలినివిడుచుట, యీ రెండునుగలిగియుండడనిభావము.

ప॥ కలమేలుకొన్నపురుషుడు । కలలోపలిబాములెఱుగగ
లిగుండకనే । తలపోయలేకుగురుకృప । తెలివైందిసవారికింకలి
ప్పలున్నావా * తెలుపరకొద్దిగొప్పలున్నావా * తలిదండ్రు
రతాతకులదై వమాపులు । కలబాంధవులుదేవకులనినమ్మితె
యింకతేప్పలున్నావా * తెలుపరకొద్దిగొప్పలున్నావా॥ ౧౯౫॥

తా॥ శిష్యా! కలగని మేల్కనినమానవులు, ఆకలయందలి విష
యములను గలిగియుండకు, వాటినిబొందుటకునునేరకు, సద్గురుమూర్తి
కరుణచేత తెలివిపొందిన వారికి యికమీదు యేసంకటములును లేవు,
కొద్ది గొప్పలునులేవు, ఉండినయెడల జెప్పుము, తల్లియును, దండ్రు
ను, దొరయును, తాతయును, కులదైవమును, మిత్రులును, బంధువర్గ
ములును, సర్వమును సద్గురుమూర్తియేయని నమ్మినవారికియేసంకటము
లులేవనియును, హెచ్చుతక్కువలులేవనియును భావము.

ప॥ ఈరీతిస్థితిగలిగిన నేరుపుశాలితరజనులనిందాస్తుతుల॥
తారేగిజేయడెన్నడు । వారలుమఱిచేసిరేనివలదనియనడూ *
చేవియొగ్గికావలెననివినడూ * వారుమీవారుమావారువీరను
కొంచు । సారెకువీరితోపోరాడవారినివలదనియనడూ * చేవి
యొగ్గికావలెననివినడూ॥ ౧౯౬॥

తా॥ శిష్యా! సర్వముగురుజేయనినమ్మిన, బుద్ధిమంతుడును వితరణశాలియునునైనశిష్యుడు, యితరులనునిందించడు స్తుతించడు, తాను యెన్నడైననుగోపముగలిగియుటలజేయడు, ఇతరులుతన్నునిందించితిట్టినను, మీరునిందించితిట్టినలదనియనడు, తానుఅట్టిమాటలనుచెవియొగ్గినను, వారుమీనాడు, నీకుమానారని, పదేపదేపోరాడుచుండెడువారిని వలదనియనడు. ఆమాటలువినడనిభావము.

ప॥ ధ్వనిమొదలగుతత్త్వాత్రయం గనుగొనగాలేశమైనగాన్పించనిచో । టునుబట్టిబయలుగాగనిధ్వనిమొదలగుతత్త్వాత్రయం దానినెఱుగకనూ * గనియూరెంటల్దేనినెఱుగకనూ * ఉనికిగలిగినయట్టిఘనునిన్నుతిసేయ । జనులకుశక్యమంచనరాదుదానినెఱుగకనూ * గనియూరెంటల్దేనినెఱుగకనూ ॥ ౧౯౭॥

తా॥ శిష్యా. దేనియందున, శబ్దము, స్పర్శము, రూపము, రసము గంధములనెడుపంచతత్త్వాత్రయంలేవో, దానినేపరిపూర్ణమనిచెలియుము, దేనియందున, శబ్దము, స్పర్శము, రూపము, రసము, గంధములనెడుపంచతత్త్వాత్రయంలేవో, దానినేయొకనిచెలియుము, యీరెంటిమర్తములనెఱిగినమహాత్మునిగీర్తించుటకు జనులకు శక్యమగుననిజెప్పరాదు, అట్టియొకనెఱిగి, యాయొకను విడుచుట సరియనిభావము॥

ప॥ నామదిలెస్సగవినుమీసామాన్యంబనుచుజూడజనదీబోధణ । ప్రేమాతిశయమునంగని । వేమారిదిగురునినోటవినవలెనుమ్మి * నిత్యముచదువుకొనవలెనుమ్మి * నామరూపక్రియనటనలుగలిగిన । దేవస్తువోదానినెటునిల్వనివ్వకువినవలెనుమ్మి * నిత్యముచదువుకొనవలెనుమ్మి ॥ ౧౯౮॥

తా॥ శిష్యా! నీవునామనోభీష్టమునుజక్కగాచెలియుము, యీబోధసామాన్యమైనదికాదు గనుకయత్యంతప్రేమతో, సదాస్మరకునినోటవినటశ్రేష్టము, లేదాప్రతిదినము అచలబోధనుచెలిపెడుగ్రంథములనే జనువలయును, రూపమును, పేరును, క్రియయును, వృత్తియునుగలిగినయొకనుయేప్రక్కనునిలువనియ్యక సారదోలుమనిభావము॥

ప॥ నేమొదటనిన్నుగనుగొని యేముక్కలునీదుచెవిలొయిమిడిస్తినోనీ వాముక్కలుమూడిరికిని । యేమాత్రముమరువ

కుండఱుబోధనిస్తి * అందు కెయింతగాబోధజేస్తే * ప్రేమ
తోడదువుమిదేమారకెప్పుడు. కామితార్థములిచ్చుసీమముతో
దుతనీబోధనిస్తి * అందు కెయింతగాబోధజేస్తే. ౧౯౯॥

తా॥ శిష్యా నేనునిన్నుజూచితొలుకయేపలుకులునీచెవిలోనాటు
నటులజెప్పితిను, నీవావాక్యములనుమూడింటిని సదానీవుమరువకుండు
టకొట కెయింతసేపునీకుబోధించితిని, నీకోరికలన్నియునుసిద్ధించును, నీ
మనంబునజాగ్రతగానుంచుకొనుమనిభావము॥

ప॥ అన్నముదిన్నుననాకలి. తిన్నగనిరంబుద్రావతృప్త్యయు
రోగంబెన్నగనొషధ సేవను. జన్నక్రియకయొకసిల్వజాలదో
యన్నా * యీబోధనీచెపులతోవిన్నా * కిన్నులతోజూచికిడ
ముట్టజదివితే । నిన్నంటినీయెదుటనిలుచుండికి నుగ్గనజాలదో
యన్నా * యీబోధనీచెపులతోవిన్నా॥ ౨౦౦॥

తా॥ శిష్యా! అన్నముగిరిన యీకలియును. నీష్లద్రావదాహము
ను, అవుషధమును భుజియించుటచేత రోగమును యెటుల దీరి పోవుచు
న్నవో, అటువలెనే, యీపరిపూర్ణబోధను, నీవుచెపులతో వినినవెంట
నే, యొకయెందును నిలువక పారిపోవును, సకన్నులతో పరిపరిపూర్ణ
మునుదర్శించి, నీవుకడవరికును యీషద్యములనుజమపుటవలెన, యొక
కయెందును నిలునజాలక పారిపోవునని భావము.

ప॥ జననమరణప్రవాహము. లగచునుయీబోధపట్టుడసినా
ధువులి । చ్చిననొల్లకుండివారలు । జనునపుడాబోధమీదజని
యించుప్రేమా * వెదకెదరిట్టిజనచేష్టలేమా * అనితోచినీకునే
వినజెప్పవలసినీ । వ్రుచుయీబోధనువల్లననకుదొరికదుమ్మి జని
యించుప్రేమా * వెదకెదరిట్టిజనచేష్టలేమా॥ ౨౦౧॥

తా॥ శిష్యా! అచలగురుడువచ్చిమిమ్ముజననమరణప్రవాహముల
నుండితొలగించెడు యీపరిపూర్ణబోధనుబట్టుడనిబోధించుటకుయత్నిం
చినను, మూర్ఖజనులుయెల్లకుందురు, ఆగురుడుపోయినవెనుక యీమూర్ఖ
జనులు యీబోధయందు ప్రేమగలవారలై ఆమహాత్ముడెక్కడ, యెక్క
డనియాయచలగురువునువెదకుచునల్లాడుచుందురు, జనులచేష్టలుయి

లాగునయున్నచనినాకుతోచినీకువినుపించితిని, నీవుయొల్లదనకుము, యిట్టియచలబోధనామాన్యముగా దొరకదనిభావము.

ప॥ మఱుపుకుతత్కాత్రలుగల యెఱుకకుతత్కాత్రలున్నవీరెండొకటే । పరిపూర్ణమునకులేవవి పరిపూర్ణముయెఱుక గాదుపరికించఁబ్రాయీ * వెదికినదీనిసాటిలేదోయీ * పరిపూర్ణమెఱుక లక్షణి శోధించిగ్రంథ । మురచియి సైమరువక చదు నెఱుక మఱుపుగాదోయీ * వెదికినదీనిసాటిలేదోయీ॥ ౨౦౨॥

తా॥ శిష్యామఱుపుకుశిబ్దస్వర్గరూప రసగ్రంథములుగలవు, యెఱుకకున్న శిబ్దస్వర్గరూపరసగ్రంథములున్నవి, యీ రెండునుయొక్కటే, పరిపూర్ణమునకు శిబ్దస్వర్గరూపరసగ్రంథములులేవు, పరిపూర్ణము యెఱుక కాదు, నీవుచక్క గావిచారించుము, పరిపూర్ణమునకుసాటిలేదు, యెఱుక పరిపూర్ణములరెంటినిజక్క గా శోధించియీగ్రంథమును జేసితిని, నీవు మరువక చదువుము, నీ వెందువెదికినను పరిపూర్ణమునకు సాటిలేదనిభా.

ప॥ అందముగానగ్రంథము । చందమువినుపింతుదానిజదివినవినినన్ । ముందుగబయలెఱుకై యే । సాదునలేనెఱుక లేకజనవలెనుమ్మి * మదియిదేవినిచదువుమినమ్మి * యెందుకునీకింకయితరశాస్త్రములతో । లందుగురైతిగిపోదది గానదీయెఱుకజనవలెనుమ్మి * మదియిదేవినిచదువుమినమ్మి॥ ౨౦౩॥

తా॥ శిష్యా యాయచలగ్రంథముయొక్క విధమునుజక్కగావినుపింతును, మీరుజదువుడు, వినుడు, ముందుగాపరిపూర్ణమేయున్నది, అన్నియుతనై యుండినలేనియెఱుక యేసందునను నిలువక పారిపోవును, నీమనస్సున యీగ్రంథమునేవినినమ్మిచదువుము, యితరశాస్త్రములను నమ్మినయెడలయా యెఱుకపోనేరదు, గాబట్టి లేనియెఱుక యెందును నిల్వకపోవునట్టి దేయచలమార్గమనిభావము.

ప॥ చక్కెరమెక్కనిరోగులు । చక్కెరమాధుర్యమెఱుగజాలరునిలెన్ । మక్కువతోవినివిడువక । చక్కగగ్రంథార్థమెఱుగజాలరాజనులూ * కావుననీవుచాలించిపనులూ * చొక్కమీగ్రంథముచూడుముకొనవెళ్ల । యిక్కడితోజన్మమెత్తవుసరితెలియజాలరాజనులూ * కావుననీవుచాలించిపనులూ॥ ౨౦౪॥

తా॥ శిష్యాశర్కరనుదిననిరోగులు, శర్కరయొక్క తీపునుయెఱుగజాలరు, అటువలెనే, మక్కువతో వినివిడిచి పెట్టవలదు, పామరులు యీ గ్రంథరుచియెఱుగజాలరుగాబట్టి, నీవు అన్ని పనులును జాలించి చొక్కమైన యీ గ్రంథమును కడవరకు దెలియుము, యింతటితో జన్మ సరి నీవు మఱల జన్మ మెత్తవు, తెలియనివారు జచ్చుచుంబుట్టుచుందురనిభావము.

ప॥ గూడార్థమెఱిగినతడా । రూఢుండై నయతడు గ్రంథరుచి గొనరుభువి ! గాఢతరజ్ఞానంబున । మూఢుండై యున్నవాడు మొదట నేవినదూ * సుజనుల పొడముద మొప్పగనదూ * వాడు వీడనరానివాడే గ్రంథము విని । వాడు నిశ్చయమిట్టి వార్తలెఱుగని వాడు మొదట నేవినదూ * సుజనుల పొడముద మొప్పగనదూ॥ ౨౦౫॥

తా॥ శిష్యా! గూడార్థమెఱిగినవాడనగా (సాంఖ్య తారకముల యందు వర్తింతులభ్యాసియును) ఆరూఢభావమునుబొందిన వాడనగా యోగజ్ఞానముల యందు వర్తింతులభ్యాసియును) యీ గ్రంథముయొక్క రుచినియెఱుగరు, అజ్ఞానమైనచీకటినింబడియొండెడు మూఢుడు మొదట నేవినడు, పెద్దలనుజూచి యోర్వజాలడు. వాడు వీడనియనక, భేదములే నియచలుడే, యీ గ్రంథమును వినును, యిదియే వానినిశ్చయము, మూఢులు వినునకు, పెద్దలను నేవించరని భావము॥

ప॥ తా బేటితలపు చేతను । తా బేలై యిలక్షుధార్తిదనరుట దెలియక । తా బేటిగర్భమందున । తా బేలై పుట్టకున్న తరమె యితరులకూ * సద్గురుబోధట్లరయనితరులకు * యేబోధలెఱుగని యీబోధగలవారి । చేబోధపడయక చేకొనదలచి తేతరమె యితరులకూ * సద్గురుబోధట్లరయనితరులకూ॥ ౨౦౬॥

తా॥ శిష్యా! తా బేలుతలంపు, అనగా = లోకులను జూచితనయవయవములను లోపలకు నీడ్చుకొనుచు, మఱల బెటికి దోపింపజేయును,) ఇటులకుచ్చితతలంపుగల మనుజుడు వ్యర్థుడై లోకమున, ఆకలియును, ఆనురాగమునుబొందుచుండును, తా బేలుగర్భమందున తాను సంకల్పవశంబున తా బేలై పుట్టునుగాని వేరొకవిధమునంబుట్టడు, మనుష్యులకు మనుష్యులు, మృగములకు మృగములే పుట్టునుగాని యితర మేమియునుబుట్టటలేదు, యిటువలెనే సద్గురుబోధయని. తెలియుటకు నితరు

లకుసాధ్యపడదు, యేబోధయునెఱుగని యీపరిపూర్ణ బోధగలవారిచే
నీపరిపూర్ణ బోధను బొందవచ్చునేగాని, భక్తి యోగజ్ఞానులవలన
నీపరిపూర్ణబోధను, బొందుటదు స్థరము, అనగా, బొందకేరరనిభావము॥

ప॥ ఈతాపేక్షనుమనుజులు నూతిదరిజేరినిలిచినోట

నన్ । యీతేలవచ్చువారికి । చేతులతోనీళ్లమీదచేరియీదక
నూ * మునునేర్చినవారిదింఛకనూ * యీతీరుగనేదేశికేంద్ర
దుదెల్పక । చాతుర్యమునబోధసాధించనయ్యినచేరియీదక
నూ * మునునేర్చినవారిదింఛకనూ॥ ౨౦౨॥

తా॥ శిష్యా! ఈతగొట్టుటకు నేర్చుకొన గుప్తముగల మనుజు
లుగుంటయొద్దకుంబోయి యీత రావలయుననియెంత సేపుగొణగుచుం
డినను వారికియీతయెట్లువచ్చును, యీత నేర్చినవారినిగుంటలోంచి
వారివలెనేతానును జేతులతోనీదకుండినయీతరానేరదు, అటువలెనే
అచలభావజ్ఞులైన పెద్దలనుసేవించి: యచలభావమును బొందవచ్చునేగా
ని, (ఇతరగురువులనగా=సచ్చిదానందభావముగలవారివల్లను) తనయు
క్తిచాతుర్యములవల్లను, అచలబోధను బొందనేరరనిభావము॥

ప॥ ప్రవిమలచిత్తుడుశిష్యుడు । సవినయమున దేశికునకుశర
ణాగతుడై త్రివిధప్రసాదములుగొని । భవనాశస్థితులులేనిపద్ధతి
వినినన్ * తిరిగిరానిపద్ధతిగనినన్ * భువిలోవానిసాటిబోల్పనె
వ్వరులేరు । అవిరళభక్తియువానిసేనొందునీపద్ధతివినినన్ * తిరి
గిరానిపద్ధతిగనినన్॥ ౨౦౩

తా॥ శిష్యా! నిర్మలచిత్తుడైన శిష్యుడుదేశికస్వాములవారికిశర
ణాగతుడైయామహాత్మునివలన త్రివిధప్రసాదములను గ్రహించి, త్రివిధ
ప్రసాదములనగా= ఫలమధుచిత్రాన్నములనుబ్రీతితోబుచ్చుకొనిపుట్టు
కయును, జావును, ఉనికియును లేనివిధమునువిని, మఱలజన్మమునకు
రానిపద్ధతి తెలుసుకొనిన, యాపుణ్యాత్మునకు సాటియీలోకమున నెవ్వరు
నులేరు, అట్టిపుణ్యాత్మునకువిశేషమైనభక్తియును, సంభవించుననిభావము

ప॥ ఉపనయనముగానిదెతానుపనయనముమీదిచదువునూ
హానెటిగినన్ । విపరీతమగునుదానును । చపలుడుబ్రాహ్మణుడుగా
కుచర్పించిచూడ*శూద్రుడువానిచర్పించిచూడ* ఉపముచే

బోధట్టులూహించనియట్టి । కపటచిత్తుడసాధుగణముతోసమ
షకాచేచర్పించిచూడఁజూత్రదుడువానిచర్పించిచూడఁ ॥ ౨౦౯॥

తా॥ శిష్యా! నదుగునివలన యుపదేశమునుబొందకనే, తానా
యుపదేశమునకు మీదిభావమునుయెఱిగినను, అదిమిగులవిషరీతమగు
వేగాని, శెలిసినవాడుకానేరడు, అట్టివానినిచపలుడనిజెప్పబడుచున్నా
డు, విచారిించిచూడగా నతడు బ్రాహ్మణుడుగాడు, శూత్రుడనిజెప్పం
బడుచున్నాడు, అట్టికపటాత్ములుసాధుగణముతోసరిగారనిభావము.

ప॥ మంత్రముచేసం శెట్లగుతంత్రములేకున్న కాదుతంత్రము
చేతకా । మంత్రములేకనువడిగల । మంత్రముతంత్రమృగెండుమ
రిగూడుకొని * కార్యములన్ని జరిగించుపూని* మంత్రతంత్రము
లలోను ర్థముగురుఁజేలుగు । మంత్రతంత్రములలోమర్థముగురు
నిచేమరిగూడుకొని * కార్యములన్ని జరిగించుపూని॥ ౨౧౦॥

తా॥ శిష్యా! మంత్రముచేతనేసంత కానేరదు, మంత్రమును,
తంత్రమునుయివిగెండునుగూడిసంతయగుచున్నది, ఈమంత్రతంత్రము
లురెండేసర్వకార్యములను జరిగించుచున్నవి, ఈమంత్రతంత్రములయొ
క్క మర్థముసర్లుగునకుందప్పయితరులకుండెలియనేరదు, గురునివలన
వీటినిందెలుసుకొనుమనిభావము.

ప॥ సంకల్పాదికగుణములుసంకులమియొలుకయందుసమ
కూడుండుకా । సంకల్పాదికగుణముల । సంకులమయియెదనుజూ
డజాడలేదన్నా * యీరెండును వేరుగావన్నా * కొంకకయీ
రెంటిగూర్చిగ్రంథముచేస్తే, సంకోశింపకచదువుశంకపుట్టడింకి
జాడలేదన్నా * యీరెండును వేరుగావన్నా॥ ౨౧౧॥

తా॥ శిష్యా!కులముతోగూడుకొనినయీయొలుకయందుసంకల్ప
మును,సత్వాదిగుణములునుగలిగియుండును, యీసంకల్పగుణములేకుల
మలనినీవుహృదయమునందెలియుము, యీరెంటికయీడులేదు, నేనుసం
దేహములేనివాడనెయీరెంటిని గూర్చిగ్రంథమునుజేసితిని, నీవుసందే
హములేక చదివినయెడల, నీకుయేసంశయములునుగలుగనేరవనిభావము

ప॥ హటమునకుటిలాత్మునిజం । పుటకై భటకోటికాజ్ఞభూ
పతియిడినకా । భటులటువలెజేసెడిచోపటుకుటిలుడుబడెడువా

ట్లుపాటించికనునా * అట్లనేగురునినోటదావినినా * యిటువంటి
బోధనుయెటువంటినరుడైనా అటువెన్నతనచేచ్చలెటువంటివో
దానిపాటించికనునా * అట్లనేగురునినోటదావినినా॥ ౨౧౨॥

తా॥ శిష్యా! ప్రభువుకుటిలాత్ముడైన శత్రువునుజంపుడనిభటుల
కాజ్ఞాపించగా, ఆ భటులువానింబట్టిచం పెడుకాలమున; యాకటాత్ముడు
తానుముందుచేసిన దుష్కార్యములనుయోచించునా యోచించడు, అ
టువలెనేసగ్గుటనినొంట నీయచలబోధనువినినమానవులు తనతొల్లింటి
చేష్టలను దెలియనేరనిభావము.

ప॥ సకలజనులసమ్మతిగా । నొకడైననునడువ లేడు యుగ్మస్థ
ల్నిపి । మకరాంకజననిజనకా । ద్యకంకులలోననీవన నేమిగణ
నా*బోధందితరజనులేమిగణనా* వికలమానసుడవై వెతిబొంద
బోకునీ । నకుటిలభక్తుడవనిబెల్పితినీ బోధనననేమిగణనా*బో
ధందితరజనులేమిగణనా॥ ౨౧౩॥

తా॥ శిష్యా! సర్వజనసమ్మతిముగా నొకడైనను యీలోకము
నవర్తించనేరడు, మన్మథుని తల్లిదండ్రులు మొదలగు దేవతలలో నీవ
నగానెంతమాత్రము, అనగా యీపరిపూర్ణబోధగల వారికిని తరులెంత
మాత్రముగాబట్టికీవుచి తచలనముచేత లేనిసంకటములనుబొందకము
నిస్కల్మషుండవుగ న్నునిభావము.

ప॥ బలధనవిద్యలుదుష్టుల । కిలగలిగిననొరులనెంతురెంత
యున్నీన్ । బలధనవిద్యలుశిష్టులకిలగలిగిననెరులబ్రతురెం
తోమోదమునా * నీపీరెంటినెఱిగిమోదమునా * కలలోననై
నదుష్టులచేతజేరకు । మెలమిశిష్టులచేంతకలనై నవదలకుమెం
తోమోదమునా* నీపీరెంటినెఱిగిమోదమునా॥ ౨౧౪॥

తా॥ శిష్యా! బలమును, ధనమును, విద్యయునుగలిగియుండిన
దుష్టజనులు యీలోకమునయితరులయందసూయభావమును గలవా
రలై వారికీకీడుగావింతురు. బలమును, ధనమును, విద్యయునుగలిగియుం
డిన మంచిజనులు యీలోకమున పరులయందుప్రేమగలవారై వారి
కిమంచిగావింతురు, నీవు యీరెండువిధముల నెఱింగికలలోనై నదుష్టు
లచేంతజేరవలదు, మంచివారి చేంతంజేరుమనిభావము.

ప॥ అందమగుస్వాతివషణము । బిందువులెండెందుబడునో
పృథివినిత । ద్విందువులుపాధివశమున । జెందునుతగనామరూప
చేష్టాదికమునూ*అట్లనెనీవుజెందేవిన్నియునూ* మందితోజత
గూడిమాట్లాడినంతలో । అందుకేసహవాసమరయుముతగువా
నిచేష్టాదికమునూ*అట్లనెనీవుజెందేవిన్నియునూ॥ ౨౧౫॥

తా॥ శిష్యా! స్వాతికారైయందు కురిసినవాన బిందువులుయే
యేస్థలములయందుబడుచున్నవై, ఆయాస్థల విశేషములవలన నానా
విధరూపనామములను గుణములనుబొందుచున్నవి. అటువలెనేనీవుదు
ష్టసాంగత్యముచేసినమష్టుడవుదువు, సజ్జనసాంగత్యముచేసినసజ్జనుండవు
దువు గాబట్టి సజ్జనసహవాసమేయుక్తమని భావము.

ప ॥ జారులకులోకులందరు । జారులవలెదోచబడుట సహ
జగుణంబౌ । చోరులకుసకలజనములు । చోరకులనివదికిదో
చుచునికిసహజమురా * అట్లనెదుష్టాత్తునికిసహజమురా * సా
రములేనిసంసారాబ్ధినిదాటించు । వారినితమవంటివారనిగనుట
ట్లుయునికిసహజమురా*అట్లనెదుష్టాత్తునికిసహజమురా॥ ౨౧౬॥

తా॥ శిష్యా! లోకమునందు సహజముగాజారులకులోకులుజారులు
గాను, దొంగలకులోకులందరుదొంగలుగానుమనస్సునకుందోచుచుండు
ట సహజగుణముగానే యుంటున్నది, యిదే ప్రకారము దుష్టాత్తునకు
లోకులందరుదుష్టులుగానేతోచబడును. లేశమైననుసారములేనియీసం
సారసాగరమునుదాటించేడు సద్గురుస్వామిని తమవంటివారుగానేభావిం
చుటయునుసహజముగానున్నది. ఇదిసరికాదు. మనమేజారచోరదుష్టత్వ
ములుగలవారము, లోకులు మంచివారనియును, సంసారసాగరమునుదా
టింపజేసేమహాత్ముడేవ దేవుండనియునుభావించుటయుక్తమనిభా॥

ప॥ బయలెఱుకలుశిష్యునకు । దయతోగురుడెఱుగజేసిత
రునాతనుసం । దియమేమిలేకయెఱుకను । నయమునవిడిపించు
గురుడునయశాలిగాదా*నీమదికిదినాపనాలేదా * భయభక్తి
గురుసార్వభౌమునిసేవని । శ్చయముగజేసితెజయమందెదవుగు
రుడునయశాలిగాదా*నీమదికిదినాపనాలేదా॥ ౨౧౭॥

తా॥ పుత్రతా! సద్గురుస్వామి. శిష్యునకుపరిపూర్ణమును యెఱుక ను యీరెంటినియెఱిగించి సర్వసంశయములకు మూలమైన యాయె ఱుకను విడిపింపఁజేసిన యాగురుమహాత్ముడుగాడా, యిది నీమనస్సున కుంబట్టినా లేదా, నిశ్చలమైనగర్భియును భయమునుగలిగినగురుమూర్తిని సార్వభౌముండనియెంచి సేవజేసినయెడల నీకు జయముకలుగును సందియములేదని భావము.

ప॥ పదిరెండక్షరములుగల సదమలమంత్రార్థమెఱిగినగురు కృపచే బదియారక్షరములుగల యదియెట్టిదో తెలిసెనేనియత డేసద్గురుడూ* యీరెండెఱిగినయతడేధీవరుడూ* మొదటిదిపరి పూర్ణమును దెల్పునెఱుకను తదనంతరప్రబోధనుజేయు నీవు దెలి యునతడేసద్గురుడూ* యీరెండెఱిగినయతడేధీవరుడూ॥ ౧౧౫॥

తా॥ శిష్యా! పదిరెండక్షరములు గలద్వాదశాక్షరీమంత్రమును సద్గురుకృపచేత నెఱింగి, పదియారక్షరములుగల షోడశాక్షరీమంత్రమె ట్టిదో దానివిధమును దెలిసినవాడేసద్గురుడు, యీరెండుమంత్రముల యొక్క భావములను దెలిసినవాడే మహాత్ముడు, మొదటిదియైనద్వాద శాక్షరీమంత్రముపరిపూర్ణమునేదెలుపును, రెండవదియైన షోడశాక్షరీ మంత్రములేని యెఱుకనుదెలుపును. యీరెంక సయెఱిగిన మహాత్ముడే సద్గురుస్వామియని భావము.

ప॥ ఆమంత్రయుగము దెల్పెద సేమముతోదలచుము త్తదీబట్ట బయల్ దేమియులేదనిబలికిన యీమంత్రమెతత్వమూలమిం కొకటివినుము* యెప్పుడునోటయిదిమరువకనుము* యీమూల ములేనిగు రైతిగేశరీరము దేమిలేదనియంబెయిదిషోడశాక్షరి యింకొకటివినుము* యెప్పుడునోటయిదిమరువకనుము॥ ౧౧౬॥

తా॥ శిష్యా! ఆమంత్రములరెంటిని వినుపించెదనువినుము, అం తయుబట్టబయలని, యింతకంటెనేమిలేదనినీమముతోదలచుటేద్వాద శాక్షరీమంత్రము, సర్వతత్వములకుమూలము యింకొకటిగలదు, గుఱు తుయెఱిగేశరీరమేమిలేదనిదలంచుటే షోడశాక్షరీమంత్రము. ఈరెం డుమంత్రములను నీవు సదామరువకుమని భావము.

ప॥ తొలిమంత్రపద్ధతెక్కడ । కలదోయనివెదుక నేలకలదం
తటయా । వలమంత్రపద్ధతెక్కడ । కలదోయనిజూడనేలకాదా
చూచేది * వినేదియనేదితినేది * అలతోలుతదానినియవలో
కనముచేసి । కలకాలమెఱుకలగలదానివిడువెఱుకగాదాచూ
చేది * వినేదియనేదితినేది॥ ౨౨౦॥

తా॥ శిష్యా! మొదటిమంత్రముయొక్క మార్గ మెక్కడున్నదో
యని వెదుకనేల, యదియంతటనునిండియున్నది. ఆవలిమంత్రముయొ
క్క మార్గమెక్కడున్నదో యనిజూడనేల, యదియేగదా చూచునది
వినునది అనునది తినునదిగాబట్టి తొలిమంత్రమైన ద్వాదశాక్షరిని ద
ర్శించి, కలకాలములేని యెఱుకయైనదానిని విడువుమనిభావము.

ప॥ ఇదితప్పయేమిలేదని । మొదటిది మొరబెట్టుచుండుముద
మునవినుమీ॥ యిదియేమిలేదుపొవ్తుని॥ వదలక రెండవదిలెస్సవ
దరుచుండునురా* బయలెఱుకలుయిదినిశ్చయమురా* అదిగాన
యీ రెంటినరసినీవిప్పుడు॥ విదితముగయెఱుకను విడురమంత్రమి
ట్లువదరుచుండునురా* బయలెఱుకలుయిదినిశ్చయమురా॥ ౨౨౧॥

తా॥ శిష్యా! మొదటిమంత్రము యిదితప్పయేమిలేదని మొర
బెట్టుచుండును. రెండవమంత్రము యిదియేమిలేదుపొవ్తునివదురుచుం
డును. పరిపూర్ణమెఱుకలనిశ్చయమిదియు, గాబట్టియీ రెంటిని నీవిప్పు
డువిచారించి తెలుసుకొని, లోకవిదితమైనయెఱుకనువిడువుమనిభావము.

ప॥ పరిపూర్ణమిదుగోయిదిగో । యెఱుకతోజూపించిలేనియె
ఱుకనులేదం । చెఱిగించినగురుడేసరి । యెఱుకనునిల్పేటిగురుడు
యేందుకోయన్నా * తద్బోధనీకెందుకోయన్నా * శరణన్నవా
రిమస్తకమందుచెయిబెట్టి । తిరముగయెఱుకనుతీసివేయనివాడు
యేందుకోయన్నా * తద్బోధనీకెందుకోయన్నా॥ ౨౨౨॥

తా॥ శిష్యా! పరిపూర్ణముయిదుగో యిదుగోయనియెఱుకచేతం
జూపించి. లేనియెఱుకనులేదని చెఱిగించినగురుడేసరి. యెఱుకనునిలు
పునట్టిగురుడుయెందుకు. అట్టిబోధనీకెందుకు. వలదువలదు. శరణునిసా
ష్టాంగపడినమనస్కరించిన యాశిష్యుని శిరమునందు హస్తముంచి, యె
ఱుకనుతీసివేయని గురుడు, గురుడుకాడని భావము.

శు॥ పరిపూర్ణబోధయెఱిగిన । గురుశిష్యులుబోధకొఱకుకో
రపనిబడు॥ । గురువర్యుడొకనిమరలను హరువరమునబుట్టినట్టి
యాశిఖండికినీ * సతియైనట్టియబలతండ్రికినీ * వరులనిద్దరినిదే
వలయునీయల్లుదునేను । వరియింతుమనిజెప్పివరుసబంపినయట్లు
లాశిఖండికినీ * సతియైనట్టియబలతండ్రికినీ॥ ౨౨౩॥

తా॥ శిష్యా! శివదేవునివరమునద్రుపదమహారాజునకుంబుట్టినశి
ఖండియనుబుత్రిని, యాద్రుపదమహారాజు పుత్రుడనివెల్లడిచేసి, కాశీ
దేశపురాజుపుత్రిని మాట్లాడి, చంద్రాయుధమునకు వివాహముచేసి
యాలతాంగినిందోడ్కొనివచ్చెను. ఆముగ్ధరాలుకొన్ని మానములవర
కుతనభర్తనుంగానకమనోవ్యధనుం బొందివిచారణచేయగా, తనభర్త
యును ఆడుదియనిదెలియవచ్చిమిగులదుఃఖించి, నాకును, నీయల్లునకు
ను, యిరువురుకునిరువురపురుషులను వెంటబెట్టుకొనిరమ్ము, మేమాపురు
షులను వరియింతుమని తనతండ్రికిజాబులువ్రాసెను. ఆకాశీదేశపురా
జదుఃఖావేశముతో యుద్ధమునకువచ్చుటచేత, నాశిఖండియడవులపా
లై పోయియందొకయక్షునివలనపురుషరూపమునుధరియించివచ్చియా
లతాంగినిసంతోషపరచెనుగాని, యాకోమలికోరికలుకొన సాగకపోయె
నుగాబట్టియిటువలెనే, పరిపూర్ణబోధయెఱిగినగురునియొక్కశిష్యులు
తరగురువులనుగోరుటవలన నరకమువిడువదనిభావము॥

శు॥ పరిపూర్ణబోధయెఱిగిన । గురువరుచేబోధగొనినగొప్ప
ఫలంబౌ । పరిపూర్ణబోధనెఱుగని । గురువరుచేబోధగొనినగొ
ప్పఫలమానా * అదియెట్లన్నకూడిరతిలోనా * పురుషునిచేసం
తుపాలతిబడయునుబడయ । తరమానెవారికితమవంటివాలోచే
గొప్పఫలమానా * అదియెట్లన్నకూడిరతిలోనా॥ ౨౨౪॥

తా॥ శిష్యా! పరిపూర్ణబోధనెఱిగిన సద్గురుమూర్తివలననీబోధ
పొందినయెడల గొప్పఫలమిచ్చునేగాని పరిపూర్ణబోధయెఱుగని గురుని
యొద్దబోధపొందినయెడల గొప్ప ఫలముకలుగనేరదు. అది యెట్లన్నను
స్త్రీలుపురుషులతో రతికేళిసలుపుటచేత సంతానమునుబడయనేర్తురే
గాని, తమవంటిస్త్రీలతోగూడుటచేత సంతానమెటుల బడయ నేరరో,
అటువలెనే సచ్చిదానందమార్గముగలవారి బోధవలన జననమరణప్ర

వాహము విడువనేరదు, గాబట్టి సచ్చిదానందరహితుడైన అచలగురు నివలన బోధనుగైకొనిన యెడలఫలితార్థమనెడు జన్మ రహితమును నిస్సంశయముగాబొందవచ్చునని భావము.

ప॥ దృష్టాంతముదొఱి కనునీ । యోష్టముగడలించగానెని
జకల్లనుచు । దాష్టాంతమడుగబోధకు । స్పష్టముగాకప్పుర
ముదీపముజూపవ్రోయి*యాయుక్తిలోపముజేయకోయి * తు
ష్టినొందెదరిట్లుతోచిచెప్పితిగాని । శ్రేష్టము యీబోధచేకొన్న
వారికిదీపముజూపవోయి*యాయుక్తిలోపముజేయకోయి॥ ౨౨౫॥

తా॥ శిష్యా! యీయచలబోధకు గృష్టాంతదాష్టాంతములడిగిన
యెడలకర్పూరదీపమునుజూపుము, యాయుక్తికి నీవులోపముచేయనల
దుయిందువలననందరునుసంతుష్టినొందెదరని తెలిసినీకుజెప్పితిని, యింత
కంటెనువేరేదృష్టాంతములేదు, ఎక్కు మాటలెందుకు, యీయచలబోధ
కంటెనుశ్రేష్టమైన బోధలేదనిభావము.

ప॥ యెఱుకభ్రమగల్గుశిష్యుని । పరితాపము మాన్పునట్టిపం
డిఱుడితడే । గురువరుడుగానిగురువులే । గురువులమనిపొట్టకొ
ఱకుగొణిగేవా రెల్లా*వారికిబోధ తెలియుటకల్లా*పరిపూర్ణమున
లేనియెఱుకనేర్పడదెలిసి । యెఱుకనువిడిపించనెఱుగకగురువులై
గొణిగేవారెల్లా* వారికిబోధతెలియుటకల్లా॥ ౨౨౬॥

తా॥ శిష్యా! యెఱుకయందుభ్రమనుగొనియున్న శిష్యునియొ
క్క ముఖమునుదీర్చునట్టిమహాత్ముడుయచలగురుడేగాని యితరులవలనం
గానేరదు, అట్టియచలగురుడేగురుడుగాని యితరగురువులుతమపొట్టకొ
ఱకుగొణిగేవారు, అట్టివారికిబోధ తెలియుటకల్ల, పరిపూర్ణమునందులేని
యెఱుకనుజూపించి, యాయెఱుకనువిడిపించనేరని గురువులునిజగురువులు
గారు, వారుమాయకులనిభావము.

ప॥ గురుశిశ్రూషయొనర్చుట । యెఱిగించెదనెట్టులనిననేర్ప
డవినుమీ । నరులిష్టదైవమునకుం । బరిచర్యయొనర్చునట్లుభ
క్తితోదుతనూ* గురుమూర్తికత్తుక్తితోదుతనూ* నిరతమ
రమరలేకనీవుసల్పితివేని । గురుబోధమరుగునద్గురునిచేదెలిసేవు
భక్తితోదుతనూ*గురుమూర్తికత్తుక్తితోదుతనూ॥ ౨౨౭॥

తా॥ శిష్య! గురువునకు పరిచర్యలు చేయునట్టి క్రమ మెట్టిదనినవినుము, నరులుతమయిష్టదై వములకు భక్తిశ్రద్ధలతో పూజయును, ధూపదీపనై వేద్యములను, యెటులగావించుకో అటువలెనే, అరమరలులేక సద్గురుమూర్తికి వివిధపరిచర్యలుగావించినయెడల, నీకు యా సద్గురునియొక్క రహస్యమును దెలియవచ్చుననిభావము.

ప॥ తనుమనధనమును గురునకు విసయంబున ధారబోసి వేడ్క గురునిచే ననువై నబోధవడసిన । ఘనమతిమంతునకు సాటిగల రాయీభువిని* లోకులు మ్రొక్కవలదాతామువిని* తానునితరులనితాననక యేమాట । వినక పరిపూర్ణతదనకు వారికి సాటిగల రాయీభువిని* లోకులు మ్రొక్కవలదాతామువిని॥ ౨౨౮॥

తా॥ పుత్రతా! సద్గురుమూర్తికి శరీరమును, మనస్సును, ధనమును, వినయముతో సమర్పించి యత్యానందముతో, నా గురుని నలనబోధగైకొనిన యా పుణ్యాత్మునకు సాటియీ భూమిమీద నెవ్వరును గారు. అట్టి నారినిం జూచి లోకులును నిష్కాపట్యులై మ్రొక్కులు వేయనలయును, నేననియి తరులనితాననియనక. యేమాటలును వినక. వృత్తిరహితమై యుండెడు పరిపూర్ణునకుతోకమున నెవ్వరును సాటిలేరని భావము.

ప॥ జలమునెడ బాయనొల్లని । జలచరములరీవి పూని సచ్చి ష్యుడుహృ । జ్వలజంబను పీతముపై । నిలిపితరముమాని గురునినే గొల్చుకొమ్మి * తదుక్తులనే దల్చునమ్మి * కలకాలమీరీతిగడు పుచునే ప్రాద్దుతలిదండ్రీదొరదాత దైవమనుచు గురువునే గొల్చు కొమ్మి * తదుక్తులనే దల్చునమ్మి॥ ౨౨౯॥

తా॥ వత్సా! చేపలు మొదలగు నీటిజంతువులెట్లు నీళ్లను విడిచి యుండవ్రో, అటువలెనే నిజమైన శిష్యుడు తనహృదయ కమలమునందు సద్గురుస్వామిని నిలుపుకొని యితరచింతలను విడిచి, సదా గురువునే గొల్చుకొనును, అట్టి యుక్తులనే దలచుచుండును, కలంతకాలమీరీతి జేయును, అట్టి సద్గురుడే తల్లియనియును, తండ్రీయనియును, దొరయనియును, దాతయనియును, దైవమనియును భావించవలయునని భావము.

ప॥ సతిపారుగూరికిపోయిన । పతిరాకడ గోరినట్లు భావములో నన్ । మతిమంతుడు సచిఁ ఘోడు । సతతము గురురాక గోరు సత్వము

వీనరా * వానితోటిసాక్షువ్వరసరా * హితునిరాకడకున్నే హి
తుడుగోరినయట్లు|అతిదరిద్రుడుద్రవ్యతతినిగోరినయట్లునత్యము
వీనరా*వానితోటిసాక్షువ్వరసరా|| ౨౩౦||

తా|| బిడ్డా!యితరగ్రామమునకుం బోయిన తనభర్తరాకకు, ఉ
త్తమస్త్రీయెటులయెదురుచూచుచుండునో, అటువలెనేబుద్ధిమంతుడై
నశిష్యుడుయెల్లప్పుడును, గురునిరాకనుగోరియుండును,యదినత్యము,అ
ట్టివానికిసమానులెవ్వరునులేరు, మిత్రునిరాకను స్నేహితుడుగోరినవిధ
ముగా,మిగులదరిద్రుడు ధనమునుగోరినట్లుగా నిజమైనశిష్యుడుసదా
గురునిరాకను గోరియుండుననిభావము.

ప|| అతివలరతిచతురతలా | యతివలచేవారితండ్రులరయ
రనుచుతత్పతులరయనేర్తురట్లనె|మతిమంతుడుగురునిబోధమా
నినగానీ * తద్బోధతామానడుపూనీ * అతిదరిద్రునిచేవిద్యా
జ్ఞానాఘనుడు|చతురునివిత్తమార్జించినతంతులుమానినగానీ *
తద్బోధతామానడుపూనీ|| ౨౩౧||

తా||శిష్యా!లోకమునస్త్రీలుతమచతురత్వములు, తమవంఁడి
లవల్లతమతండ్రులెఱుగరనియును,తమపురుషులుమాత్రముయెఱుగుదు
రనియునుభావించురు,బుద్ధిమంతుడై నశిష్యుడు తనగురుడుబోధించకుం
డినను తానాబోధయందపేక్షగలిగియుండును, అతిదరిద్రుడుతనయొద్ద
విద్యనేర్చుకోనపేక్షించిన యాధనవంతునియొక్క-ధనముగ్రహించునటు
లశిష్యుడుగురుబోధను క్రమేణదెలుసుకొనుననిభావము.

ప|| పరిపూర్ణబోధదెల్పే | పరియంతముసేవజేసిబహునమ్మిక
గా|గురుమూర్తికితరుపాతను | మరికన్నులగననివానిమార్గము
ఛీఛీ*తలచరాదామాటనుఛీఛీ* గురునాజ్ఞవిననిదేగురువై శిష్యు
లగూర్చి | గురుబోధదెల్పేటిగురువంచకునియొక్కమార్గముఛీఛీ
* తలచరాదామాటనుఛీఛీ|| ౨౩౨||

తా|| పుత్రా! కాపట్యముగలమనుజుడు తనకుపరిపూర్ణబోధదె
లుపునంతవరకును, సగ్గురునకువివిధపరిచర్యలుచేయుచు, తనభక్తివిన
యములనుజూపిమిగులనమ్మకమునుబుట్టించి, అట్టిపరిపూర్ణబోధనుబొం
దినపిమ్మట,గురునియింటికింబోక,గురునకుంగనుపించక ముఖముతప్పించె

దుదురాత్మనియొక్క మార్గము ఛీఛీవినరాదు, తలచరాదు, సద్గురునియొక్క యాజ్ఞచుబొందక నేతానుగొందఁజుశిష్యులనుగూర్చుకొని గురుబోధనువారికిందెలుపునట్టి యాగురువంచకునియొక్క మార్గమున్న ఛీఛీ వినరాదుతలచరాదు, వాడెగుగుద్రోహియనిభావము॥

ప॥ తనశిష్యులువినితనునతి వినయంబునగొలుచుకొఱకువినుతులొనర్చుకొని తనగురువునుగురుఁజింటికి జను దెంచినజూచిశిశ్రూషతామెనర్చుండూ * లేమినిదెలిపిచనుమనుచుండూ * వినుముకుచ్చితశిష్యాగ్రణివీడువీడెట్లు! ఘనబోధోక్తిస్థితిగనునోగురునకుశిశ్రూషతగమెనర్చుండూ * లేమినిదెల్పిచనుమనుచుండూ॥ ౨౩౩॥

తా॥ శిష్యా! కొందఁజుమరహంకారులు. తమశిష్యులుదమ్ముగీర్తించుటకును, వినయంబునగొల్పిసేవించుటకును, తమశిష్యులయెదుటవారిగురువునువినుతించు రేగాని నిజముగాతమగురుదుతమయింటికివచ్చినయెడల, యామహాత్మునకుతాముశుశ్రూషలుచేయరు, అట్టిసద్గురునకు తమకష్టదరిద్రములను జెప్పిపొమ్మందురు, ఇటుమంటికుచ్చితమనస్సుగల శిష్యులుయెట్లుజన్నరహితులయ్యెదరు, అకటానారుముక్తినింబొందనేరగు, జననమరణప్రవాహములువారినివిడువవని భావము

ప॥ కుటిలాత్మడైనశిష్యుం! డిటువలెతాబల్కుగురుదుయింటికిరాగా | యెటుబోవుచుండిరాకో | యిటుకీకదర్శనముమల్లియెప్పుడయ్యానో * యెవరికిదెలుసుయెప్పుడేమానో * యెటుదోచదేమైనయిత్తమంచనుకుంటే | తుటుకునవకరాగిదుడ్డయినలేదిపుడెప్పుడయ్యానో * యెవరికిదెలుసుయెప్పుడేమానో॥ ౨౩౪॥

తా॥ శిష్యా! కుటిలమనస్సుగలకపటశిష్యుడు, తనగురుదుతనయింటికివచ్చినంజూచి. తాముయొక్కడికిం బోవుచునిక్కడికివచ్చితిరో, మఱలయెన్నడువచ్చిమాకుదశానమిత్తురో, యెప్పుడెప్పుడుయేమేమిజరుగునో, యెవ్వరికిందెలుసును. యిప్పుడేమైనను దేనరవారికినిచ్చెదమనియోచించినను, యొక్కరాగిదుడ్డయైననులేదు, నాకుయేమిలోచలేదని తనకపటవినయములనుజూపునని భావము॥

ప॥ జపములుతపములుసలుపుచు | విపరీత స్వరణజేయువేదాంతార్థం! బపరిమితంబుగజెప్పును కపటాత్మదుశిష్యుకోటిగని

మెచ్చుకొంటకూ * మెచ్చిద్రవ్యమును యిచ్చెకొంటకూ * అపకీ
ర్తి సేతలక మరినట్లుగుపడి యుపము చేబ్రతుకుచును దులోకులుత
ననుగని మెచ్చుకొంటకూ * మెచ్చిద్రవ్యమును యిచ్చెకొంటకూ || ౨౩౫ ||

తా॥ శిష్యా! నిజమెఱుంగనికి పట వేషధారులై న యభ్యాసగురు
వ్రేలు, తమ శిష్యవర్గము మెచ్చుకొనునటుల జపమును, విపరీత మైన స్మరణ
యును జేయుచు, వేదాంతార్థములను విచ్ఛలవిడిగా జెప్పుదురు, యిటుల జే
యుట పరిమార్థముకొంటకుగానూ, శిష్యులు మెచ్చిధనమిచ్చుకొంటకై యిటు
ల జేయుదురు, యిది యపకీర్తి వనమనిభావము.

ప॥ గురుమూర్తి - మరహంకృతి దొరకొన్న నుదొంగత్రోవ
ద్రొక్కన చెవులం గురునిందవినిన జేసిన । సుసకుపరిపూర్ణ బోధ
నలవియె తెలియా * కూడ దువాని తెలియక కలియా * గురుడు దెలిసి
నపు స్తక రీతి చేపురాక । మరసి తిననియెంతొ మురిసిన గురుబోధ
నలవియె తెలియా * కూడ దువాని తెలియక కలియా || ౨౩౬ ||

తా॥ పుత్రతా! శిష్యుడు సగ్గురుని యెదుట అహంకారమును బొం
దినను, దొంగత్రోవలయందు నర్తించినను, గురునింద చెవులతో వినిన
ను, తాను జేసినను, అట్టిదుర్భాష్టునకు పరిపూర్ణ బోధ పట్టనేరదు, అట్టివాని
కర్తృధర్తములను తెలియక వానితో జేరకూడదు, గురుడు నెలుసుకొనిన
అచలగ్రంథమువల్ల నేనును పరిపూర్ణుడనై తినని వాడెంత సంతసించినను,
వానికి పరిపూర్ణ బోధకలుగ నేరదనిభావము.

ప॥ నాలుగు శుశ్రూషణములు । లోలతగా వించుకొనుచు లో
కాతీతం । బాలోకించియు గురు చేయిలో కముజోలి విడువమిం
తే చాలన్నా * నీతో గూడ యిది మరువకన్నా * కీలు దెలియనిచదు
వుచాలా చదివెందుకు । చాలించునీ విట్టి కీలు దెలిసి తోనే నిగుంటే
చాలన్నా * నీతో గూడ యిది మరువకన్నా || ౨౩౭ ||

తా॥ శిష్యా! నాలుగు విధములై న శుశ్రూషణగా = స్థాన శుశ్రూ
ష, అంగ శుశ్రూష, భావ శుశ్రూష, ఆత్మ శుశ్రూష, యీ చతుర్విధములు.
(స్థాన శుశ్రూష యనగా = గురుస్థానమును విడువక భటువి వలె గురు కార్య
ములను జరిపించుట. అంగ శుశ్రూష యనగా = సగ్గురువునకు స్నానాదికృ
త్యములను దీర్చుచు కాలు చేతులు పట్టుట. భావ శుశ్రూష యనగా = సగ్గురు

* దుభావమునందలంచినవస్తువును దెచ్చిసమర్పించుట ఆత్మశుశ్రూషయన
గా = శరీరయాత్నాలు రెండును సద్గురునకు సమర్పించి యే భాంతులును లేని
వాడై లోకాతీతమైన పరిపూర్ణమును సద్గురుకటాక్షమువలన దర్శించి,
యీ లోకముయొక్క సాఘాతమును విడుచుట, నీవు యీ నాలుగింటిని మ
రువకుము, గురుకీలు దెలియనిచదువులు చాలాచదువుటవలనంబ్రయోజ
నమేమి, వాటినింజాలించి, గురురహస్యమును దెలియుట చేత నీకు జన్మర
హితముగలుగునని భావము॥

ప॥ దేశికునిచరాతీర్థము । కాశీగంగయనిగురునిగనుగొన్న
నుని । శ్వేశుండనితనకునుయుప । దేశంబునరించునట్టిదేతారక
మనీ * మనసందుతానీతీరుగానీ * యేసీమయందున్న కాశీప్ర
యాగరామేశునిపురమైప్రకాశించునాసీమయదేతారకమనీ *
మనసందుతానీతీరుగానీ॥ ౨౩౮॥

తా॥ శిష్యా! దేశికస్వాములవారిశ్రీపాదతీర్థమే కాశీగంగయనియును
సద్గురుమూర్తియేవిశ్వేశుండనియును, తనకునుపదేశించినదియే తారకమ
నియును చునస్సునందలంచవలయును, సద్గురుడుండెడుదేశమే కాశీప్రయా
గరామేశునిపట్టణమై ప్రకాశించునట్లుల మనంబున నెంచవలెననిభావము

ప॥ గురుచరణజలముగోదావరియనిగురుమూర్తిరామభద్రుం
డనిత । త్పురమునుభద్రాచలమని । గురుమంత్రమేతారకమని
గురిగల్గినట్టి * తీరిగిరానిమరుగెఱిగినట్టి * గురుడున్నచో టెనుం
దరమైనశ్రీశేష । గిరిరంగనాయకపురమనదగియుండుగురిగల్గిన
ట్టి * తిరిగిరానిమరుగెఱిగినట్టి॥ ౨౪౯॥

తా॥ శిష్యా! సద్గురునియొక్కపాదజలమే గోదావరియనియును
సద్గురుడే రామచంద్రుండనియును, సద్గురుడుండెడుపురమే భద్రాచలమని
యును, గురుమంత్రమే తారకమనియును, త్రికరణశుద్ధిగాదలంచిన శ్రే
ష్ఠుడైనశిష్యుడు, గురునిమరుగుతెలుసుకొనిజన్మరహితుండగును, సద్గురు
డువసియించెడుచోట శ్రీరంగనాయకపురమనిజెప్పబడునని భావము॥

ప॥ గురుడునరుడనుచుదెలిసిన|గురుమంత్రముమరచియున్న
గురుపుత్రులనా|దరణయొనర్చకయుండిన|గురువునువిడనాడిరెం
చోగురునిజేరిననూ*సద్గురుబోధ నెఱిగిదూరిననూ * యెఱుకమ

హత్త్విమునెఱిగినయిటువంటి నరునకుదప్పదు సరికి ముయింకి
క్కగురుని జేరిననూ*సద్గురుబోధ నెఱిగిదూరిననూ॥ ౨౪౦॥

తా॥ శిష్యా! గురుడునరుడనిభావించినను, గురుమంత్రమునుమఱచియుండినను, గురుపుత్రులనాదరణచేయకుండినను, అచలపరిపూర్ణబోధగలసద్గురువునువిడిచి, యెఱుకమార్గమునందువర్తించెడు వేరొకగురువును, ఆశ్రయించినను, గురుబోధయెఱిగిదూషించినను, యెఱుకమహాత్యములయందిష్టముగలనాడుగానుండినను, అట్టిపాపాత్ములకు సరికిమువిడువదనిభావము.

ప॥ భానవై రాగ్యభక్తసామాననదీస్నానదేవమంత్రపరిసతః
ధ్యానమభిమంత్రములుపర । మాననియతిగోరినట్టిమనుజసంఘముకూ*బోధను తెల్పుమనినవారలకూ* తానుబోధించుటతగదుబోధించితే తానునేననుభ్రాంతి తొలగేదేలాగం లేమనుజసంఘముకూ* బోధను తెల్పుమనినవారలకూ॥ ౨౪౧॥

తా॥ శిష్యా! భానమును, వైరాగ్యమును, భక్తియును, సరియైన మార్గములనియును, నదీస్నానమునుదేవమంత్రపరిసయును, ధ్యానమును, మంత్రచుభిమంత్రములును, పరమసినమైశుపామరజనులు, అచలబోధను తెల్పుమనివేడినను, వారికిబోధించకుండదు, బోధించిననువారికి తానునేనుపరులనెడుభ్రాంతి విడువనేగదనిభావము.

ప॥ ఇంగితమునెఱిగినద్గురు । పుంగవుచేనరుడుభక్తిముక్తిక్రియలకాసంగమువెడలినశృంగారమెవాసిచేష్టచూచెవారలకూ*వాడున్నట్లుతోచెవారలకూ*మంగళసూత్రమెబ్బంగిశృంగారమో । శృంగారవతికియాశృంగారవతికిట్లజూచెవారలకూ*వాడున్నట్లుతోచెవారలకూ॥ ౨౪౨॥

తా॥ శిష్యా! పరమరహస్యమెఱింగినసద్గురున్వామివలన యేనరుడుభక్తిముక్తిక్రియలయొక్కచేరికయును, చేరకుండటయును, యీరెంటినివిడిచినయామహాత్మునిచేష్టలుజూచువారలకు మిగులశృంగారములుగానుండును, పరిపూర్ణమునుదెలిసినవారలకు నీలోకముమిగుల వింతయైయుండును, గుణవంతురాలకుమంగళసూత్రమెటుల శృంగారమోఅటువలెనే, మానవులకుపరిపూర్ణబోధయేశృంగారమనిభావము.

ప॥ జనులందరుగురుబోధను । గనిరాజనులందునేనుగలియు
కయున్న । ననుమన్నింతురెవారని । మనసునదలపో నైబోధమర్క
మబ్బినా * అబ్బినవారిధర్మమబ్బినా * జననమరణములేనిఘన
మైనత్రోవనే । గన్న నెతిసీబోధగనకున్న యీబోధమర్కమబ్బినా*
అబ్బినవారిధర్మమబ్బినా॥ ౨౪౩॥

తా॥ శిష్యా! లోకమునజనులందరుగురుబోధను బొందిరనియు
ను, నేనాజనులతోగలియుకుండినవారు నన్నుమన్నింతురాయనియును,
మనస్సునదలంచినమాత్రముననే పామరులై నవారికి సత్పురుషులమ
ర్కముదెలియవచ్చునా, అటులఅబ్బినను, వారిధర్మముదెలుసునా, దెలియ
నేరదు, జననమరణములులేనిమహాశ్రేష్ఠమైన యచలబోధను బొందకుం
డినవారికి, యామర్కధర్మములుదెలియరావనిభావము.

ప॥ హృదయగ్రంథివిడుటకై । సదయతయీబోధదెల్పజన
దాగురుడై । వదలకచి త్తములోపల । పదయుగములుదలపవలదె
భక్తుడై నపుడూ * భ్రాంతిరహితాసక్తుడై నపుడూ* కుదురపు
యివిరెండుగురుశిష్యులకుగాక । కదిలిక లేనట్టిఘనబోధోక్తస్థితిభ
క్తుడైనపుడూ * భ్రాంతిరహితాసక్తుడై నపుడూ॥ ౨౪౪॥

తా॥ శిష్యా! జననమరణములుగలముడివీడిపోవుసటుల గురుడు
యీయచలబోధనేదెలుపవలయును, భక్తుడై నశిష్యుడుసద్గురుపాదపద్మ
ములనువదలక తనచిత్తమునందలంచవలయును, యిదియేభ్రాంతిరహి
తమగువిధము, యీరెండువిధములుగురుశిష్యులు అనుష్ఠించక, ఘనమై
నయీయచలబోధ కుదురనేరదనిభావము.

ప॥ గురుడాసనదలకుండిన । మఱిశిష్యుడుద్రవ్యలోభమగ్నుండ
యినకా । మరియుదదక్కదిరువుర । కెటిగుండుమువీరలతిహీనులొ
యన్నా* ఘట్టిగదురభిమానులోయన్నా* గురుడుశిష్యునిగన్నకొ
డుకుగాగనకున్న । గురునిపై శిష్యుడాగురినిల్పకుండినహీనులోయ
న్నా* ఘట్టిగదురభిమానులోయన్నా॥ ౨౪౫॥

తా॥ శిష్యా గురుడుఅధికఆశగలవాడుగానుండినను, శిష్యుడు
లోభిగానుండినను, యీయిరువురకునుమరియాదలుండనేరవు, వీరిరువు
రుమిగులహీనులు, నిజముగాదురభిమానులు, గురుడుశిష్యునితానుగని

నప్రత్యునిగానెంచకుండినను, శిష్యుడుగురుడుదేవుడనియెంచకుండినను, నిజముగావీరిరువురుదురహంకారులనిభావము.

ప॥ గురుగురుబోధలచేతను పరిపూర్ణంబెఱిగియెఱుకవిడిచిన
యతనిం గుఱుతెఱుగనరులశక్యమె యెఱిగిననరులట్టిబోధయె
ఱిగేరొయన్నా * దా రెఱిగినమరుగుండదన్నా * చిఱుతపాపని
రీతిమరిపిశాచముభాతి తగుగుచునుండువెక్కలిమాటిగురుడె
ట్లుయెఱిగేరొయన్నా * దా రెఱిగినమరుగుండదన్నా॥ ౨౪౬॥

తా॥ శిష్యా! సగ్గురుడుతనగురునియొక్కయచలబోధనుగ్రహిం
చి, యెఱుకనువిడిచినయాపుణ్యపురుషునిం దెలుసుకొనుటకునరులకుశ
క్యముకాదు, యెఱిగినవారికేయీగుట్టుదెలుసును, అట్టివారికిమరుగుండ
దు, అట్టిమహాత్ములుబాలులవలెను, పిశాచములవలెను, పిచ్చినాండ్రివలె
నువర్తింతురు, అట్టివారినిం దెలియుటకుసాధ్యముకాదనిభావము॥

ప॥ మలయాద్రినున్నచెంచుల కిలచండనభూరహములె
యింధనమటమిక్కిలిగలుగబట్టియట్లనె చులకననుమ్మియింటగ
లుగుసూరిభూషణుడూ*బహుమాన్యుడుదూరస్థుడెపుడూ* తె
లియనివారికితెలిసేదికరెనము తెలివెచెదెలిసి నతెలియజేసినబో
ధసూరిభూషణుడూ*బహుమాన్యుడుదూరస్థుడెపుడూ॥ ౨౪౭॥

తా॥ శిష్యా! మలయాద్రియనెడు, పర్వతముమీదకాపురము
చేయునట్టి చెంచువాండ్రుమంచిగంధపుకట్టెలను దమకువంటకట్టియలు
గాజేసుకొందురు.యేలననగా, విశేషముగా మంచిగంధపుకట్టెలుగలిగి
యుండుటవలనవారికివాటియందులక్యములేదు, అటువలెనే, సగ్గురుమూ
ర్తిశిష్యుడుండుయింటనేయుండినయెడలమిగులఅలక్యభావమేగాని, గు
రుత్వముగల్గియుండడు, గాబట్టిదూరముగానుండినయెడలవిశేషపూజ్య
తగలుగుననిభావము॥

ప॥ దూరముననుండివిన్నచు చేరునుసజ్జనుడుగురునిచెంతకు
బోధక॥కోరిదుజనుడుగోరడు । దూరస్థుడుగాకగురునితోగూ
డియుండి * యెట్లనియన్న దూరాననుండి * కోరితుమైదతమ్మిజే
రితేనియగ్రోలునారీతినెఱుగవుచేరికప్పలుతమ్మితోగూడియుండి
* యెట్లనియన్న దూరాననుండి॥ ౨౪౮॥

తా॥ శిష్యా! సజ్జనుడుదూరముగానుండినను, గురునిదగ్గరకుం
బోయి, గురురహస్యమునుగ్రహించును, దుర్జనుడుదగ్గరగానుండినను, గు
రుబోధనుబొందనేరడు, అదియెట్లనగా, కప్పలుతామరయందేయుండియు
ను, ఆతామరలోనిమధువునుగ్రహించనేరవు, తుమ్మెదబహుదూరము
నుండివచ్చియాతామరలోనిమధువునుగ్రహించిపోవునని భావము॥

ప॥ వాసిమదిదెలిసినశిష్యుని యాశ్రమమునకుండగినబోధ
నతనికిదెలియం | జేసిముదమందజేసెడి | దేశికుడేముఖ్యుడనుచు
తెలుసుకొవ్రాయా*కనియతగాణ్ణికలుసుకొవోయా* చేసినద
యతోనీయాశసంపూర్తిలు | వ్రాసె తెవేసుకొచూచేవుతరువా
త తెలుసుకొవ్రాయా*కనియతగాణ్ణికలుసుకొవ్రాయా॥౨౪౯॥

తా॥ శిష్యా! లోకమునవాసిమొదలగు అపాంగలక్షణముల న
భ్యసించినవారిమనోదృఢమునకుండగినటుల భావములనుయిచ్చునట్టి
యాదేశికోత్తమునిజేరి, యతనివలనసంబోధగైకొనిన, తనయిష్టముపూ
ర్తిలును, అంతవరకువ్రాసియుంచుకొనుమనిభావము.

ప॥ మంతనమునగురుబోధను | యెంతోవింతనుచునమ్మితిం తే
గదయే | వింతలుగనరావనిధా | వంతమునొందెటివానిబ్రతుకంత
కంతే*చింతలులేనిగతిగానడంతే * అంతకంతకువానికతిచాద
స్థమేగాని | సంతకూటముతోటిసంభోగించెడువానిబ్రతుకంతకం
తే*చింతలులేనిగతిగానడంతే॥ ౨౫౦॥

తా॥ శిష్యా! కుచ్చితపురుషుడు, అకటాయచలబోధయందుమిగుల
వింతలుండునని యోచించివచ్చిచేరితిని. యేవింతలునుగనుపించలేదా,
యిదియేమిమార్గమనిదుఃఖాత్తయైనవానిబ్రతుకుఅంతేగానిఅంతకుపై
నలేదు, మిగులచాదస్తుడైయుండును, అట్టివానికినరకముతప్పదు, స్వ
కాంతకూటమునువిడిచి పరస్త్రికూటమునుబొందిన వానిబ్రతుకెంతహీ
నమో, అంతటిహీనుడు, యేదుఃఖములునులేనియచలపరిపూర్ణభావము
నుబొందనేరడనిభావము.

ప॥ తనగురుబోధనుతాజది | వినవినుజనవితతిమదికివింతయి
యీబోధనునేర్పకున్నవ్యర్థము | జననంబనితోచిశరణుశరణు
నట్లూ*నెటనెవారుదరిజేరునట్లూ*ఘనమైనయుక్తిజేకొనువా

|| డేశిష్యదు| అనుమానమేమియుగనరాదువిసశ్రావ్యాశరణనున

• ట్లూ*వెంట నెవారుదరిజేకునట్లూ||

౨౫౧||

తా|| శిష్యా! తనగురునియొక్క బోధనుతాజదివిన, వినునట్టిజన సమూహముయొక్క మనంబులకునిష్ఠముగా, యీయచలబోధనుబోధించకుండినవ్యర్థము, జననమరణములకుభయపడి శరణుశరణనివేడిన వారుదరిజేరునట్లు, మహాశ్రేష్ఠమైన యచలబోధయ నెఱుఁగిచేత, శిష్యునిసంశయములు దీర్పవలయుననిభావము.

ప|| తనభార్యరూపురేఖలు| తనపుత్రులసద్గుణములుతనసంపదయుం|దనపెరటిచెట్టుమందును|తనగ్రామపుసాధుజనులుతనకుమెప్పొనా*యీయిలలోనెంతటివారికైనా* వినలేదనీవాహల్యనుజూచిమోహించె | ఘనవాహనుండుచక్కనిభార్యగలిగుండితనకుమెప్పొనా*యీయిలలోనెంతటివారికైనా|| ౨౫౨||

తా||శిష్యా! యీలోకమునయెంతటివారికైనను, తనభార్యయొక్కసుందరమును,తనపుత్రులసద్గుణములును,తనసంపత్తును,తనదొడ్డియందుండెడుచెట్టుమందును, తనగ్రామమందుండెడుసాధువులునుతనకుమెప్పుగాన్తుండదు, అదియెట్లనగా=దేవేంద్రుడుతనకుదిన్యసుందరియైనభార్యగలిగుండియును,గౌతమమహాబుష్ఠిభార్యయైనఅహల్యాదేవినింజూచిమోహించిమిగులకష్టములనుభవించినటులనీవువినలేదాయనిభావము.

ప|| జతనముగదాచించదువుము | రతనమ్ములహారమిదియురసికులగళమా | యతనముదీనికినేబహు | యతనముగావించితెచ్చియిస్తినేడూ * బోధకుబందోబస్తారచూడూ * రతనాలెట్లారాళ్లురతనాలంచనియంటే | రతనాలీపద్యాలేరసికులెఱిగె
• • దరివిసీకిస్తారానేడూ * బోధకుబందోబస్తారచూడూ|| ౨౫౩||

తా|| శిష్యా!లోకమునభక్తియోగజ్ఞానులకుయీయచలభావముచక్కగాబోధపడుటకై బహుప్రయత్నముతోడయీపద్యములనెదురత్నములహారమును, రసికజన్మలైనయశరీరులయొక్కమెడలోధరింపజేసితిని,వీటినిసంతనగాదాచించదువుకొనుడు, రాళ్లురత్నములుగావుయీపద్యములేజీవరత్నములనిభావము.

ప॥ విననేర్చిచెప్పనేర్చిన | మనుజులకేదీనిలోనిమర్తముదెలు
సుకా | వినజెప్పనేరకుండిన | మనుజులుయీబోధలోనిమర్తమె
ఱిగేరా * దీనందుండెధర్తమెఱిగేరా * జనులేకొబ్బరికాయతి
ననేర్పుగలవాను | తినవచ్చునాకోతితనకాకాయబ్బినమర్తమెఱి
గేరా * దీనందుండెధర్తమెఱిగేరా॥ ౨౫౪॥

తా॥ శిష్యా! యీపద్యములనువిననేర్చినవారికిని, చదువనేర్చిన
వారికిని, యీపద్యములయొక్కమర్తములుదెలియవచ్చునేగాని, యిత
రులకువీటియందుండెడుధర్తములెఱుగబడవు, అదియెట్లనగా, టెంకా
యనుదినుటకుమనుజులకేసాధ్యపడునుగాని. కోతికియూ టెంకాయలభిం
చిననుదానికిందినుటకుసాధ్యపడనేరదనిభావము.

ప॥ తానెంతలెస్సజదివిన | దీనినిదెలియంగగలడెదేశికవ
ర్యం | యీవికసేవించనియెడ | మానవులదియెట్లటన్నమరికన
వోయీ * నామాటందుమనసుంచవోయీ * వానకాలము
లోనివర్షముయొకిబిందు | నై నమింటనునిల్వదదినిశ్చయమేకా
దమరివినవ్రోయీ * నామాటందుమనసుంచవోయీ ॥ ౨౫౫॥

తా॥ శిష్యా! తాముయెంతచక్కగాజదువనేర్చినను, దేశికస్వా
ములవారిని సేవించివారికటాక్షమునుబొందకుండినయెడల, యీపద్య
ములయొక్కమర్తములను దెలియజాలరు, నామాటనీమనంబుననుంచు
కొనుము, వానకాలమండలివర్షబిందువులలోనొక్కటియైననుమిం
టియందునిల్వకుండుటసత్యమేననిభావము.

ప॥ నన్నాశ్రయించినావని | యన్నాయీబోధనీకునతుకు
టకొఱుకె | యెన్నోయిక్తులుజెప్పితి | విన్నవాదీనినీవువిడువ
కెప్పటికీ * నాయాజ్ఞనుగడువకెప్పటికీ * నన్నునీవునినునేకన్న
వేళెట్టిదో | నన్నీవువిడలేవునేనిన్నువిడలేనువిడువకెప్పటికీ * నా
యాజ్ఞనుగడువకెప్పటికీ॥ ౨౫౬॥

తా॥ శిష్యా! నీవునన్నుయాశ్రయించుటనుబట్టి యీబోధనీకు
జక్కగాబట్టుటకొఱుకెయనేకయుక్తులనుజెప్పితిని, నీవుయెన్నటికినిమరు
వవలదు, నాయాజ్ఞకుమించవలదు, నీవునన్నను, నేనునిన్నునుజూచిన
వేళయెటువంటిదో, నీవునన్నువిడజాలవు, నేనిన్ను విడువజాలననిభావము.

ప॥ పత్యయై నను సతియై నను । అతిసాహసపరులుగాక యాం
తర్యమునక॥ రతివేళలజ్జపడసం । తతికలుగదుచూడుమట్లతగదు
లజ్జింపా*గురుశిష్యులకట్లతగదులజ్జింపా* మదినినీవిట్లనమ్మతిజేసి
యేయేసం॥ గతినన్నదుగుముబోధస్థితిసీకుదృఢపరతుతగదులజ్జిం
పా*గురుశిష్యులకట్లతగదులజ్జింపా॥ ౨౫౭॥

తా॥ శిష్యా! పురుషుడైనను స్త్రీయైనను, అతిసాహసముచేత
రతియుపరతులు సలుపక సిగ్గుపడినయెడల సంతానము కలుగనేరదు,
అటువలెనే, గురుశిష్యులులజ్జపొందుట కూడదు, గనుక నీవుసంతోషము
తోనన్నయేమేమియడిగిననువాటినిం దెలియపరచినీకు యీ బోధచక్క
గాదృఢపరతుననిభావము.

ప॥ రతికొఱకుగా దెసతిపతి॥ కతిహితమతిసేవసేయునటువలె
బోధ॥ స్థితిసీకుకుదురుటస । మ్మతితోగురుసేవసేయుమానీతిమం
తా*అభిమానముపోనీతిమం తా*అతనికిదయవస్తైయారనిమిష
మునబోధ॥ స్థితిసీకుకుదిరించుసిగ్గువిడిచికొలుపుమానీతిమం తా*
అభిమానముపోనీతిమం తా॥ ౨౫౮॥

తా॥ శిష్యా! భోగముకొఱకుగదా స్త్రీలు పురుషులకుహితు
లై పరిచేర్యలుచేయడము, అటువలెనే యీబోధసీకుకుదురుటకొఱకు
గురుసేవచేయుము, నీకునీతియును మంచి బుద్ధియును గలిగి, అభిమా
నము విడిచిపోవును, నీవుసిగ్గువిడిచి గురుసేవ జేసినయెడల, సద్గురునకు
దయవచ్చి నిన్ను నిమిషములోపల పరిపూర్ణునిగా జేయునని భావము.

ప॥ నీమానసమునసంశయ । మేమాత్రమునిల్పబోకుమికనా
తోడే॥ నామాటనిశ్చయమునే॥ నేమాత్రముదాచలేదునీతోడును
మ్మి* యింతకుమిక్కిలిక లేదులెమ్మి*నామీదతలపుంచిననుమ
రువకికనేను । నీమీదదయయుంతునిజమిందు కేవట్టునీతోడును
మ్మి*యింతకుమిక్కిలిక లేదులెమ్మి॥ ౨౫౯॥

తా॥ ప్రియశిష్యా! నీమనంబున లేశమైన సంశయ ముంచవల
దు, నీయందాన, నేను యేమాత్రమైనను దాచి చెప్పలేదు, నీయం
దాన, యింతకుమిక్కిలిలేదు, నన్నునీవు మరువవలదు, నేనిన్ను మరు
వను, మనకిరువురకు నిదియేప్రమాణమని భావము.

నాగురుబోధనునీచే! బాగుగవినినిందసేయుభ్రష్టులమాట!|
 ల్లోగొనివిడిచెదవిదినీ! కేగురుడిలాటిబోధనెఱిగించడోయీ *
 యెఱుకలోది నెఱిగించునోయీ * ఆగురుబోధలనన్నిటి నెఱిగుం
 డి | నాగురుబోధనేనయముగనీక్తి స్తినెఱిగించడోయీ * యెఱు
 కలోది నెఱిగించునోయీ|| ౨౬౦||

తా|| శిష్యా! నాగురునియొక్క బోధనునీవలనవినినిందచేయున
 ట్టిభ్రష్టులమాటలువినినీవునుభ్రమపొందికుము, యేగురుడునునీకిటువం
 టిబోధనుయెఱిగించడు, యెఱుకలోనిమార్గములనుయెఱిగించును, యె
 ఱుకలోనిమార్గములయందు నర్థించెడుయనేకగురువులయొక్క బోధల
 న్నియునేనెఱింగియు, వాటినినీకవ్వక, నాగురునియొక్క నిజమైనబోధనే
 నీకునిచ్చితినని భావము.

ప|| సక్కముగబీరపీచుల | చిక్కుసుమీవిచ్చరాదుభీయీ
 యెఱుకక | మక్కువనేబోధించిన | చక్కనిబోధాగ్నిచేతసా
 ధించుపోరా * విచ్చెనుచింతచాలించుకోరా * చొక్కపూయీ
 బోధకెక్కడికీడోను | తక్కినబోధలదిక్కుచూడకుదీనిసాధించు
 పోరా! విచ్చెనుచింతచాలించుకోరా|| ౨౬౧||

తా|| శిష్యా! యెఱుకమార్గములునిజముగా బీరకాయపీచువ
 లెమిగులచిక్కుగానుండును, భీభీ, అట్టిచిక్కువీడదీయుటవలనమాయ
 కేకారణము, ప్రేమతోనేనుగోధించినబోధాగ్నిచేతపరిపూర్ణమునుసాధిం
 చుము, నీచింతలన్నియును భాసిపోవును, యేబోధలునుయీబోధకు
 యీదుగావుగనుక తక్కినబోధలనువిడువుమని భావము.

ప|| అడవియుసిరికెయజలనిధి | బొడమినలవణంబటంచు
 బొగడినరీతిక | పుడమినియీస్థలమందున | కడువేడుకనీవు
 నేనుగలయుటవినరా * నీనాప్రేమగలసెకన్గొనరా * విడవు
 నీవునన్నువిడలేనునేనిన్ను | కడువేడ్కనీవు నెక్కడబోకనిలచిట్లు
 గలయుటవినరా * నీనాప్రేమగలసెకన్గొనరా || ౨౬౨||

తా|| శిష్యా! అడవియొక్కయుసిరిగకాయలకును | సముద్ర
 మునందుపుట్టిన పుష్పనకునుసంబంధము కలిగిరుచిపుట్టినటులమనమి
 రువురమునీస్థలమందునగూడితిమి, నేనిన్నువిడుచుటలేదు, నీవునన్నును

విభవపు, నీవుయెందును బోకనిలిచివిచారణ చేసినయెడలనీవునా ప్రేమ యొక్క నిజస్థితినిగనుగొందువని భావము॥

ప॥ పెద్దలనిందయొనర్చకు । పెద్దలసేవించుకొంటకుపిరిదివి
యకుమే । పెద్దలతోవాదించకు । పెద్దలుచెప్పేటిమాటపెడ
• చెవులవినకూ * పెద్దలునడిచేనడతనేమనకూ * పెద్దలకన్న
నేపెద్దనంచనుకోకు । పెద్దలగనుగొన్నప్రియముతోమ్రొక్కు
ముపెడచెవులవినకూ * పెద్దలునడిచేనడతనేమనకూ॥ ౨౬౩॥

తా॥ శిష్యా ! పెద్దలనునిందచేయకుము, పెద్దలనుసేవించుటకు
నెనుకదీయకుము, యే పెద్దలతోను వాదించకుము, పెద్దలుచెప్పెడు
మాటలనుశ్రోత్రముల కానందముగావినము, పెద్దలునడిచేనడతలుత
ప్పనిభావించకుము, పెద్దలకంటెనునేనుబెద్దవాడననితలంచకుము, పెద్ద
లనుజూచినప్పుడు వెంటనేసాష్టాంగపడినమస్కరించుమని భావము.

ప॥ పెత్తనముననేనుంగిల । జెత్తనుదినవలసె జేమచిన్న
తనముననే । హస్తకొనిదినునుచక్కెర । నిత్తెనీరెంటిసీకునిష్ట
మేదైతే * చేకొనుమదెస్పష్టమేదైతే * పెత్తనమునజేతుపెం
పొందుమందును । చిత్తములోదెలియుచిన్నతనమేమేలుయిష్ట
మేదైతే * చేకొనుమదెస్పష్టమేదైతే॥ ౨౬౪॥

తా॥ శిష్యా ! పెద్దతనముగలయేనుఁగు భూమియందుకసు
వుచుదినవలసివచ్చెను, చిన్నతనముగలచీమచక్కెరనుదినవలసివచ్చెను,
యీరెంటిలోనీకు యేదియిష్టమైతే యటులజేయుము, విచారించగా,
పెద్దతనముచేత చేటుకలుగుటకు సందియములేదు, నీచిత్తమునచిన్నత
నమేమిగులశ్రేష్టమని, సుఖకరమని తలంచుమని భావము.

ప॥ తననుశరణున్నవారల । మనసెట్టిదోతఱచిచూచి మఱి
దెల్పదగుక । వినువారికిదగినట్టిది । యనిరిట్లుమహానుభావులతి
చాతుర్యమునా * వికాసముగనతిచాతుర్యమునా * ఘనమయిన
యీబోధకరుణనిచ్చితిదీనిజ । చ్చినదనుకనిదురవచ్చిసదాకిమరు
వకుమతిచాతుర్యమునా * వికాసముగనతిచాతుర్యమునా॥ ౨౬౫॥

తా॥ శిష్యా ! తనకుశరణునినమస్కరించినవారియ భిక్షా
మునుదెలుసుకొని, వారిమనస్సునుజక్కగాశోధించి వారియభిప్రాయ

ములకుందగినటుల భానములివ్వవలయునని పెద్దలు మిగులచాతుర్యముగా బలికిరి, మహాశ్రేష్ఠమైన యీబోధనుకరుణతో నీకిచ్చితిని. నీవు జచ్చునంతవరకును నిదురవచ్చునంతవరకును దీనిని నీవుమరువవలదు, పెద్దలుసంతోషముతో చాతుర్యముగా బలికిరని భావము.

ప॥ చెప్పదగుగురుదుబోధను । జెప్పినపనిజేసేనేనిశిష్యా
గ్రణికిణ్ । జెప్పదగుంజెప్పినపని । తప్పనివాదించేనేనిదయదల్చి
బోధా * యిద్దరికుండదగదట్టివేధా * చెప్పిముందుగబోధచెప్పె
డిపనులెన్ని । జెప్పగూడదువానితిప్పలుబెట్టకదయదల్చిబోధా*
యిద్దరికుండదగదట్టివేధా॥ ౨౬౬॥

తా॥ శిష్యా ! సద్గురుదుతనయాజ్ఞ ప్రకారమునడిచే శిష్యునకు యీబోధజెప్పవలయును, తానుజెప్పిన మాటతప్పని జెప్పిన యాశిష్యునియందును దయగలవాడై వానికిబోధించవలయును, ఆగురుశిష్యులిరువురకుమనోవేధనలుగలిగియుండకూడదు, జెప్పదగనిపనులుజెప్పియాశిష్యునికష్టపెట్టకూడదనిభావము.

ప॥ ఇవివినుమనిననుజనులు । చెవియొగ్గెదరివియునుష్టుజేసి
కృతికిబల్ । చవిబుట్టింతురదెల్లన । శివుడుకళానిధినిజక్కజేసే
నలేదా * నీమదిశంకబాసెనలేదా* అవనిలోశ్రీరాములవగుణి
నాహల్య । నెవరేమియనకుండసవరించినుగుణిగజేసెనలేదా *
నీమదిశంకబాసెనలేదా॥ ౨౬౭॥

తా॥ శిష్యా ! యీపద్యములను వినుమనిజెప్పిన నుజనులు విందుగు, వారికిజక్కగాగుచివుట్టునటులసవరణగా జదువవలయును, అదియెట్లైనగా, శివుడుచంద్రునితనశిరస్సునంధరియించి, గురుభార్యనుంబొందినదోషమునుహరింపజేసిజక్కపరచినట్లుగాను, యిదిగాక యీలోకమున శ్రీరామచంద్రుడు, దుష్టగుణముగలిగిన, అహల్యనుయెవరేమిబ్రార్థించకనే, రాతినినాతిగాను, నుగుణిగానుజేసినటుల, గురుదుశిష్యునిపావనునిగాజేయును, నీమనోశంకలనువిడుపుమనిభావము.

ప॥ గురుసూచనై ననరులను । మరిమరివినుమనుచుజదువుమా
పద్యములన్ । గురుసూచనయెఱుగనియా । నరులనువినుమనుచు
జదువనగుబాటగదరా * అదియెట్లన్ననికనేజెల్పెదరా* పురుష

సంగతిలేనిపాలకొక్కొక్క శాస్త్ర మరసిమెచ్చునదానినతిప్రా
ధనతివలెనగుబాటగదరా*అదియెట్లన్ననికనేదెల్పెదరా ॥ ౨౬౮ ॥

తా॥ శిష్యా! అచలబాధమాచనై నవారియొద్దమాపద్యములను
వినుమనిమరిమరి చదివివినుపించవలయునేగాని, గురునూచనలేనివారి
యొద్దమాపద్యములనుజదివినపరిహాసమగును (అదియెట్లనగా)నేజెప్పెద
నువినుము, పురుషసాంగత్యమెఱుగనిమాచక మ్మకుక శాశాస్త్రమునువిను
పించినయదిమెచ్చుకొనదు, ప్రాధస్త్రీలుయాక శాశాస్త్రమును మెచ్చు
కొనిమిగులసంతోషింతురని భావము.

ప॥ ఎవరున్న నేమిభయమని సవరింతురుదప్పలున్నసాధులు
వినినా । సవరింతురునుమ్మివినిని యవినీతులునిండజేయనయ్యె
దేమోయీ*అందులోమనదిపొయ్యెదేమోయీ* భవనాశస్థితి
లేనిపద్ధతియీబోధ । సపురుగవినుపించుచాటేలమాటేలనయ్యె
దేమోయీ*అందులోమనదిపొయ్యెదేమోయీ॥ ౨౬౯॥

తా॥ శిష్యా ! సాధువులు, యెవ్వరుండిననుభయపడకతప్పులను
సవరింతురు, దుష్టులువినివాటినినిందింతురు, అందువల్లనయ్యెదేమి,
అందువలనమనదిపొయ్యెదియేమి, చావుపుట్టుకలులేని యాయచల
మార్గమునుదాచకబాహాటముగా వినుపించుమని భావము.

ప॥ పుట్టింటబిడ్డబహుగా । దిట్టయియుండిననునెవరుదిట్ట
రుభువిలో । బుట్టింటివారికోడలు । దిట్టయిననుయత్తవారుదిట్ట
రునుమ్మి * చేతులకొద్దికొట్టేరునుమ్మి * అటువలెనేబహుదిట్ట
యినశిష్యుని । తిట్టదుగురుమూర్తివట్టివారుచాలతిట్టేరునుమ్మి*
చేతులకొద్దికొట్టేరునుమ్మి॥ ౨౭౦॥

తా॥ శిష్యా! పుట్టింటియందలిబిడ్డదుడుకుగానుండిననుయెవరున్న
తిట్టరుకొట్టరు, కోడలుతుడుకుగానుండినయెడల అత్తగారుదిట్టుదురు,
చేతులకొద్దికొట్టుదురు, అటువలెనే, దుడుకుగలశిష్యునిగురుదుదండించ
కుందును, యితరులుదిట్టిచేతులతోగొట్టుదురని భావము.

ప॥ అందముగఘనులుమెచ్చెదరెందుకుమెచ్చెదరుదీనినితర
జనంబుల్ । చందురుదుదయంబందిన । సింధువుచెలరేగినట్లుచెల
గునెచెరువుల్ * కోనేర్లుబావులునూతులుయేధుల్ * మందయాన

లపొందుమగవారెనుతిజేతు | రెందుకునుతిజేతురిలషండపురుషు
లుచెలగునెచెరువుల్ *కోనేర్లుబావులునూతులుయేరుల్ || ౨౨౧ ||

తా॥ శిష్యా ! యీయచలపరిపూర్ణబోధనుగొప్పవారుమెచ్చును
రేగాని, అల్పులుమెచ్చరు, చంద్రోదయముకాగానే, సముద్రదుప్పొం
గునేగాని, చెరువులును, కోనేర్లును, దిగుడుబావులును, యేర్లునుయుప్పొం
గవు, అటువలెనేస్త్రీలతోసుఖంచెడుసుఖానందమునుపురుషులేనుతింతు
రుగాని, (షండపురుషులుఅనగానపుంసకులు)యేలనుతింతురని భావము.

ప॥ కాకింబులుసంపూర్ణత | టాకస్థజలంబులెట్లుద్రావక
త్పవచే | గైకొనునొకుంభజలమ | ట్లీకలియుగమందుదుష్టు
లింపుమీరగనూ * నిల్వదుబోధకంపుబారిననూ * మీకుదీని
కెలంకెమాకేలయిట్టిచీ | కాకుచొక్కడమైతెగైకొందుమందు
రుయింపుమీరగనూ*నిల్వదుబోధకంపుబారిననూ || ౨౨౨ ||

తా॥ శిష్యా ! కాకులుసంపూర్ణముగా జలములుండెడుటాక
ములలోనిజలమును, దాహముదీగ్చుకొనుటకుపానముచేయక, కుంభ
ములలోనుండెడుమురికినీళ్లనుద్రావుచున్నవి, యిదేప్రకారము, యీక
లియుగమందుదుష్టులుపరిపూర్ణభావమునుబొందనేరక, మిగులనీచమైన
యభ్యాసమార్గములననుష్ఠించి, తాముసర్వముతెలిసినవారివలెగర్వము
తోపరిపూర్ణభావజ్ఞులనునిందింతురు. అట్టిఅజ్ఞులయొక్కవిపరీతభావము
లనుగురించిమనకేలననిభావము.

ప॥ కుచ్చితమతియగుపురుషుని | జెచ్చెరవినుమనుచుజదు
వసిష్టులవలెదా | ముచ్చటపాటుగవినడివి | కుచ్చులకుల్లాయి
కుక్కకూనకెందుకురా*పిడుదుకుదుగ్ధపానమెందుకురా*హెచ్చ
యినముత్యాలపచ్చలప్రతకము | గ్రుచ్చిపేరుగజేసితెచ్చిజేసితె
కోతికూనకెందుకురా*పిడుదుకుదుగ్ధపానమెందుకురా || ౨౨౩ ||

తా॥ శిష్యా ! యీయచలబోధనువినుమనివినుపించినను, కుచ్చి
తమతియైనపురుషుడులోకులవలెతానుముచ్చటగావినడు, అదియెట్లనగా
కుక్కపిల్లకు సరిగెకుచ్చుల కుల్లాయిధరియించుటవ్యర్థమేగదా, కుక్కల
యొక్కరక్తమునుద్రాగెడుపిడుదుకుపాలుద్రాగించుటవ్యర్థమేగదా, యి
దియునుగాక, మిగులవెలగలముత్యాలహారమునకుమంచిపచ్చలప్రతక

మృగూర్చి, కోతిపిల్ల మెడలో ధరియించుట వ్యర్థమే గదా, అటువలె నేడు మృ
లుమగుల శ్రేష్టమైన యాయచలభావమును, అలక్ష్యముగా జూతురనిభా.

ప॥ అక్షయబోధస్థితిగల । లక్షణవేత్తలకు మెప్పులై నకృతు
లతో । కక్షకుతప్పులు కుమతిప । రీక్షింపుచునుండు నెన్నో రీతుల
• వినుమీ*తద్భావమీరీతికనుమీ*మక్షిక మెప్పుడుమానినుగం
ధాదు । లీక్షింపువ్రణముప్రత్యక్ష మేగదయెన్నో రీతులవినుమీ*
తద్భావమీరీతికనుమీ॥ ౨౭౪॥

తా॥ శిష్యా ! లక్షణవేత్తలై న పెద్దలు మెచ్చుకొనునటుల అక్షయ
మైన యాయచలబోధను జేసితిని, దుష్టులు తమతండ్రులకానాటి పోగొట్టు
కొన్నటుల తప్పితము లేవెదుకుచుండురు, అదియెట్లైనగావినుము, ఈగ
లుమంచినుగంధాదులమీద వ్రాలియాశుగంధమును గ్రహించక, దుర్గం
ధములై న పుండ్లమీదను, గడ్డలమీదను వ్రాలియాదుర్గంధమునే గ్ర
హించుట ప్రత్యక్షముగా గనుపించుచున్నదని భావము.

ప॥ రమ్మనిబిలువనిదేప । ద్యమ్ములుజదువంగవచ్చియవినిం
దింగుక । సమ్మతిగాకకుమతివిని । యిమ్మహినదియెట్లటన్ననిట్ల
నెవినుమీ*వానిబుద్ధినిట్లనెకనుమీ* బొమ్మలాటాడించుబొమ్మ
తానొకటిచీ । పొమ్మనియనిహా స్యమ్మైనర్చిననుబోకనట్లనెవిను
మీ*వానిబుద్ధినిట్లనెకనుమీ॥ ౨౭౫॥

తా॥ శిష్యా ! రమ్మనిబిలువక నేడు మృత్యులు యీపద్యములను జదువు
నపుడు వచ్చి యీపద్యములను నిందింతురు, యీలోకమున దుర్జనులప్రవ
ర్తనలు యిట్టివని దెలుసుకొనుము, బొమ్మలాటలాడునపుడు హాస్యము చే
యునట్టి బొమ్మను చీచి పొమ్మనిచీకొట్టినను, యెటులబోకుండునో అటువలె నే
దుర్జనులు పొమ్మని బ్రార్థించి చెప్పిననుబోక నిందింతురని భావము.

ప॥ వటియించినచన్నులుగల । కుటిలాలినినిందజేయుగుత్త
పురవికా ! యెటువలెతనతప్పెలుగక । నటువలె గ్రంథమును
మెచ్చడతిదుర్జనుండు*లేనిదెతప్పులెదుకుచునుండు*యిటువంటి
బోధనే నెఱిగేదెట్లనుకోక । కటువాక్యములు బలికిఘనులగాసిల
జేయునతిదుర్జనుండు * లేనిదెతప్పులెదుకుచునుండు॥ ౨౭౬॥

తా॥ శిష్యా ! సుష్కించిన స్తనములుగలస్త్రీనింజూచి, గుర్రపురవిఃగలస్త్రీతానునుకొద్దిదినములలోనటులయగునని యోచించుకరిహాసముచేయుచుండును, అటువలె నేమర్జనుదుఱ్ఱగంధమును మెచ్చకతప్పులెంచుచుండును, అకటానేనెటులయిట్టిగొప్పబోధను గ్రహింతుననియోచించక, కఠినవాక్యములాడి పెద్దలనుల్లఘించుననిభావము.

ప॥ గురువరమీనానందున । యెఱుకనుతెరగలిగియుండెనిన్నాళ్లునుదమ । కరుణారసేక్షణములం । దెరదీసితిరెఱుకమాటదీరెనిక్కడికీచాలునుబోధదూరదెక్కడికీ * పరిపూర్ణమునలేనియెఱుకనుజూపించి । యెఱుకలేదనియంటిరెఱుకలేదాయెనుదీరెనిక్కడికీచాలునుబోధదూరదెక్కడికీ॥ ౨౨౨॥

తా॥ స్వామీ సగ్గురువర్యా, యిన్నిదినములు, దేవరవారిసందున నాసందునయెఱుకయనెడుతెరగలిగియుండెను, దేవరవారికరుణాకటాక్షముచేతనాతెరతొలగిపోయెను, యెఱుకమాట నేటితోదీరెను, పరిపూర్ణబోధయికచాలును, దేవరవారుయెఱుకనుజూపించి, యెఱుకలేదనిసెలవిచ్చితిరి, అదేప్రకారముయెఱుక మాటనేటితోతీరిపోయెననిభావము.

ప॥ ధారుణిగొంతజరించివి । చారించితిగానియీవిచారమునేనెవ్వారలుజెప్పగవినలే । దారయమీనోటవిన్నానయ్యగురుమూర్తి*తరమానుతిజేయమీకీర్తి * సారసనేత్రపురారిసీరజబృందారకముఖులైన । నేరరుమిముదెలియనయ్యాగురుమూర్తి*తరమానుతిజేయమీకీర్తి॥ ౨౨౩॥

తా॥ స్వామీలోకమున నేనుచాలామట్టుకుతిరిగి, విచారణజేసితినియెవరివల్లనుయిట్టిబోధనువినలేదు, దేవరవారివలనవినితెలుసుకొంటిని ఆహాదేవరనారినినుతించుటకునాతరముకాదు, బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరులును, యింద్రాదిదేవతలునుమిమ్ముగీర్తించజాలరని భావము॥

ప॥ ఘటమెదుటబెట్టిచూపిన । యటువలెబయలుండజూపియతిమాయలచే । నటియించుచున్నయెఱుకను । తృటిలోవిడిపిస్తిరిపుడుతీరెనాశంకా*మదిబుట్టదుయేరీతినింకా* యెటుదోచకిలువెడలియటుమిమ్ముజూచిన । పృతినుండిదయజేసిప్పటిదాకబాధిస్తీరెనాశంకా*మదిబుట్టదుయేరీతినింకా॥ ౨౨౪॥

తా॥ స్వామీ! కుండయెదుటంబెట్టి చూపించినటుల యచలపరిపూర్ణమునుజూపించితిరి । అనేకమాయలచేతనటియించెడుయెఱుకను నిమిషములోపల విడిపింపఁ జేసితిరి, నాసంశయము లన్నియును దీరెను, యికనుయేసంశయములునుబుట్టనేరవు, యశరీరుండనై తిననిభావము॥

ప॥ ఒరులునేననకనుండినఁ దెలిగింపుమదేమొబయలుయే నొరులంచుకొనెయెఱుకను నెవ్వరులేదనవలె॥ నెఱుకనుయున్నదని యంటెయదిలేదంచనుకో* నేనునినునీమదినిలేదనుకో* యెఱిగి యీలేనెఱుకయట్లలేకుండితె॥ పరిపూర్ణమునుదాన్నే పగిదిగురై తిగేముయిదిలేదంచనుకో* నేనునినునీమదినిలేదనుకో॥ ౨౮౦॥

తా॥ శిష్యా! పరులనినేనని యనకయుండునదేయచలము, నేననియును, పరులనియునుయెఱిగినదేయెఱుక, అదేలేనియెఱుక, నేనును నీవునులేనివారమనినీబుద్ధిచేతం దెలుసుకొనుము, యీలేనియెఱుకలే కుండినపరిపూర్ణమునుయెఱుగుటెట్లు, లేనియెఱుకలేనేలేదనిభావము.

ప॥ నాబుద్ధికిసరిపడ్డది॥ నీబుద్ధిగానియెన్నినేర్పులగనినకా । ఛీ బద్ధులయాబుద్ధులు॥ నాబుద్ధికిమెప్పురావునాతండ్రివినరా* శా బాసునిన్నేతండ్రిగనెరా* యీబుద్ధినికమానకేబుద్ధిబూనకు । యేబుద్ధిబూనిననీబుద్ధిచెడిపోవునాతండ్రివినరా* శాబాసునిన్నే తండ్రిగనెరా॥ ౨౮౧॥

తా॥ బిడ్డా! యెన్నివిధములయోచించిననునాబుద్ధికిసరిపడినదినీ బుద్ధియేగాని, ఛీఛీయెఱుక మార్గములయందువర్తించెడువారిబుద్ధులునా బుద్ధికిమెప్పురావు, నాతండ్రి, శాబాసునిన్నుయేతండ్రిగనెను, యీబుద్ధిని విడువకు, యేబుద్ధినిబూనకు, యేబుద్ధిపూనిన నీబుద్ధిచెడుననిభావము.

కు॥ కొట్టితిదిట్టితిశ్రమలం । బెట్టితినీమనసుచెవులబెట్టకపెడ చెవుల । బెట్టితిమొట్టితివెడలం । గొట్టితినీమనసుదెలియకోప ములేకా* సరితెలిసితివోపికసోకా* పట్టుమిచ్చెదనింకనట్టేమి లేదాయె । పట్టుమిచ్చెదబోధఘట్టివాడవురోరికోపములేకా* సరితెలిసితివోపికసోకా॥ ౨౮౨॥

తా॥ బిడ్డా! నిన్నుతిట్టితినిగొట్టితిని మిగులబాధలుబెట్టితిని, నీమాటలువినకపెడచెవులబెట్టితిని, తలమీదమొట్టితిని, యిల్లువెడలంగొట్టి

తని, కోపముచేత కాదు, నీమనస్సుశోధించుటకై యిన్ని బాధలు పెట్టితిని, ఆహానీ శాంతమును దెలుసుకొంటిని, నీవుమిగులబుద్ధిమంతుడవు, ఘట్టవాడవు, నీకుపరిపూర్ణబోధనిచ్చెదను, గ్రహించుమనిభావము.

ప॥ నీవెంతకొట్టితిట్టిన । నేవిడిచేవాడగానునీచరణంబుల్ ।
చావయిన పెండ్లియయినన్ । నేవిడువనటంటివిఘట్టినబిభత్స
రా * నేగనుగొంటినినిష్ఠతారా * కావుననీకిట్టిఘనమైనబోధ
ను । వేవేగదయచేస్తినీవిదివిడువకునిబిభత్స క్తుడౌరా * నేగను
గొంటినినిష్ఠతారా॥ ౨౮౩॥

తా॥ స్వామీ దేవరవారెంతకొట్టితిట్టినను, నేనువిడిచేవాడనుగాను, మరగామైనను పెండ్లియైనను, మీసాదములయొద్దనే యనినన్ను విడువకుంటివి, ఆహానీవునిజమైనబిభత్స క్తుడవు నేనునీనిష్ఠలను దెలుసుకొంటిని, నీకిష్టమైనయచలబోధనిచ్చితినిసాధించుమనిభావము.

ప॥ నానోటిమాటవెంటడి । తానెప్పుడుసంచరించెతగునీచి
త్తం । బేనరిగనియీబోధని । ధానమునీకి స్తిదీన్నిదాసుకోసు
మ్మా * నిత్యమునీవుచూచుకోసుమ్మా * యేనరుడైననీనీబోధ
నడిగితె । వానిమనసరయక వానికిదెల్పేవుదాచుకోసుమ్మా *
నిత్యమునీవుచూచుకోసుమ్మా ॥ ౨౮౪॥

తా॥ శిష్యా! నీవునానోటిమాటప్రకారము, తప్పకవర్తించుటచేతనీచిత్తవృత్తినిందెలుసుకొని, యీయచలబోధనునీకిచ్చితిని, నీవుదాచుకొనిజూచుకొనుచుండుము, యేమానవుండైనను నిన్నుయీబోధనిమ్మనియడిగిన, నీవువానిమనస్సును శోధించకయివ్వగూడదని భావము.

ప॥ కన్నదివిన్నదిలేకను । యున్నదిపరిపూర్ణమనుచునూహ
నెఱిగినన్ । కన్నదికన్నట్టేచను । నన్నరయగనెవ్వరున్నారామీ
దనదుగా * విన్నావాయున్నవారెవ్వరనగా * నిన్నుపోలికగా
నుకన్నులపండ్తుగై । తిన్నగగలిగుండునిన్న నేతెరదీయనామీ
దనదుగా * విన్నావాయున్నవారెవ్వరనగా ॥ ౨౮౫॥

తా॥ శిష్యా! కన్నదివిన్నదిలేక, ఉన్నదంతయుపరిపూర్ణమనినీబుద్ధిచేతనూహించినయెడల, చూచినదిచూచినట్టుగానేబోవును, విచారించగాపరిపూర్ణమునకంటెనుయేమిలేదు, నిన్నుపోల్చిచెప్పబడినదేగాని య

దిక్కులపండుగగాగనుపించుచున్నది. నిన్ననెడు తెరదీసినవెనుకయున్న
దంబయుపరిపూర్ణమేయనిభావము.

ప॥ లేనిజగమెఱుక లేదని । మానుగయిదిదెలసినపుడెమర్త
ములేక । గానంబడుబట్టబయ్యలె । మానుగగలిగుందునెందు
జూచిననందూ * అందముగానుజూచినముందూ* అందుయిం
దనరాకయెందుజూచినబయలు । సందుసందులనిండిపొందశక్య
ముగాకజూచిననందూ*అందముగానుజూచినముందూ॥ ౨౦౫॥

తా॥ శిష్యా-లేనిజగత్తునుయెఱుక నులేవని తెలుసుకొనినప్పుడేమ
ఱుగుమర్తములులేక పరిపూర్ణము ప్రత్యక్షముగాగనుపించును, అందు
యిందనకయెందుజూచినను సందులేకపరిపూర్ణము నిండినిర్దేశించుటకు
శక్యముగాక, సుందరముగా ముందుగాగనుపించుచున్నదని భావము.

ప॥ నమ్మునిజమ్ముగమనమున । ముమ్మాటికియెఱుకజోలిమూ
ర్కొనకమది । నమ్ముమచలమ్ములెస్సగ । నిమ్మళముగనిల్చిచూ
డనీవునిల్వలేవు * నమ్మకుమెఱుకయదినమ్మలేవు * తమ్ముల
లోననిమ్ముగవెలిగేటి । తుమ్మెదయనినేనునమ్మబల్కితిసుమ్మునీ
వునిల్వలేవు * నమ్మకుమెఱుకయదినమ్మలేవు॥ ౨౦౬॥

తా॥ శిష్యా - నీవునిజముగానీమనంబుననామాటనునమ్ముము,
ముమ్మాటికియెఱుకనుదలచవలదు, నిన్నునీవునిదానించిచూడగా, నిలు
వకపారిపోదువు. కమలములలో శ్రేష్టమైనసహస్రారకమలమునందువెలి
గెడుతుమ్మెదవంటిఆపోజ్యోతియేనీవనిజెప్పితిని, నీవేసచ్చిదానందమూర్తి,
నిన్నునీవునమ్మవలదు, అచలపరిపూర్ణమునే నిజముగానమ్ముమనిభావ.

ప॥ తెలవారెనుయికజన్మము । కలయ్యెజగంబులెల్లగను
గొనుచుండ । కలమేలుకొన్నపిమ్మట । నిలువగలేదయ్యెయెఱు
కనిక్కముసుమ్మా * నమ్మినదానినీవికనమ్మా * యెక్కడజూ
చినపిక్కటిల్లుచుబయలు ॥ మక్కువగలిగుందుదిక్కులసంతట
నిక్కముసుమ్మా * నమ్మినదానినీవికనమ్మా॥ ౨౦౭॥

తా॥ శిష్యా తెల్లవారెను, జన్మముకలవంటిదాయెను. మేలుకొ
నినపిమ్మట జగములన్నియుకల్లలాయెను, యెఱుక నిల్వక పారిపోవుట
యేసత్తము, నేను నమినయచలమునే నీవునునమ్ముము, నమ్మినవారికినా

శనములేదు, యెక్కడజూచిననుపరిపూర్ణముపిక్కటిల్లుచు దిక్కుల
టనునిక్కముగానున్నదిజూడుమనిభావము.

ప॥ ఖండాఖండమునొందక । నిండినపరిపూర్ణమెఱిగినెరియె
ఱుకనుదా॥ ఖండించిచిద్దడంబులదండిగపరిపూర్ణమెఱుగనుండే
వారెవరూ*మండితముగనునిండేవారెవరూ* యెండలోపలను
న్నదండిచీకటిచాటు । మొండిదేహములేకనుండునట్లనెజూడు
నుండేవారెవరూ* మండితముగనునిండేవారెవరూ ॥౨౮౯॥

తా॥ శిష్యా ఖండాఖండములనుబొందక, సర్వమునిండినపరిపూ
ర్ణముచుయెఱిగి(చిత్స్వరూపమైనయాత్మగాను,) జడస్వరూపమైనశరీ
ముగానుగల, యాయెఱుకనుఖండించినపిమ్మటనిండినపరిపూర్ణమునెఱు
గుటకునుండేవారులేరు, అచలమేసర్వమునిండియుండును, యెండయంద
చీకటిదాగియున్నటుల, మొండిదేహములులేకుండజూడుమనిభావము

ప, ఇదిమర్తమనుచునెఱుగక । విదితజ్ఞులమనుచుననెడువే
త్తలమాటల్ । మదిలోనిల్చుకుమంత్రము । మదిలోమరచుండ
బోకుమాబోధరీతి* నిశ్చలముగనిలుపువిఖ్యాతీ* ఇదియది
యనియెఱుకయెప్పుడుగలిగి । తేదప్పకుమీబోధదైవమనెడుజ్ఞ
ప్తిమాబోధరీతి* నిశ్చలముగనిలుపువిఖ్యాతీ॥ ౨౯౦॥

తా॥ శిష్యా! యీపరిపూర్ణభావముయొక్క మర్తమునుదెలియ
నేరక, మేముపెద్దలమని, వేదాంతవేత్తలమనిజెప్పెడుమాటలను నీమ
నస్సుననుంచవలదు, నేనుబోధించినమంత్రమును నీమనంబునమరువవ
లదు. నిశ్చలచిత్తముతోలోకమున ప్రఖ్యాతిబొందుము, యిదియదియని
యెఱుకనుదలచక, సదాదేవుడనేజ్ఞప్తిగలిగియుండుమనిభావము.

ప॥ కలవంటిదియెఱుకనుతన । కలలోపలనైనగానిగానగ
బోకకా । కలమేలుకైనపిమ్మట । కలయనిజూడకుమునీవుకాం
క్షలులేకా*యెన్నడునీవాకాంక్షలబోకా*కాంక్షాకాంక్షలరెం
టికలనైనదలచక, కాంక్షలుగలయెఱుకకాలిపోయినవెనుక కాం
క్షలులేకా*యెన్నడునీనాకాంక్షలబోకా॥ ౨౯౧॥

తా॥ శిష్యా! కలవంటిదియైనయెఱుకను, తనకలలోనైనజూచు
టకుప్రయత్నముచేయకూడదు, కలగనిమేల్చినపిమ్మటయాకలయంద

లిక్కినాటినింజాచుట లేదు, నీవెన్న డట్టియిష్టయిష్టముల రెంటినినీవుకలలో
నై నదలచవలదు, కోరికలుగలయెఱుక కాలిపోయినవెనుక, పరిపూర్ణము
నందు యే బ్రాంతులును లేవనిభావము.

లేనివియైనజగమెఱుకలు । మానసమునసత్యమట్లమానకతో
చుక । లేనివి లేకనుజూచిన । తానన్నది లేకబయలుతానేయై
యుండూ * తెలివిలో తెలివి తెలివి లేకుండూ * అలసిన తెలసినకల
సినమెలసిన । నలసినయది వెల్లివిరిసినరీతిని తానేయైయుండూ *
తెలివిలో తెలివి తెలివి లేకుండూ॥ ౨౯౨॥

తా॥ శిష్యా ! లేనివియైనజగత్తుయును, యెఱుకయును, మనస్సు
నకుసత్యముగానేదోచుచుండును, యీరెండును లేనివనిదృఢపడినయెడ
లతానుతానన్నదిలేదు, అంతటనుయీబయలేయున్నది, తెలివిలో తెలివి
లేకనేయున్నది, అలసినను, తెలిసినను, కలసినను, మెలసినను, వలసినను,
ఆపరిపూర్ణము (వెల్లివిరిసినటులయనగా = సర్వమునిండినదై యున్నది) తె
లివిలో తెలివి, శుద్ధ తెలివియనెడు కళాస్వరూపము లేనేలేదనిభావము.

ప॥ మాటలకుదురునులక్ష్యము । మాటలచేచెడునుగురియు
మర్తమెఱిగినక । మాటలులేకనుబయలే । మాటకువకచాటు
లేకమరియుండునన్నా * చూపులచేతచూడరాదన్నా * రేపుమా
పునులేదుప్రాపుదాపునులేదు । ఆపదసంపదయనిశములేనిదిమరి
యుండునన్నా * చూపులచేతచూడరాదన్నా॥ ౨౯౩॥

తా॥ శిష్యా ! మాటలవల్లనేలక్ష్యముకుదురును, మాటలచేతనే
గుఱుతుగలయెఱుక చెడిపోవును, యీమర్తమెఱిగినపరిపూర్ణమునకుయే
మాటలునుచాటునులేకనిండియున్నది, చూపులనెడుఆపోజ్యోతులచేత
చూడరాకయున్నది, రేపుమాపులును, దగ్గిరదాపులునులేక, యేకాల
మందును, సంకటములుగాని, సంపత్తునుగానిగలిగియుండక, యొకటేవిధ
ముగానున్న పరిపూర్ణమునునిర్దేశించిచెప్పుటకుసాధ్యముకాదనిభావము.

ప॥ తరమాపరిపూర్ణముగన । గురుకృపలేనట్టినరులుగుఱుతు
లిడుటకై । పరమార్థమెఱుగశక్యమే । గురుకృపచే తెలిసెనేని
గుఱుతుండదయ్యా * మరుగెఱిగినమరినిల్వదయ్యా * మరుగుతెలి

సినమీదనురియెఱుకతాబోవు । మరుగుచేతనెబహుమాయలు

భైష్టనుగుఱుతుండదయ్యా*మరుగెఱిగినమరినిల్వదయ్యా॥ ౨౯౪॥

తా॥ శిష్యా! గురుకటాక్షమునుబొందనిమానవులుపరిపూర్ణమునుద
ర్శించుటకును, గుఱుతువిడుచుటకునుశక్తులుగారు, గురుకటాక్షమునుబొం
దినవారికేగుఱుతువిడిచిపోవును, పరిపూర్ణమునుదర్శించిన యెఱుకపారి
పోవును, పరిపూర్ణమునుదర్శించనివారినియెఱుకబాధలుపెట్టుననిభావ.

ప॥ ద్వయదోషరహితమగుచును, ద్వయదోషముపొందబోకద్వ

యశూన్యుడవై, ద్వయమద్వయములుగాకను, ద్వయమద్వయమ

నెడియెఱుకదగులక తానూ*మిగులుటలేకవగపునుమానూ*పగ

లురాత్రులుగాకపరిపూర్ణమైబయలువె! లుగకమలుగకతొలుగ

కనలుగకదగులక తానూ*మిగులుటలేకవగపునుమానూ॥ ౨౯౫॥

తా॥ శిష్యా! ద్వయదోషరహితుండవై, ద్వయదోషములను
బొందకద్వయశూన్యుండవై, ద్వయాద్వయములనెడియెఱుక చేతందగు
లుపడక, దుఃఖములేనివాడవుగమ్ము, పరిపూర్ణమువెలుగక, ఆరిపోక, కదల
క, నలిగిపోక, తగులుపడక, పగులురాత్రులనిలేకయున్నదనిభావము.

ప॥ కూడిగురుశిష్యులిద్దరు । వేడుకతోబయలునున్నవిధమె

ఱిగెఱుకక । వీడిరిదిలేనిదనుమా । చాటునయికయేమిదోచదది

యేమోకానీ*వింటిరెమీరలిదియందులోనీ*జూడుమియెఱుక

నువేడితివిడుమంచు । యీడుజోడునులేనియేకమైవిలసిల్లెదదియే

మోకానీ*వింటిరెమీరలిదియందులోనీ॥ ౨౯౬॥

తా॥ శిష్యా! గురుశిష్యులిరువురు పరిపూర్ణసముద్రమునందు వాలలాడుచు యె
ఱుకలేనిదనివిడిచిరి అదిపరిపూర్ణముయొక్కచాటునయైన దాగియున్నటులతోచలే
దు, యిదిమీరువింటిరిగదా, లేనియెఱుకను విడుమంచువేడితిని, యీడుజోడులేక,
సహారహితమై, యేకమైయున్నదే పరిపూర్ణమనిభావము.

ప॥ ఎఱుకనెఱుంగనిబయలులో । గురుడునుశిష్యుండువారి

గొడవలుయికమీ । రెఱుగరుయెఱుకనెఱుంగరు । యెఱిగినవన్ని

యునుమీరెయేనునుల్లక్కి*యుల్లక్కిదానెప్పుడుల్లక్కి*మరి

యింకమాటాడమాటలేదాయెను । సరిలేనిబయలైతెనరిపోయెన

టుమీదయేనునుల్లక్కి*యుల్లక్కిదానెప్పుడుల్లక్కి॥ ౨౯౭॥

తా॥ శిష్యా! యెఱుకను యెఱుగని యీపరిహారమునందు, గురుశిష్యులయొ

కృత్వానాదివృత్తులు, మిరలుగజాలరు, యెఱుక నెఱుంగరు, యెఱిగినవన్నియును మిరును నేనును, మనమిరువురబద్ధము, అబద్ధముయొప్పుదునబద్ధము, యికమాట్లాడుట మమాటేలేదు, సరిసాటిలేనిబయలుమాత్ర మేనిండియుండెను, నేనెప్పుడబద్ధమనిభావము

ప॥ అలభద్రదాచలమనినబ । యలుగనుగు రైలుగవలయునే టుకనెవిష్టుం । దులదోచిగురునికృపచే । నిలువకవిష్టే గిపోతెని శ్చయమిదెరా*కృష్టదాసునిశ్చయమిదెరా • యిలలోసనెవరైన యీకందార్థములలో । పలిగూడార్థముదెలియభ్రమనుజెందరు వారునిశ్చయమిదెరా*కృష్టదాసునిశ్చయమిదెరా॥ ౨౯౮॥

తా॥ శిష్య! భద్రదాచలమనిన పరిపూర్ణమనియెఱుగవలయును, యెఱుక నెడు విష్టువుయాపరిపూర్ణమునందుగనుపించి, గురుకృపచేతనావిష్టువు, మటుమాయముగా బోయినయెడల, పరిపూర్ణ మేనిశ్చయము, యిదియేకృష్టదాసులవారియదార్థము, ప్ర పంచమున నెవ్వరైన నీకందార్థములయందలి గూడార్థములను దెలియుటచేత భ్రమనుజెందరు, యిదియేనిశ్చయము, గ్రంథకర్తయొక్కనిశ్చయమిదియేననిభావము,

ప॥ భాగవతులనారాయణ । యోగికిజానకియనేటియువతీ మణికికీ । బాగుగపుత్రుడనై భూ । భాగమునంగృష్టుడనుచు ప్రభవించినానూ* అనంతికిప్రభుడనై నానూ* నాగురుకృపచేత నయమైనయీబోధ । నేగంటికన్నంతనీకు దెల్పుటకిట్లుప్రభవించి నానూ*అనంతికిప్రభుడనై నానూ॥ ౨౯౯॥

తా॥ శిష్య! భాగవతులనారాయణయోగికినిజానకియమ్మయనెడుదేవికిని, పుత్రుండనై భూమిమీదగృష్టుండని పేరుపొందితిని, అనంతమునకుప్రభువునైతిని, నాయొక్కగురునివలనంబొందినయాబోధను, నేనుగనిన పరిపూర్ణమునునీకు దెలుపుటకొఱుకై భూమిమీదనవతరించితిని భావము,

ప॥ దేశాటనంబుజేసితి । వ్రాసితిగ్రంథములుకొన్ని వరగురు శిష్యుల్ । చేసెడిచర్చలువింటిని । రోసితిమోక్షాద్యపేక్షరూఢి గావినుమీ*నీవిట్టియారూఢతగనుమీ* దేశికుదయబుట్టజేసితి శుశ్రూషోప । దేశముగనియుపదేశమిచ్చితిమెచ్చి రూఢిగవిను మీ*నీవిట్టియారూఢతగనుమీ॥ ౩౦౦

తా॥ శిష్య! దేశములన్నియునుదిరిగితిని, విశేషముగా కొన్నిగ్రంథములను వ్రాసితిని, గురుశిష్య సంవాదరూపకములైన గ్రంథములనుజదివితిని, వింటిని, మోక్షాపేక్షరోసివిడిచితిని, దేశికస్వాములవారి కటాక్షముకలుగునటుల చతుర్విధ శుశ్రూషలుగావించితిని, పరిపూర్ణమును గ్రహించితిని, ఆరూఢుండనైతిని, నిన్నుమెచ్చి నీకునుపరిపూర్ణభావము నిచ్చియారూఢతను బొందించితినిభావము.

ప॥ ఏపుగుమ్మడుగురువర్మని శ్రీపాదముబట్టలేడో చెలువుగ
నాతం । డీపు స్తకమునుజూచిన । నేపట్టుననిలువకేగునిదినిజమ
య్యా*నరులారమిమదిదెలియరయ్యా* ముదమునయిలువెడ
లిమోక్షసతీశుడై । సదయుడౌసద్గురునిసముఖమునకునేగునిది
నిజమయ్యా*నరులారమిమదిగానరయ్యా॥ 3౦౧॥

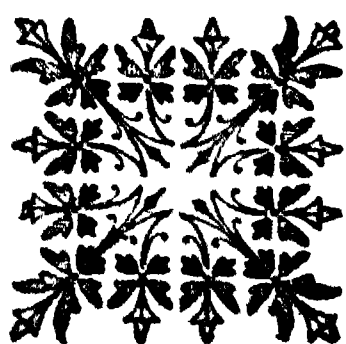
తా॥ శిష్యా యేమానవుడుసద్గురుని శ్రీపాదపద్మములనుబట్టలేడో, అట్టిపశు
ప్రాయుడైన మనుష్యుడు యీగ్రంథమునుజూచినను, జరుపుచుండినవినినను, అప్ర
క్కన నిలువకపారిపోవును, ఇదిసత్యము. ఓనరులారా యిదినిత్యమనిదెలియుడు, సం
తోషముతోయిల్లువెడలి(అనగా=సంసారతాపత్రయాదులనువిడిచి) సద్గురుపాదము
లను నమ్మినేవించినవారు పరిపూర్ణభావమునుబొంది జననమరణములులేనివారగుదుర
ని భావము.

ప॥ ఘనులీకందార్థంబులువినియీసారాంశమునుగ్రహించి
నవారెల్లనుతుదమోక్షమునొందుదురనవరతమునిహనుఖంబు
లందుదురిలనూ*అష్టైశ్వర్యానందులై తగనూ* పొందుగధనక
నకపుత్రపౌత్రులుగల్గి । సంపేహముడిగినిశ్చలచిత్తములసౌఖ్య
మందుదురిలనూ*అష్టైశ్వర్యానందులై తగనూ॥ 3౦౨॥

తా॥ శిష్యా యీకందార్థదరువులను వినిపీటియొక్క సారాంశములను గ్ర
హించిన పుణ్యపురుషులు జన్మాంతరమునపరమపదమునుబొందుదురు, సదానుభానం
దములనుభవింతురు, ధనకనకవస్తువాహనములనెడు అష్టఅయిశ్వర్యములను అనుభ
వింతురు, పుత్రీపుత్రులను, మనమలుమనమరాండ్రునుగలిగి, నిర్మలచిత్తులైయుందురని
యీగ్రంథకర్తయొక్క ఆశీర్వాచనమని భావము.

ఇది శ్రీమద్రామమడుగు శివరామదక్షితులవారికి ప్రియశిష్యుడు వల్లూరు-
రామకృష్ణయ్యగారును. వారికిప్రియశిష్యుడు మహేశ్వరుండును, వారికి ప్రియశిష్యు
డు కోటప్పదేవరయును. వారికిప్రియశిష్యుడు పోకల - శేషచలాహ్వయుండును,
వీరిచే మున్నూటరెండుపద్యములకు తాత్పర్యమున్రాయబడినది.

సర్వంబును-సంపూర్ణము.

10283

